

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

AMPLU PROGRAM DE RIDICARE A CONȘTIINȚEI SOCIALISTE A ÎNTREGULUI POPOR

Alături de ceilalți oameni ai muncii din patria noastră, lucrătorii ogoarelor, cei din industria alimentară, din silvicultură și gospodărirea apelor, au primit cu profund interes propunerile de măsuri prezentate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, și adoptate în unanimitate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. în ședința din 6 iulie 1971, în scopul îmbunătățirii activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Ei găsesc, de asemenea, un impresionant program de urmat în expunerea pe care secretarul general al partidului nostru a făcut-o la Consfătuirea de lucru din 9 iulie a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și culturale-educative.

Documente de o excepțională importanță teoretică și practică, propunerile și ampla expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu confirmă o dată în plus imensa grijă a partidului pentru progresul patriei noastre socialiste, pentru viitorul luminos al poporului, pentru dezvoltarea sănătoasă a generațiilor prezente și al celor ce vin după noi.

Aceste documente au un imens ecou în întreaga țară. Prin telegramele comitetelor județene de partid, ale organizațiilor de partid, ale colectivelor instituțiilor ideo-

logice, de cultură și artă, uniunilor de creație, din diferite sectoare ale vieții sociale, prin articole și luări de poziție a numeroși oameni de toate profesiile, se exprimă aprobare deplină și hotărâre fermă de a da viață ideilor cuprinse în strălucitul program de măsură propus.

În scrisoarea Comitetului Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. se arată că sindicatele vor acționa, sub conducerea partidului, cu fermitate, perseverență și combativitate partinică, pentru promovarea în viața colectivelor de muncă din uzine, fabrici, șantiere și instituții a tot ce este înaintat și progresist, în vederea făuririi unui om nou, cu convingeri ideologice ferme, profund devotat societății noastre socialiste.

În anii din urmă, ca urmare a unei bogate activități politico-educative desfășurate în rindul tuturor oamenilor muncii, printre care și cei din agricultură, industria alimentară, silvicultură și gospodărirea apelor, s-au operat schimbări adânci în mentalitatea politică și socială de masă, în gândirea oamenilor, în ridicarea nivelului lor de conștiință. Ca urmare a activității desfășurate, sute și sute de mii de oameni ai muncii din patria noastră și-au perfecționat nivelul profesional, și-au ridicat capacitatea de muncă, și-au oțelit energiile, dovedind atașament pentru locu-

rile lor de producție, pentru înflorirea economiei patriei.

Prin transpunerea în viață a politicii marxist-leniniste a partidului, de făurire a socialismului, România a devenit un stat puternic industrial-agrar, cu o industrie în plin proces de dezvoltare și modernizare, cu o agricultură socialistă ferm angajată pe drumul progresului. Succese remarcabile au fost obținute și în domeniile învățământului, științei, culturii.

Realizările istorice obținute în dezvoltarea economiei naționale, progresele înregistrate în vasta activitate de culturalizare a maselor, își găsesc o reflectare pregnantă în ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Înfățișând acest grandios tablou al patriei noastre socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia în expunerea la consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologiei și al activității politice și culturale-educative că „...România se înfățișează astăzi ca o țară socialistă care se dezvoltă în mod susținut în toate domeniile de activitate. Prestigiul României, atât ca rezultat al succeselor obținute în politica internă — și, poate, în primul rind ca rezultat al succeselor în dezvoltarea internă — cât și ca rezultat al înlăturării politicii externe a partidului, a crescut nemăsurat pe plan mondial”.

În prezent, patria noastră se află în fața unei noi etape istorice, aceea a construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate — obiectiv fundamental stabilit de cel de al X-lea Congres al partidului. Aceasta înseamnă dezvoltarea complexă a forțelor de producție, a industriei, agriculturii și celorlalte ramuri de producere a bunurilor materiale, o repartizare judicioasă pe cuprinsul întregii țări a forțelor de producție, apropierea treptată a satului de oraș, dezvoltarea în mod sus-

(Continuare în pag. a 8-a)

ÎNALTĂ OBLIGAȚIE PATRIOTICĂ

pe care ne angajăm
s-o traducem în viață

Acad. Eugen RĂDULESCU

Am studiat cu profund interes propunerile de măsuri prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., precum și ampla expunere, de o mare bogăție teoretică și practică, privitoare la îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a tuturor oamenilor muncii din țara noastră. Ele se definesc ca un cuprinzător program de acțiune menit să asigure înlăturarea unui avânt nestăvilit al vieții spirituale a țării, întărirea combativității revoluționare și a spiritului partinic, perfecționarea instrumentelor de educație, a propagandei de partid, a învățământului, a artei și culturii, să întărească rolul conducător al partidului în toate compartimentele suprastructurii.

Am înțeles încă o dată, astfel, înalta responsabilitate cu care partidul conduce destinele poporului în grandioasa operă de înlăturare a societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Ca profesor universitar și ca om de știință sint ferm incredințat că traducerea în viață a vastului program de măsuri propus de secretarul general al partidului va da un nou și puternic impuls acestei activități, care va deveni astfel mai cuprinzătoare, mai profundă, de un înalt nivel calitativ și de o amploare fără precedent.

(Continuare în pag. a 8-a)

După stringerea recoltei de cereale păioase, la C.A.P. Brezoaiele, județul Ilfov, terenul este pregătit pentru însămînțarea imediată a culturilor duble

Ing. N. OȚOIU,
director general
adjunct în
M.A.I.A.S.A.
ne vorbește
despre o lucrare
de mare
actualitate:

ÎNSĂMÎNȚAREA CULTURILOR DUBLE

O agricultură rațională și modernă presupune, printre altele, folosirea din plin a pământului în tot cursul perioadei de vegetație a plantelor. În acest fel, o dată cu sporirea cantităților de produse obținute, se asigură și o eficiență mai mare a terenurilor agricole. Având în vedere, pe de o parte, caracterul limitativ al suprafețelor agricole, iar pe de altă parte, nevoile mereu sporite de produse agricole, s-a impus găsirea unor astfel de soluții tehnice și organizatorice, încât de pe aceleași suprafețe de teren să se obțină produse cât mai multe.

Una dintre aceste soluții, cultivarea cu plante furajere a terenurilor eliberate de păioase sau alte culturi care lasă terenul liber cât mai devreme, asigură sporirea producției de nutrețuri, fără ca aceasta să se realizeze pe sea-

ma reducerii suprafețelor la culturile principale. Culturile duble asigură hrănirea animalelor cu nutrețuri verzi din a doua jumătate a verii și pină toamna târziu și contribuie la completarea balanței furajere cu suculente, grosiere și concentrate.

În condiții favorabile de climă — cum este cazul anului în care ne aflăm — în regiunile călduroase ale țării și, în mod deosebit, în condiții de irigare, folosirea hibrizilor de porumb extratimpurii și timpurii permite obținerea unor producții mari de boabe.

Sub aspect economic, culturile duble nu necesită cheltuieli în plus față de costul lucrărilor pentru arăturile de vară și pentru întreținerea acestora, lucrări obligatorii pentru asigurarea unor

(Continuare în pag. a 4-a)

In pag. a 3-a: Actualitatea — URGENȚE
ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ DE VARĂ

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 28 (440)

Joi, 15 iulie 1971

SUMAR

- **Specialiștii de la I.C.L.F. Vidra recomandă: TEHNOLOGIA CULTURII MAZARII DE TOAMNA** (pag. 4)
- **Factori hotărâtori în obținerea unui tutun de calitate: RECOLTAREA, DOSPIREA ȘI USCARA** (pag. 5)
- **Cuvântul specialistului: PRODUCEREA SEMINTELOR LA PLANTELE DE PAJIȘTE** (pag. 6)
- **Primul semestru marchează: START PROMIȚĂTOR ÎN ZOOTEHNIA JUDEȚULUI BACĂU** (pag. 7)
- **RITM ȘI CORELAȚII ÎN DEZVOLTAREA ÎNTREPRINDERILOR AGRICOLE DE STAT** (pag. 8)
- **Investiții: FIECARE NOUA CAPACITATE DE PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ — ÎN FUNCȚIUNE, LA SCADENȚA FIXATA!** (pag. 9)
- **Îmbunătățiri funciare: MAI MULTĂ ATENȚIE AMENAJĂRILOR LOCALE LA DESECĂRI ȘI IRIGAȚII ÎN JUDEȚUL ILFOV.** (pag. 10)
- **Probleme sindicale: CE OBIECTIVE URMĂRIȚI ÎN ACTIVITATEA CULTURAL - EDUCATIVĂ?** (pag. 12)
- **OPINII ALE SPECIALIȘTILOR** (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian **ALBULESCU** (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian **CĂRARE**; Ing. Vasile **CIARȘU** (redactor șef.); Ing. Sonia **DIRADURIAN**; Ing. Eugen **GRIGORESCU**; Ing. Nicolae **MANTZ**; Dr. ing. Teodor **MARIAN**; Ing. Gheorghe **MOLDOVAN**; Ing. Ioan **MOLDOVAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea **MOȚOC**, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu **MUREȘAN**, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian **ROȘCA**; Ing. Mihai **SEMENESCU**; Anton **STOIANOVICI**; Ing. Nicolae **STOICA**; Dr. doc. Nicolae **ȘTEFAN**, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile **TEMISAN**, membru corespondent al A.S.A.S. Ing. Ion **TEȘU**; Ing. Ion **TOMA**; Prof. dr. Sergiu **VREJBA**.

Redacția: București, Piața Științei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

CU PLANUL SEMESTRIAL ÎNDEPLINIT

Angajate cu toate forțele în bătălia pentru îndeplinirea și depășirea planului, marea majoritate a colectivelor de muncă din diferite județe ale țării au reușit să înscrie, în primul semestru, rezultate deosebite în întrecerea socialistă.

CENTRALA ÎNTREPRINDERILOR PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

De la ieșirea în campania de primăvară și până la începutul lunii curente, mecanizatorii din cadrul stațiilor pentru mecanizarea agriculturii au acționat intens pentru folosirea cât mai eficientă a parcului de mașini și tractoare. Diversificarea continuă a mecanizării la culturile de câmp, în legumicultură, pomicultură, viticultură, zootehnie, efectuarea de servicii la terți, îndeosebi transporturi, grija sporită pentru utilizarea cât mai completă a fondului de timp și a utilajelor din dotare au permis ca pe ansamblul întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii să se realizeze un volum de lucrări, peste plan, în valoare de aproape 210 milioane de lei. Pe Centrala I.M.A., planul valoric s-a depășit cu 14%. Între întreprinderile cu rezultate mai bune se numără cele din Dolj, Mehedinți, Municipiul București, Bistrița-Năsăud, Hunedoara, Dimbovița, Sibiu, Vaslui etc. O mențiune specială: toate întreprinderile de mecanizare a agriculturii și-au realizat și depășit prevederile de plan pe semestrul I.

CENTRALA INDUSTRIALĂ DE FABRICAȚII REPARAȚII ȘI MONTAJ ÎN AGRICULTURĂ

Responsabilitatea sporită față de satisfacerea cerințelor agriculturii privind asigurarea unor utilaje, piese de schimb, reparații sau montaje, manifestată de colectivele uzinelor cu un astfel de profil, organizarea mai judicioasă a muncii ca și modernizarea unor procese tehnologice au contribuit ca în semestrul I, la C.I.F.R.M.A., să se înscrie realizări prestigioase. Producția globală a fost depășită cu 7%, iar producția-marfă cu 8,3%. La piese de schimb pentru tractor depășirea este de 24,8%, iar la piese pentru mașini agricole cu 47%. La capitolul reparații, sporul reprezintă 14,4%.

Toate uzinele de fabricații, reparații și montaj în agricultură și-au îndeplinit și depășit prevederile de plan la principalii indicatori. Pe Centrală, producția marfă vindută și încasată a fost depășită cu 7,5%, iar beneficiul cu 4%.

ȘEDINȚA LĂRGITĂ A CONSILIULUI DEPARTAMENTULUI SILVICULTURII

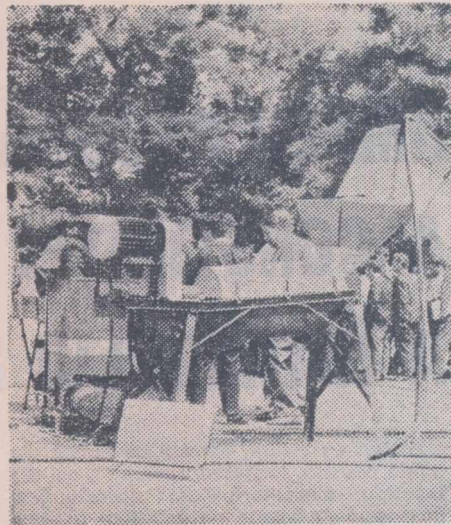
În ziua de 9 iulie a.c. a avut loc o ședință lărgită a Consiliului Departamentului silviculturii, la care au participat pe lângă directorii inspectoratelor silvice din țară, invitați din M.A.I., Ministerul Justiției, Procuratura Generală a Republicii Socialiste România, M.I.L. și alte ministere sau departamente. În cadrul acestei ședințe au fost dezbătute pe larg probleme privind starea infracțională și contravențională în legătură cu fondul forestier, precum și anumite aspecte legate de disciplina personalului silvic. Pe baza informării prezentate de Ing. Filip Tomulescu, șeful Departamentului silviculturii și a dezbaterilor purtate în cadrul ședinței lărgite, a fost întocmit un plan de măsuri privind îmbunătățirea activității de apărare a patrimoniului forestier și întărirea disciplinei în muncă a întregului personal silvic.

UN UTIL SCHIMB DE EXPERIENȚĂ

În ziua de 8 iulie a.c. la ferma Ciolpani a avut loc un schimb de experiență, organizat de I.C.L.F. Vidra în colaborare cu Academia de Științe Agricole și Silvice, la care au participat toți producătorii de semințe de legume din cadrul unităților din rețeaua A.S.A.S. La această acțiune au fost prezentate o serie de mașini, în curs de omologare, ce pot fi folosite în sectorul horticol. Printre mașinile prezentate se remarcă mașina de extras semințe din fructe și tomate, creație a cercetătorilor de la Vidra, cu o productivitate de 150 kg/zi. Mașina este compusă dintr-o linie de spălat de unde, cu ajutorul unei benzii transportoare, fructele și tomatele sunt introduse în dispozitivul de extras semințele „Pasatrice”. De aici, semințele sunt colectate și introduse într-un spălător, unde are loc și eliminarea impurităților. În continuare, semințele pure sunt introduse într-o centrifugă, unde apa este eliminată din semințe. Uscarea are loc într-un uscător rotativ prevăzut cu 6 re-

zistențe electrice de 500 Wați și cu 3 becuri infraroșii de 250 Wați.

S-au mai prezentat mașina de extras semințe de pepeni de către Stațiunea experimentală — Brăila și mașina de extras semințe de castraveți realizată la Stațiunea experimentală Geoagiu.

În fotografie: unul din agregatele mașinilor de extras semințe.

PRIMA SERIE DE COOPERATORI AGRICOLI LA TRATAMENT

Conform măsurilor inițiate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R., pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale membrilor cooperativelor agricole de producție, la 14 iulie au sosit în diferite stațiuni balneo-climaterice, cum sînt Herculane, Olănești, Călimănești, Băile Felix, Buziaș, Lipova și altele — 721 de cooperatori, care vor urma diferite tratamente medicale prescrise.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

SCRISORI

Instruirea corpului C.F.I. al C.V.C.P.T.

În scopul ridicării permanente a muncii de control financiar la un nivel cât mai bun, conducerea Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a aprobat, prin ordinul nr. 3/1971, programul de măsuri privind apărarea avutului obștesc. Pentru îndeplinirea sarcinilor în acest domeniu, s-a prevăzut instruirea unor lucrători prin diferite forme de școlarizare.

În lumina prevederilor stabilite, în perioada 28 Iunie—3 Iulie 1971 a fost instruit întregul activ de lucrători din aparatul de control financiar intern al Centralei pentru Valorificarea cerealelor și plantelor tehnice. La instructaj s-a pus accent pe problemele esențiale ale întreprinderilor, pe linie economico-financiară, gestionară, juridică și de control.

La realizarea programului de instruire au contribuit conducerea centralei și șefii compartimentelor de resort. S-a subliniat necesitatea ca organul de control să găsească și să folosească cele mai eficiente metode de control, pentru depistarea tuturor fenomenelor generatoare de pagube din avutul obștesc. La reușita acțiunii de instruire a organelor C.F.I. din centrală și-au dat sprijinul Direcția generală de control din Ministerul Finanțelor și Direcția de control financiar intern din M.A.I.A.S.A.

La acest instructaj s-a reușit să se facă și un schimb util de experiență între organele de control și să se cunoască mai în profunzime legislația actuală în domeniul planificării, investițiilor, organizării și disciplinei muncii, de control financiar intern etc.

Instruirea făcută va ajuta ca activul de control să acționeze mai eficient pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor trasate de conducerea M.A.I.A.S.A., pentru apărarea avutului obștesc, pentru mai buna gospodărire a mijloacelor materiale și financiare. (Marin POPESCU).

Simpozion științific

La Iași au avut loc de curînd lucrările simpozionului „Știința în slujba producției”, organizat de Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad”, în colaborare cu Direcția generală județeană.

La această manifestare au participat cadre ale Comitetului județean de partid, cadre didactice din învățămîntul superior, cercetători științifici, ingineri șefi din cooperativele agricole de producție, directori ai întreprinderilor agricole de stat, șefii fermelor viticole și zootehnice, medici veterinari, aparatul Direcției generale județene.

Profesorul universitar dr. Alexandru Lazăr, rectorul Institutului agronomic, a arătat importanța simpozionului — „Știința în slujba producției” — scoțînd în evidență, în primul rînd eforturile depuse de cercetarea științifică în scopul valorificării corespunzătoare a terenurilor, al obținerii unor producții ve-

getale și animale sporite în județul Iași. În continuarea simpozionului au fost prezentate referate: „Fertilizarea solurilor podzolice din județul Iași, în vederea ridicării capacității lor productive” (prof. dr. docent C. Pîtea), „Metode agrotehnice de combatere a eroziunii solului” (ing. I. Costache), „Probleme legate de introducerea irigațiilor pe luncile riurilor interioare din județul Iași” (prof. dr. I. Vaisman), „Tehnologii eficiente pentru sporirea producției la culturile irigate” (ing. D. Pinzaru), „Metode pentru redresarea livezilor și pentru sporirea producției de fructe” (prof. dr. docent A. Liacu), (ing. G. Sandu-Ville), „Mana viței de vie, biologie și combatere”, „Aspecte ale modernizării lucrărilor în plantațiile viticole” organizarea rețelei de prognoză și avertizare” (prof. dr. Al. Lazăr), „Biologia, prognoza și avertizarea tratanentelor la principalii dăunători ai pomilor fructiferi” (prof. dr. M. Peiu), „Zonarea și tehnologia producerii furajelor în județul Iași” (conf. D. Roșca), „Sisteme eficiente de îngrășare a tineretului taurin în condițiile cooperativelor agricole de producție din județul Iași” (prof. dr. E. Roșu).

Pe marginea referatelor au avut loc discuții interesante (P. CHIPRIAN).

Peste prevederile planului

La întreprinderea avicolă de stat Giarmata, județul Timiș, au fost date în funcțiune, cu 15 zile înainte de termen, două hale cu baterii pentru creșterea puilor de o zi până la 8 săptămîni.

Devansarea acestor lucrări a permis ca cei 40 000 de pui aduși de la I.A.S. Avicola Mihăilești să-și găsească un adăpost corespunzător. Încadrarea în acest termen a fost posibil prin aportul adus de tinerii de la ferma nr. 2, unde s-au remarcat Ana Gușan, Ecaterina Niklăuși și Nina Efrimov.

În același timp, lucrătorii de la ferma nr. 1, în urma unei îngrijiri atente a găinilor, au reușit în primele cinci luni ale anului să obțină 1 130 000 de ouă peste prevederile de plan. (I. FAUR).

Noutăți din județul Constanța

Cu două luni mai devreme, Baza de export Constanța a Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a început livrarea berbecuților îngrășați din producția anului 1971.

Aceasta se datorește îmbunătățirii condițiilor de creștere a ovinelor tinere din întreaga țară și în special din județele Constanța și Tulcea, care asigură 40 la sută din producția de export.

★ Zilele trecute, Consiliul județean al sindicatelor Constanța a organizat la Complexul de irigații Carasu o „masă rotundă” cu tema dării în folosință și exploatarea rațională a suprafețelor de irigat. Au participat specialiști și președinți ai sindicatelor din întreprinderile agricole de stat care au terenuri de irigat. Participanții au făcut un larg schimb de păreri privind predarea în termen a suprafețelor planificate pentru irigat, efectuarea udărilor, asigurarea apei conform graficelor, stabilind ca pe toate șantierele să se intensifice ritmul de lucru, în așa fel încît suprafețele prevăzute în plan spre a fi irigate să fie predate la timp” (Nicolae BOURAU).

actualitatea

Urgențe

În campania agricolă de vară

Îmbunătățirea stării vremii a permis ca, în ultima perioadă, ritmul lucrărilor agricole de vară să se intensifice în majoritatea zonelor țării. Până la 12 iulie, din situația centralizată la M.A.I.S.A., rezultă că orzul și orzoaica au fost strinse de pe o suprafață de peste 260 000 ha (reprezentând 91% în I.A.S. și 78% în C.A.P.), grîul și secara — de pe 634 000 ha (33% în I.A.S. și 25% în C.A.P.), iar mazărea de pe 66 000 ha (70% în I.A.S. și 73% în C.A.P.). În bătălia pentru stringerea recoltelor, în săptămîna trecută s-au evidențiat unitățile agricole din județele Dolj, Olt, Teleorman, Constanța, Tulcea, Brăila, Timiș, Arad, Bihor, Dimbovița, Gorj, Mehedinți, Caraș-Severin și Satu Mare, care au terminat recoltatul orzului și a orzoaicei. La recoltatul grîului și secarei, pe primele locuri se află județele Dolj, Olt, Teleorman, Tulcea, Timiș, Arad, Mehedinți, Caraș-Severin, Satu Mare și Maramureș, detașate, ca ritm de recoltare, de celelalte județe din zonele respective. În stîrșit, avansate la recoltatul mazării pentru boabe se află județele, Dolj, Tulcea, Galați, Vaslui, Satu Mare, Brăila și Maramureș, unde această lucrare este terminată sau aproape de încheiere.

În privința culturilor duble, pînă la aceeași dată, în I.A.S. se însămînțaseră 54%, iar în C.A.P. abia 27% din suprafețele planificate. În majoritatea județelor țării se constată că între ritmul recoltărilor, al eliberării terenului și al însămînțării culturilor duble există decalaje importante. Or, nu trebuie să se uite că ne apropiem de limita perioadelor optime de însămînțare a culturilor duble, în special a celor de la care scontăm obținerea unei producții de boabe. Mult rămase în urmă, în această privință, sînt I.A.S. din județele Ialomița, Brăila, Buzău, Prahova, Mureș și Brașov și C.A.P. din județele Dolj, Teleorman, Ialomița, Constanța, Brăila, Buzău, Dimbovița, Argeș, Vrancea, Bacău, Sălaj, Alba, Sibiu și Mureș.

Iată de ce, în aceste zile, organizarea exemplară a muncii, distribuția și folosirea maximă a întregului potențial de care dispun unitățile agricole devine un imperativ pentru fiecare unitate agricolă, pentru fiecare specialist.

Cooperatorii de la C.A.P. Albești, împreună cu mecanizatorii de la S.M.A. Inotești, județul Prahova, lucrează intens la balotatul paielor și eliberarea terenului, în vederea pregătirii lui pentru însămînțarea culturilor duble.

Foto : M. NIEDL

ZILE FIERBINȚI ÎN BĂRĂGAN

Făcînd parte din prima zonă agricolă a țării, județul Ialomița, situat în inima Bărăganului, este angrenat din plin în campania lucrărilor de vară. Practic, recoltatul și treieratul orzului pot fi considerate ca și încheiate în toate unitățile agricole socialiste. În aceste zile s-a trecut masiv și la recoltarea grîului, pînă la 12 iulie acesta fiind strîns de pe circa 30% din suprafața cultivată. Concomitent, lucrătorii ogoarelor ialomițene lucrează intens la balotarea paielor, eliberarea terenului, executarea arăturilor de vară și însămînțarea culturilor duble. Din păcate însă, din analiza situației centralizate pe județ ca și din constatările făcute la fața locului rezultă că în multe unități forța manuală și mecanică nu este folosită la întregul ei potențial, existînd deficiențe în ce privește funcționarea mașinilor agricole, preocuparea pentru remedierea operativă a defectunilor. Așa se și explică, de altfel, ritmul încă nesatisfăcător de recoltare a grîului și, mai ales, decalajul existent între suprafețele recoltate și cele eliberate de paie, arate și însămînțate cu culturi succesive. Astfel, dacă pînă la 12 iulie, suprafața recoltată (orz, grîu și mazăre) totaliza peste 64 000 de hectare, terenul nu fusese eliberat de paie decît pe circa 28 000 de hectare, iar însămînțarea culturilor succesive nu se realizase decît pe 20 600 de hectare. Cît privește mazărea, deși aceasta a fost tăiată de pe 7 030 hectare din cele 8 175 de hectare cultivate, totuși terenul este încă ocupat de plantele respective. Aceasta deoarece treieratul a rămas mult în urmă, fiind terminat pe abia 1 500 de hectare.

La ferma nr. 19 din cadrul I.A.S. DRAGALINA, ing. Alexandru Stoica, șeful fermei, avea de ce să se bucure.

Întreaga suprafață cu orz, de la care obținuse, în medie, o recoltă de peste 2 800 kg la hectar, era deacum însămînțată cu porumb pentru boabe. Se trecuse cu toate forțele la recoltarea grîului. „Ziua — recoltarea și eliberarea terenului; noaptea — aratul și discuitul; dimineața — însămînțarea”. Așa ne-a explicat, lapidar, șeful de fermă, programul său de lucru. De altfel, acest program este comun tuturor fermelor întreprinderii.

— Ca rezultat, așa cum relatează ing. Ilie

Raid în județul Ialomița

Mitrache, director tehnic al întreprinderii, la multe ferme, ca Bărăganul, Gorgoneasa și Măicănelu, recoltatul grîului s-a încheiat, înregistrîndu-se producții medii de 3 700—4 000 kg la ha. În întreaga întreprindere, la data raidului, grîul era recoltat de pe 1 650 din cele 4 676 ha cultivate. În același timp, din această suprafață 1 300 ha erau arate, iar 1 025 ha însămînțate.

Nu la fel stăteau lucrurile la cooperativele agricole din raza de activitate a S.M.A. ANDRĂȘEȘTI. Pînă la data de 11 iulie, toate cele patru secții ale sale — Andrășești, Gheorghe Doja, Reviga și Rovine — efectuaseră recoltatul orzului și grîului de pe o suprafață de 1 151 hectare. În schimb, paietele fuseseră balotate doar pe 391 hectare, se efectuaseră arături numai pe 245 hectare și însămînțări pe 200 hectare.

Ne oprim la COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN ODOBESCU. Sub directia supraveghere a ing. Alexandru Mărgineanu, pe unul și același lan combinele recoltău, presele balotau, remorcile cărau baloții, iar plugurile, discurile și grapele pregăteau terenul pentru cultura dublă. Mai bine de 300 de hectare erau recoltate și peste jumătate însămînțate. La COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN PLEVNA, în timp ce combinele lucrau din plin, pe suprafețele cu exces de umiditate, dar cu grîul copt, echipa de secerători, condusă de Constantin Răducanu, zorea strînsul recoltei.

Insoțiți de ing. Viorica Luca, șefa fermei nr. 1, am trecut pe cîteva din tarlalele cu grîu ale COOPERATIVEI AGRICOLE DIN LEHLIU. Deși trecuse ora 8, lucrul nici nu începuse. Combinatele se odihneau, cooperatorii luau masa în așteptarea mecanizatorilor, iar grîul se recoltase pe mai puțin de jumătate din suprafața de 488 ha ale fermei. Și, mai mult, din suprafața recoltată fuseseră arate abia 10 hectare care, adăugate celor 15 ha de orz, totalizau 25 ha destinate culturilor duble. La brigada nr. 1, condusă de Marin Dobre, deși se recoltase 85 ha de orz și grîu, efectuarea arăturilor era dată uitării. Am încercat să aflăm cîteva din cauze. Prima și cea

mai gravă: Indisciplina. La cea oră, deși mult prea tîrziu, mecanizatorii ca Anghel Ulmeanu, Nicolae Dan și alții nu erau prezenți la lucru. Mai mult chiar, combina primului dintre ei era și stricată. De schimburi de noapte, nici vorbă. La întrebarea: „dacă nu se recoltează, de ce nu se ară?” atît mecanicul secției, Dumitru Tîntăveanu, cît și șefa fermei, ing. Luca, ne arătau tractoarele... fără tractoriști. Ce să mai vorbim de organizarea lucrului în două schimburi! Păcat, căci așa cum a dovedit producția obținută, de pe primele parcele, recolta este promițătoare: 3 300 kg la hectar. Dar orice întîrziere se soldează cu pierderi. Tot cu pierderi, de astă dată de umiditate, se soldează și amînarea nejustificată a arăturilor și a însămînțărilor culturilor duble, după recoltarea păioaselor.

La COOPERATIVA AGRICOLĂ VLAD-ȚEPEȘ, la capătul unei tarlale, i-am întîlnit, justificat de îngrijorați, pe Ivan Marin, președintele, și pe Dan Opreșan, inginerul șef al cooperativei, precum și pe Vasile Dan, locțiitorul secretarului comunal de partid. Din 15 combine, 12 așteptau de dimineață, la capătul lanului, depanarea, iar soarele era la amiază. Și nu numai atît. Din cele 1 000 de hectare cultivate cu grîu, nu erau recoltate decît 200. În același timp, mazărea de pe 25 de hectare, recoltată în întregime, nu putea fi treierată, terenul nu era eliberat de cîteva zile. Cum poate explica directorul S.M.A. BOGDANA, ing. Constantin Rădăcină, faptul că, repetăm, 12 din 15 combine și 4 din 6 prese de balotat se defectaseră la primele contacte cu lanul, iar depanarea lor întîrziea nejustificat?

O defecțiune care se traduce prin ore și zile întregi pierdute o constituie lipsa unor piese de schimb, în special curelele de transmisie, de la combinele autopropulsate Gloria, pentru înlocuirea cărora — așa cum ni s-a explicat — este necesară prezența unui delegat al uzinei constructoare, fie deplasarea unui delegat al beneficiarului la uzină. Pierdere de timp și de recoltă.

Raidul nostru, întreprins zilele acestea în inima Bărăganului, a evidențiat preocupări multiple pentru stringerea recoltei. Din păcate însă, nu în puține locuri problemele organizatorice sînt privite formal, iar locul dinamismului, al inițiativei, al acțiunilor energice este luat de inerție, comoditate și chiar indisciplina. Este necesară, deci, mobilizarea întregului potențial uman și material, principalul obiectiv al activității de pe ogoare fiind obținerea unei recolte cît mai mari, fără pierderi, asigurarea tuturor condițiilor care să permită reușita culturilor succesive, mijloc eficient de valorificare a pămîntului.

R. LUCIAN
E. GORCEA

CURIER

Cultivarea terenurilor din livezi

Pentru creșterea eficienței economice a investițiilor din pomicultură, folosirea cît mai intensivă a terenurilor din livezi și sporirea potențialului de creștere și rodire a pomilor, un ordin recent al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor reglementează o serie de măsuri de importanță maximă.

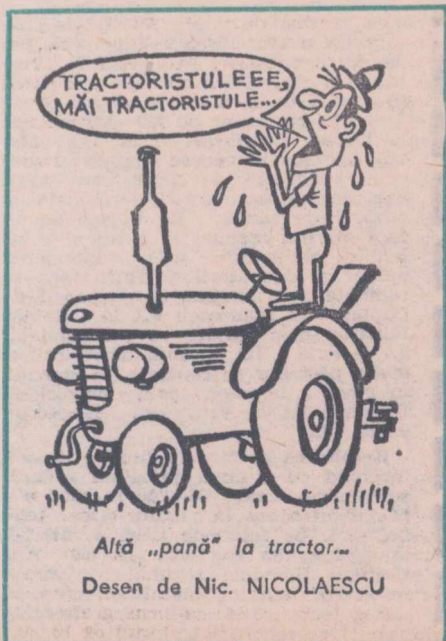
Astfel, în toate livezile este obligatorie folosirea intensivă a terenului cu respectarea măsurilor agrotehnice pentru creșterea pomilor, obținerea de recolte sporite de fructe și de bună calitate. Terenul dintre rînduri se va cultiva cu plante agroalimentare, adecvate specificului zonei, cerințelor locale și virstei pomilor. În prima perioadă de virstă, pînă la intrarea pe rod a pomilor, culturile intercalate se vor efectua pe toate intervalele dintre rînduri, cu excepția unei zone cu raza de un metru în jurul trunchiului pomilor.

Pentru creșterea și rodirea normală a pomilor și realizarea de producții economice la culturile intercalate, este necesar să se ia măsuri corespunzătoare de fertilizare, folosind, îndeosebi, îngrășăminte organice. În livezile unde se practică înțelenirea naturală a solului, trebuie aplicate lucrări speciale pentru sporirea producției de masă verde sau fin.

În livezile situate pe terenurile în pantă și pe terase, lucrările solului, semănatul și întreținerea culturilor dintre pomi se efectuează cu respectarea normelor de prevenire și combatere a eroziunii solului, în vederea asigurării condițiilor de creștere și rodire a pomilor și reușitei culturilor respective. În același scop, pe terenurile grele, predispușe la excesul temporar de umiditate, se intervine prin lucrări speciale în vederea evacuării excesului de apă.

Conducerea unităților agricole socialiste sînt datoare să ia toate măsurile pentru cultivarea, încă din vara aceasta, a terenurilor din livezi și întreținerea lor exemplară. În planurile de producție pentru anii viitori se vor stabili, pe fiecare unitate, sarcini concrete de folosire intensivă a terenurilor din livezi astfel încît, paralel cu creșterea și rodirea normală a pomilor, să se obțină și cantități însemnate de produse agroalimentare.

Institutul de cercetări pentru pomicultură și stațiunile experimentale pomicele au sarcina să sprijine unitățile de producție în vederea folosirii cît mai raționale a terenurilor din livezi.

Însămînțarea culturilor duble

(Urmare din pag. 1)

recolte sporite în anii următori. Se manifestă, totuși, la unii specialiști tendința de a avea rezerve față de extinderea culturilor succesive, pe considerentul că prin aceasta s-ar ajunge la o diminuare a potențialului productiv al solurilor. Or, cercetarea științifică și experiența unităților fruntașe au demonstrat că, după recoltarea culturilor principale, arăturile se fac mai ușor, cu mai puține cheltuieli și în condiții mai bune. Ele permit combaterea buruienilor și valorificarea unor cantități sporite de rădăcini și resturi vegetale, contribuind astfel la sporirea fertilității solului.

Pentru reușita culturilor succesive, o importanță deosebită o prezintă temperatura și umiditatea. Se cere o perioadă favorabilă vegetației de 80—90 de zile, socotită din momentul recoltării culturilor principale până la apariția primelor brume de toamnă. În această perioadă este nevoie de cel puțin 800 °C căldură și 100—125 mm precipitații, din care un rol principal îl joacă cele de la semănatul culturilor. Asemenea condiții sînt pe deplin realizate în acest an, în majoritatea regiunilor țării.

Avem convingerea că specialiștii noștri au avut în vedere că, la amplasarea culturilor succesive și în primul rînd a porumbului pentru boabe, să alegea premergătoarele care lasă terenul liber cel mai devreme: secara masă verde, borceagurile de toamnă și de primăvară, mazărea, orzul de toamnă și unele parcele ocupate cu grâu de toamnă. De asemenea, considerăm că dintre parcelele ocupate cu orz de toamnă și cu grâu de toamnă au fost destinate pentru culturi succesive cele situate pe locuri mai joase și cu mai multă umiditate.

În afară de factorii de climă și sol, reușita culturilor succesive depinde foarte mult de lucrările ce se aplică solului înainte de semănat și de cele de întreținere a culturilor. Experiența unui însemnat număr de unități agricole a demonstrat că pregătirea solului în ziua recoltării plantelor premergătoare sau, cel mai tîrziu, în ziua următoare constituie condiția de bază pentru reușita culturilor succesive. Adîncimea la care se face arătura nu trebuie exagerată. Se consideră că cele mai potrivite sînt arăturile la 16—18 cm în agregat cu grapa stelată. În condiții suficiente de

umiditate, cum este cazul în acest an, în foarte multe zone, o discuire puternică și repetată a terenului, la adîncimea care să permită plantelor să răsară este absolut necesară.

Îngrășarea solului este, de asemenea, o măsură necesară pentru buna reușită a culturilor succesive. În mod obișnuit, gunoiul de grajd nu se dă direct culturilor succesive, iar dintre cele minerale, fosforul este suficient din ce a rămas de la planta premergătoare. Azotatul de amoniu, în condiții de neirigare, se aplică în doze de 100—150 kg/ha, iar de 200—300 kg/ha în condiții de irigare. Culturile succesive nu se îngrășă fazial, iar împrăștierea îngrășămintelor nu trebuie să întîrzie lucrările de pregătire a solului.

În acest an, ținînd seama de condițiile extrem de favorabile pentru semănatul culturilor succesive, conducerea M.A.I.A.S.A. a dat indicații orientative privind extinderea acestor culturi. În general, conducerile județelor și-au însușit aceste indicații, iar unele județe, ca Timiș, Olt, Teleorman ș.a. s-au înscris cu suprafețe mai mari. Socotim că este timpul ca și restul județelor să urmeze acest exemplu, astfel ca toate unitățile, folosind și celelalte surse existente, să-și asigure integral necesarul de masă verde în cursul verii și al toamnei și furajele de volum pînă la recolta anului viitor.

Analizînd situația realizărilor la semănatul culturilor succesive la data de 12 iulie a.c. rezultă că, în toată țara s-au realizat peste 315 000 hectare de culturi succesive, inclusiv legume, din care aproape jumătate cu porumb pentru boabe. Realizări mai bune sînt în cooperativele agricole din județul Olt, care au realizat o suprafață de peste 33 000 hectare, adică 90% din suprafața prevăzută. De asemenea, în județul Tulcea culturile succesive au fost însămînțate pe mai bine de jumătate din suprafața prevăzută. Realizări apreciable s-au înregistrat și în județul Timiș, Bihor și municipiul București.

În întreprinderile agricole de stat, rezultate meritorii s-au înregistrat în județele Mehedinți, Botoșani, Maramureș, Dolj, Tulcea, Bacău, Suceava, Timiș, Arad, Teleorman, Argeș, Bistrița-Năsăud, Vilcea, Satu Mare și altele.

Nu același lucru se poate spune însă despre alte județe. În Buzău, de pildă,

care intră în categoria județelor din zona I, s-au înregistrat cele mai slabe rezultate. Județul Dolj, în condiții pedoclimatice asemănătoare cu cele din județul Olt, nu a realizat decît o treime din suprafața însămînțată de către acesta din urmă. Același lucru se poate spune și despre județul Constanța, care se situează sub realizările județului vecin, Tulcea, precum și despre Arad și Bihor, în comparație cu realizările județului Timiș. Sub posibilități sînt și rezultatele din județele Teleorman, Ilfov, Brăila, Prahova, Galați și Dimbovița.

Dacă așa stau lucrurile în cooperativele agricole, realizări slabe în întreprinderile agricole de stat sînt semnalate în județele Ialomița, Ilfov, Buzău, Prahova, Sibiu, Mureș și altele. Ca o concluzie la această situație, în județele cu rezultate mai slabe se impune luarea unor măsuri corespunzătoare pentru realizarea prevederilor referitoare la însămînțarea culturilor duble în timpul cel mai scurt.

Cît privește realizarea suprafețelor prevăzute a fi însămînțate cu porumb pentru boabe, lucrare ce trebuia de acum încheiată, se observă că în multe județe există serioase rămîineri în urmă. Deși în întreprinderile agricole de stat lucrările sînt terminate, totuși, unitățile din județele Olt, Teleorman, Ilfov, Ialomița și altele sînt mult sub prevederile inițiale.

Ploile căzute în ultimele zile au influențat mersul lucrărilor agricole. Avînd însă în vedere perspectiva unor zile cu o vreme mai stabilă, conducerea ministerului a recomandat direcțiilor generale județene folosirea zi și noapte a tuturor mijloacelor mecanice și manuale existente pentru grăbirea recoltării cerealelor și accelerarea lucrărilor de arat și de semănat a culturilor succesive.

Considerăm că nu este necesar să facem recomandări agrotehnice referitoare la executarea lucrărilor de însămînțare a culturilor succesive, deoarece specialiștii din unități le cunosc suficient de bine. Este însă de datoria noastră să atragem atenția că sarcinile stabilite trebuie realizate la nivelul angajamentelor luate de fiecare județ și de fiecare unitate agricolă.

Fiecare specialist și conducător de unitate trebuie să înțeleagă că le stă în putință posibilitatea de a folosi din plin condițiile existente pentru a însămînța suprafețe cît mai mari de culturi succesive.

Specialiștii de la

I.C.L.F. Vidra recomandă

TEHNOLOGIA CULTURII

MAZĂRII DE TOAMNĂ

Mazărea constituie o materie primă de bază pentru industria alimentară. Pentru obținerea unor producții suplimentare de mazăre este posibilă și necesară realizarea unei a doua culturi. Iată tehnologia specifică:

Amplasarea. Mazărea de toamnă se cultivă pe soluri profunde, bine drenate, adăpostite și, obligatoriu, cu posibilități de irigare uniformă, fără pericolul bălțirii apei.

Soluri. În prezent, sortamentul de mazăre cultivat cuprinde un număr mare de soiuri. Pentru cultura mazării de toamnă necesară industrializării sînt însă recomandate următoarele soiuri:

Schema de semănat

Pilot, Bördi, Alaska, D'Annonay (din grupa soiurilor timpurii), Conserva IHAR, NZ 1914, Desi, Fină verde (semitimpurie) și soiul Gulliver din cadrul soiurilor târzii.

Pregătirea terenului trebuie făcută în așa fel încît să se distrugă buruienile și germeii bolilor și dăunătorilor, să se realizeze o afinare și aerisire a solului și un strat bine mărunțit care să permită executarea semănatului în bune condiții. Deosebit de importantă este nivelarea terenului pentru ca semănatul și răsăritul să fie uniforme. Un teren denivelat determină efectuarea semănatului la adîncimi diferite, și, ca urmare, se produc răsăriri neuniforme și mari variații în maturitatea păstăilor. Nivelarea de exploatare se execută cu nivelatorul NT 2,8, acționat de tractorul U-650. În privința fertilizării, se recomandă administrarea a 150 kg/ha azotat de amoniu și 150 kg/ha superfosfat cu ajutorul mașinii de împrăștiat îngrășăminte MIC-1 și a tractorului U-650. Acestea se încorporează o dată cu arătura superficială la circa 18 cm adîncime. În continuare, terenul se lucrează cu discul și grapa cu colții reglabili.

În vederea irigării, terenul se molează în brazde ridicate, cu lățimea la coronament de 0,9 m, realizate cu mașina MMS-2,8 acționată de tractorul U-650.

Semănatul se realizează pe 6 rînduri, la fiecare brazdă, în 2 benzi a 3 rînduri, cu zone de protecție la rigole de 9,5 cm, și cu o distanță între benzi de 25 cm (vezi schița). Adîncimea de semănat este de 8—10 cm. Se însămînțează cu semănătorile SUP-21 sau A-200 acționate de tractorul legumicol L-400 sau tractorul RS-09 în agregat cu semănătorile A-761 sau A-200.

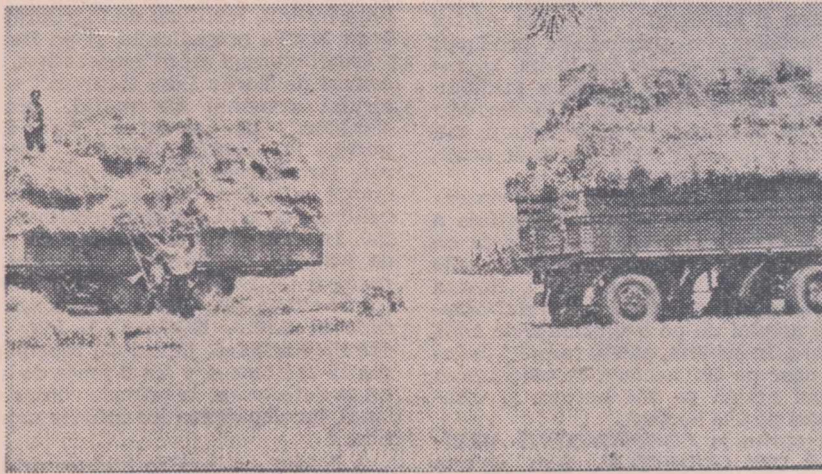
Pentru reușita culturii de toamnă a mazării, perioada de semănat variază în funcție de soiurile cultivate și zona de producție. Lucrările de semănat trebuie grăbite însă, mai ales în cazul soiurilor tardive și a zonelor din nord.

Cantitatea de sîmînță ce revine la hectar depinde de densitatea dorită, de soiul folosit și de însușirile culturale ale sîmînțelor. Pentru a asigura o densitate de circa 120 plante/mp, cantitatea de sîmînță este de 180—220 kg/ha.

Lucrările de întreținere. În caz de secetă, imediat după semănat se irigă cultura fie prin aspersiune, fie pe rigole. Norma de udare folosită trebuie să asigure umectarea solului pînă sub nivelul sîmînțelor. În perioada formării și dezvoltării păstăilor, irigarea se repetă de 2—3 ori la intervale de 7—8 zile, cu norme de 200—300 mc apă la hectar. Lucrările de îngrijire trebuie să aibă în vedere și prașitul mecanic pe rigole, de udare, care va fi executat cu mașina FPL-4 echipată cu corpuri de rarită. La nevoie se va face plivitul manual al buruienilor. O lucrare obligatorie este combaterea bolilor și dăunătorilor. Antracnoza se combate prin stropiri cu suspensii de Captan sau Mancozeb 0,2 la sută iar făinarea prin tratere cu sulf muibil 0,4 la sută. În privința dăunătorilor, molia păstăilor se combate, la apariția în masă a larvelor, prin stropiri cu Diazinon 0,1 la sută sau Dimecron 0,1 la sută.

Recoltarea se face în funcție de soi, începînd cu a doua jumătate a lunii septembrie, cînd 65—70 la sută din păstăi au ajuns la maturitatea tehnologică. Se folosește mașina MRM-2 în agregat cu tractorul L-400 sau U-650. Brazdele rezultate în urma recoltării sînt încărcate în remorci sau autocamioane, cu mașina de adunat și încărcat furaje MA-1, 2 M, iar treieratul se face staționar la stațiile de batozat mazăre.

ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STAT! COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE!

Unitatea de colectare și transportul paielor pentru industria de celuloză — U.C.T.P.I.C. — achiziționează paie balotate de grâu și secară, la prețuri avantajoase.

Preluarea paielor se face loco-șiră, drum acces-auto, de către centrele unității cu sediile în:

- BUCUREȘTI, Calea Victoriei nr. 91-93
- TIMIȘOARA, str. Rodnei nr. 4
- BRĂILA, str. Saligni nr. 10
- CRAIOVA, str. Severinului nr. 12
- BUZĂU, str. Vulcan nr. 2
- CĂLĂRAȘI, str. Griviței nr. 150
- ALEXANDRIA, str. Libertății nr. 201
- BABADAG, str. Giamiei nr. 7

U.C.T.P.I.C. — unitate specializată în preluarea, depozitarea, conservarea și aprovizionarea ritmică a fabricilor de celuloză, care își desfășoară activitatea, în principal, în zonele din sudul țării, își poate organiza, ope rativ, baze de preluare oriunde agricultura dispune de resurse de livrare.

Ofertele se primesc pe adresele de mai sus.

Factori hotărâtori în obținerea unui tutun de calitate

RECOLTAREA, DOSPIREA ȘI USCAREA

Cultura tutunului are o veche și bogată tradiție în țara noastră. Multe cooperative agricole își asigură peste 50% din veniturile bănești anuale prin producerea și predarea către întreprinderile contractante a producției de tutun.

În acest an, ca urmare a condițiilor climatice prielnice din perioada de plantare a tutunului în câmp, s-a reușit să se asigure o densitate optimă în majoritatea culturilor; lucrările de întreținere, prașile și politul, se efectuează în condițiuni satisfăcătoare și la timp, ceea ce determină obținerea unor producții sporite la hectar.

După cum se știe, pentru obținerea unor venituri mari de la această cultură nu este de ajuns să se realizeze producții mari la hectar, ci să se obțină și tutunuri de bună calitate. Diferențele de preț la cele șase sau șapte clase în care se sortează tutunul uscat în vederea predării-preluării lui sunt deosebit de mari, variind la soiul Djebel de la 44 lei/kg. la tutunurile superioare la numai 4 lei/kg. la cele inferioare de clasa a VI-a, iar la soiul Virginia, de la 17 lei/kg. la tutunurile de clasa I, la 2 lei/kg. la cele de clasa a VI-a. În afară de diferențele mari de preț pe clase, producătorii care obțin și predau tutunuri de bună calitate mai beneficiază și de sporuri de preț pentru contracte de durată și spor de export, care reprezintă, fiecare, cîte 20% în plus peste prețurile de preluare stabilite pe clase.

Posibilitatea de valorificare a tutunului la prețuri medii cît mai ridicate și la obținerea sporurilor de preț pentru contracte de durată și export o au majoritatea producătorilor de tutun, aceasta fiind condiționată în principal de tehnologia aplicată la lucrările de preindustrializare: dospit, uscat, sortat pe clase și conservat.

maturitate nu sînt complet dezvoltate și nu au acumulate suficiente substanțe care să asigure însușiri calitative superioare. Ele sînt bogate în clorofilă, care se degradează foarte greu în timpul dospirii, motiv pentru care, din astfel de foi se obțin, după uscarea, tutunuri de nuanță verzuie, cu țesut subțire și care au miros neplăcut la fumat.

Foile cu maturitate depășită sînt mai ușoare, mai subțiri, lipsite de consistență, se pătează în timpul dospirii și uscării. Din ele se obțin tutunuri de calitate mai slabă.

Din cauza întârzierii recoltării foilor de tutun se pierde între 10—15% din cantitatea de tutun, iar deprecierea calitativă pot să ajungă pînă la 30%. De aceea, se impune ca recoltarea foilor de tutun să se facă pe măsură ce ajung la maturitatea tehnologică, respectiv în 5—6 reprize, recoltîndu-se la o repriză 3—5 foi, în funcție de soiul cultivat. Este indicat ca recoltarea să se facă dimineața, după ce s-a ridicat roua, sau pe înserate, cînd foile sînt turgescențe și în nici un caz în timpul zilei, cînd sînt călduri mari, deoarece foile sînt ofilite și nu se mai poate asigura dospirea și uscarea lor în mod corespunzător.

Foile de tutun recoltate trebuie să fie înșirate în aceeași zi. Pe cît posibil o dată cu efectuarea acestei lucrări, să se facă și o alegere pe mărime de foi, grad de coacere și etaj foliar, pentru a se ușura lucrările de dospire și sortare pe clase după uscarea.

După ce se efectuează înșiratul, foile de tutun trebuie să treacă printr-un proces de dospire, care constă din degradarea clorofilei și apariția culorii galbene. Procesul de dospire a foilor de tutun se poate face în încăperi lipsite de curenți de aer, cu umiditatea relativă a aerului ridicată pînă la 80% și cu temperaturi de 30—37°C. În situația cînd nu

în expunerea la soare a șirurilor dospite, urmărindu-se fixarea culorii realizate la dospit. Cu cît perioada uscării este mai scurtă, cu atît calitatea tutunului este mai bună.

Uscarea tutunului la soare se face pe gherghefuri, corlăți și în solarii, Gherghefurile sînt cadre de 1,50 — 1,70 m înălțime, cu o lățime de 3—4 m, pe care se așează șirurile, care se manevrează manual, zilnic.

Noaptea, acestea se introduc în magazii sau șoproane special amenajate, pentru a fi ferite de rouă și eventuale ploi sau vinturi. De asemenea, ele se transportă în aceste adăposturi și în cursul zilelor ploioase sau cu vinturi puternice. Uscarea tutunului pe gherghefuri necesită unele investiții, atît pentru construirea lor cît și pentru magazinele care trebuie să le adăpostească.

Corlățile sînt cadre ce se formează prin îngroparea a 4 stîlpi în pămînt, înalți de 1 m, la distanța de 3—4 m, formînd un careu sau un dreptunghi. Pe acești stîlpi, se fixează 2 bare, pe care se aranjează șirurile prin legare. Acest sistem de uscarea prezintă dezavantajul că șirurile de tutun nu pot fi manevrate atunci cînd condițiile climatice sînt nefavorabile — ploi, vînt, grindină etc. — fapt pentru care tutunul își pierde din valoarea calitativă.

Inconveniențele uscării tutunului la soare, în aer liber, menționate mai sus, sînt înlăturate prin folosirea solarilor. Acest sistem de uscarea este superior primelor două, fiind mai ieftin, mai practic și dă foarte bune rezultate în obținerea unui tutun de calitate.

Sistemul de uscarea în solarii prezintă următoarele avantaje:

- reduce perioada de uscarea cu 4—6 zile prin faptul că în interiorul solarului se creează o temperatură mai ridicată cu cîteva grade decît în condițiile exterioare;

- înlătură manipulările multiole care se fac în mod obișnuit cu gherghefurile. În solarii, șirele nu se scot decît după uscarea completă. În tot timpul uscării nu se fac manipulări, deci se face economie la forța de muncă;

- se evită deteriorările mecanice, inerente manipulărilor, care duc la pierderi cantitative prin zdrobire;
- tutunul nu este supus depreciierilor calitative și pierderilor cantitative ce pot fi provocate de intemperii, pentru că uscarea se face sub adăpost;

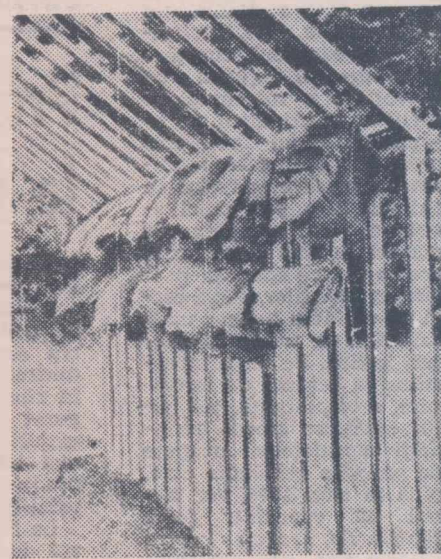
- investițiile sînt minime, putîndu-se adapta solarile de legume cu foarte mare ușurință, atunci cînd recoltatul se face pe brigăzi, în cadrul C.A.P.

În cazul că tutunul se lucrează pe familii, se recomandă ca aceste solarii să se facă din rame de răsadnițe, dîndu-se astfel ramelor o utilizare dublă, atît în producerea răsadului cît și de uscarea tutunului.

Necesarul de materiale pentru acest gen de solarii este minim, iar construcția este deosebit de simplă.

Din practica folosită în cooperativele agricole frunțase la cultura tutunului s-a constatat că pentru o suprafață de 0,25 ha, la o producție medie pe hectar de 1 500 kg este suficientă pentru uscarea tutunului construirea și utilizarea unui solar format prin așezarea a 16 rame de răsadnițe lungi de 1,25 m și late de 1 m.

Construirea acestui solar este simplă și constă din fixarea în pămînt a 4 stîlpi, care formează un dreptunghi cu lungimea de 4 m și lățimea de 2,20 m. Înălțimea exterioară a acestor stîlpi laterali este de 1,25 m, adică lungimea unei rame de răsadnițe. În interiorul dreptunghiului, pe axa centrală, se fixează 3 stîlpi la distanța de 2 m, înalți de 1,90 m. Stîlpii sînt uniți de cîte o traversă, atît cei din interiorul dreptunghiului cît și cei din exterior, pentru a se fixa ramele de răsadnițe ce vor forma acoperișul solarului în 2 pante, precum și pereții exteriori. Toți acești stîlpi se vor confecționa, după posibili-

Modul de așezare a șirurilor de tutun

tăți, din bare metalice, material lemnos sau prefabricate (stîlpi de susținere a șpalierilor de la vița de vie).

Pentru ca acest cadru să aibă o bună stabilitate, este indicat ca stîlpii exteriori să fie ancorați, cu sîrmă, de țărîși bine înfipti în pămînt.

Ramele ce formează pereții laterali se fixează în cuie, iar cele care formează cele 2 pante se leagă între ele și de traversă cu sîrmă.

Întregul cadru se acoperă cu 3 folii de polietilenă, late de 1,40 m. Foliile se prind de rame, cu cuie de tablă, cu o garnitură de carton, pentru a se evita ruperea polietilenei și descoperirea solarului în cazul unor vinturi puternice. Cele două intrări în solarii se acoperă, de asemenea, cu polietilenă.

Pentru legarea șirurilor cu tutun, în interiorul solarului se fixează, de brațele ramelor care formează cele două pante, șirme din metru în metru, în poziții verticale. Șirmele se pun la 20 cm între ele, iar pe lungimea lor se fac ochiuri, la 25 cm, pentru prinderea șirurilor.

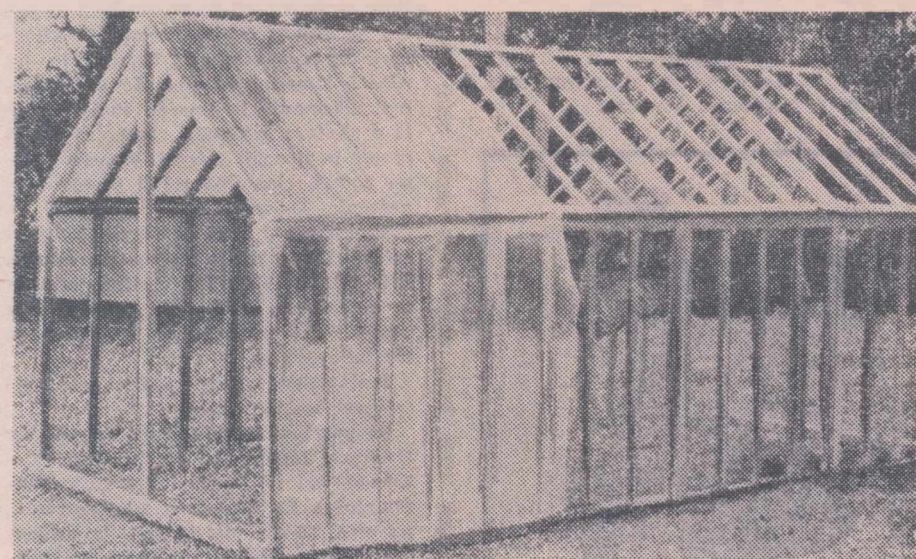
Șirmele care susțin șirurile în solarii sînt libere la baza lor, astfel putîndu-se circula cu ușurință în interiorul solarului. Șirurile se leagă de inelele de sîrmă din capetele exterioare; pe inelele șirmelor interioare acestea numai se agață. Într-un solar astfel confecționat se pot introduce aproximativ 60—70 șiruri, ceea ce înseamnă circa 50—60 kg de tutun uscat într-o încărcătură.

În timpul perioadei de uscarea a tutunului, într-un astfel de solar se pot usca cel puțin 6 reprize, adică în total un număr de circa 420 șiruri ceea ce reprezintă cca. 350 kg de tutun uscat.

Materialele necesare pentru confecționarea unui solar din rame de răsadnițe constau din: 16 rame de răsadnițe de 1,25/100 cm, 4 stîlpi de 1,50/10/6 cm, 3 bucăți lănteți de 400/6/4 cm, 5 bucăți lănteți de 2,20/6/4 cm, 29,4 mp polietilenă lată de 1,40 m, ceea ce reprezintă 12,472 kg, 1 kg sîrmă de 1,5 mm și 1 kg cuie de tablă.

Intrucît multe din cooperativele cultivatoare de tutun sînt în același timp, și cultivatoare de legume și posedă solarii pentru aceste culturi pot folosi, cu mici amenajări, aceste solarii pentru uscat tutunul. Acest lucru duce la reducerea cheltuielilor și la creșterea veniturilor la cele două culturi.

În scopul obținerii unei producții sporite și de bună calitate, care să asigure materia primă industriei și venituri mari producătorilor este necesar ca organele de specialitate să asigure asistența tehnică necesară în campania de recoltare și uscarea a tutunului și să sprijine producătorii pentru construirea suprafețelor necesare de solarii și alte spații adecvate pentru uscarea și păstrarea tutunului.

Cadru de solar parțial acoperit

O deosebită importanță prezintă perioada de recoltare a foilor de tutun. Acestea ajung la maturitate tehnologică în mod treptat. Cele de la baza plantei au o perioadă scurtă de coacere. Pe măsură ce foile sînt așezate spre vîrfurile plantei, maturizarea lor necesită o perioadă mai lungă de timp.

Pe baza unei îndelungate verificări în producție, maturitatea tehnologică a foilor de tutun, respectiv momentul optim de recoltare a lor, este indicată de unele particularități ale foilor de tutun, care se concretizează în: culoarea limbului foliar și chiar a nervurii principale devine mai deschisă, suprafața foilor se ondulează și se bășică, foile se înăspresc și se acoperă cu un strat subțire rășinos, din care cauză sînt lipicioase; perii de pe suprafața foilor dispar iar detașarea lor de pe plantă se face foarte ușor.

Efectuînd recoltarea foilor de tutun cînd intrunesc condițiile menționate mai sus se asigură premise prielnice pentru dirijarea normală a proceselor de dospire și uscarea, ceea ce contribuie la obținerea unor tutunuri de culoare deschisă, cu țesut elastic și catifelat, cu colorație uniformă, respectiv tutunuri din clasele superioare.

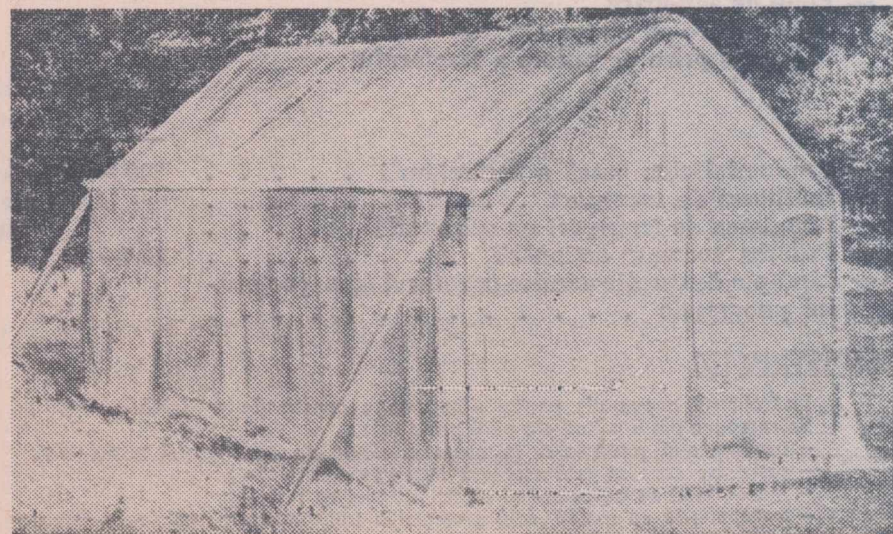
Foile recoltate înainte de a ajunge la

se asigură aceste condiții minime pentru dospire, foile își pierd foarte repede turgescența, se ofilesc, procesele biologice din foaie nu se mai desfășoară normal, toate avînd efecte negative asupra calității tutunului.

Foile de tutun se păstrează în încăperea pentru dospit pînă cînd o treime din frunză, adică marginile și vîrfurile, se îngălbenește. Durata dospitului este în funcție de gradul de coacere și de mediul creat în încăperea unde se face această operație. Tutunurile trecute din copt nu se mai dospesc, iar cele recoltate la maturitatea industrială se dospesc în timp de 48 de ore. Tutunurile mai verzi se dospesc în limitele a 3—4 zile.

Un dospit dirijat ridică mult valoarea recoltei, care crește sub aspect calitativ și implicit sub aspect valoric. În schimb, un dospit mai prelungit duce la tutunuri arse și pătrunjelitate, cu depreciere calitativă, după cum lipsa de dospire duce la o fixare bruscă a culorii verzi, culoare ce nu se mai poate corecta. După ce foile s-au colorat trebuie să se treacă la uscarea lor, pentru a deveni un produs industrializabil.

Cea mai mare parte din producția de tutun din țara noastră se usucă în condiții naturale la soare sau umbră și curenți de aer. Uscarea tutunului cons-

Solarul acoperit cu polietilenă

Aşa cum s-a stabilit și la Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie 1970, realizarea prevederilor cuprinse în programul național de dezvoltare a zootehniei se sprijină, în principal, pe asigurarea unei puternice baze furajere, corespunzătoare sporirii efectivelor de animale și a producției acestora. Un complex de măsuri, în curs de aplicare, are în vedere sporirea producției pajiștilor, sursă certă de obținere a unor mari cantități de furaje la prețuri ieftine. Pe lângă intensificarea acțiunii de fertilizare, o importanță, cel puțin egală, se acordă extinderii suprafețelor ocupate de pajiștile semănate care, până în anul 1975, vor trebui să cuprindă peste 700 000 de hectare. Pentru aceasta însă, una din verigile principale o constituie asigurarea fondului de semințe necesar acoperirii suprafețelor planificate în diferite zone ale țării, potrivit condițiilor pedoclimatice specifice.

O primă problemă care se pune în tehnologia producerii de sămânță la ierburi este dacă cultura trebuie să se înființeze sub o plantă protectoare sau nu.

Rezultatele obținute în ultima vreme arată că, chiar în cazul când planta protectoare se însămânțează cu norma de sămânță redusă, ierburile suferă concurența acesteia și intră sălbite în iarnă în primul an.

Din analiza producțiilor anuale rezultă că, la variantele semănate sub plantă protectoare, producția din anul al II-lea a fost mai mică decât la cele fără plantă protectoare cu 500-528 kg la Bromus inermis, cu 87-185 kg la Dactylis glomerata, cu 416-451 kg la Festuca pratensis și cu 161-229 kg la Phleum pratense. Singura specie la care nu s-a înregistrat un efect negativ al plantei protectoare asupra producției a fost Lolium perene. Acest fapt se explică prin ritmul rapid de creștere a acestei specii care a fost capabilă să-și revină cel mai repede

Cuvintul specialistului

Producerea semințelor la plantele de pajiști

după recoltarea plantei protectoare.

O altă problemă legată de cultura ierburilor pentru sămânță este distanța dintre rânduri. Semănatul în rânduri distanțate asigură producții mari la majoritatea speciilor, cele mai bune rezultate obținându-se în cazul semănatului la 60 cm între rânduri.

La Festuca pratensis sporul de producție a fost de 235%, la Dactylis glomerata de 83%, iar la Phleum pratense de 56%, față de semănatul în rânduri dese. Distanța de 60 cm între rânduri este cea mai convenabilă și din punct de vedere al mecanizării.

În ce privește cantitatea de sămânță necesară la hectar pentru înființarea unui lot semincer, pentru condițiile din țara noastră, la valoarea culturală de 100%, în cazul semănatului în rânduri la 60 cm se recomandă următoarele cantități: 12-15 kg la Bromus inermis, Dactylis glomerata, Festuca pratensis și Lolium perene, 6-8 kg la Phleum pratense, 8-10 kg la Agropyrum cristatum și 7-8 kg la Festuca rubra.

Producția de sămânță este mult influențată și de lucrările de îngrijire aplicate culturilor semincere. Combaterea buruienilor se realizează prin prășitul între rânduri și prin administrarea de substanțe chimice (nu se recomandă folosirea celor pe bază de hormoni de creștere, ci erbicidele de contact).

Un alt factor de cea mai mare importanță pentru sporirea producției de semințe la ierburi, îl constituie îngrășămintele.

Dintre cele trei componente ale complexului N.P.K. cele care contribuie în cea mai mare măsură la sporirea producției sunt în-

grășămintele cu azot. Îngrășămintele cu fosfor și potasiu exercită o influență mult mai mică. Astfel, din experiențele noastre a rezultat că, în timp ce la îngrășarea numai cu azot (N.48) s-au obținut sporuri cuprinse între 24-65%, în funcție de specie, la îngrășarea cu fosfor sau potasiu, singure sau asociate, sporurile obținute nu au depășit 14%. De remarcat însă că prin dublarea dozei de 48 kg de azot sporurile se micșorează la toate speciile.

Fosforul aplicat singur a manifestat în general o influență slabă asupra producției de sămânță sporul cel mai mare fiind cuprins între 10-14%. În ce privește potasiul, acesta nu a contribuit la sporirea semnificativă a producției, la nici una din specii.

Sporurile de sămânță cele mai economice s-au obținut prin administrarea azotatului de amoniu împreună cu superfosfatul, în doze de N.48-P.64. Administrarea acestor cantități de îngrășăminte se face în fiecare an, atât timp cât ierburile sunt folosite pentru producerea de sămânță.

În legătură cu administrarea azotului, este stabil că producția de sămânță la gramineele perene depinde de numărul de tulpini fertile la unitatea de suprafață, care se formează încă din toamnă când, din aceste motive, trebuie aplicată o cantitate suficient de mare de îngrășăminte cu azot. În toți anii de experimentare, numărul tulpinilor fertile a fost mai mare la aplicarea fracționată a azotului: 1/2 toamna și 1/2 primăvara, ceea ce a contribuit, în mod evident, la sporirea producției. Tot în legătură cu azotul, menționăm că în

cazul în care o cultură seminceră se prezintă slab primăvara târziu, îngrășarea cu azot trebuie făcută înainte de împăierea ierburilor. Aplicarea mai timpurie a celei de a 3-a îngrășări, mărește tendința de cădere.

Recoltarea semințelor de ierburi este una din operațiunile importante, care influențează atât cantitatea și calitatea producției. Cu cât se recoltează mai devreme, cu atât este necesară o durată mai mare de post-maturație, în clăi sau în brazde. Cea mai bună metodă de asigurare a unei post-maturații corespunzătoare este recoltarea și așezarea snopilor în clăi. În zonele umede, snopii trebuie ridicăți pe suporturi unde, cu siguranță, semințele vor rămâne uscate și sănătoase. Recoltarea mecanizată a culturilor semincere se poate realiza pe două căi. Folosind Windrowerul pentru secerat, care așează materialul recoltat pe miriștea înaltă unde are loc post-maturația timp de 3-8 zile; ulterior, este treierat direct din brazdă, cu combina.

Se mai pot folosi, de asemenea, combine pentru recoltatul și treieratul într-o singură operație. În cazul folosirii combinei, sămânța trebuie recoltată într-o fază de coacere mai avansată decât la celelalte sisteme de recoltare, deoarece post-maturația este aproape imposibilă.

Tehnologia producerii de sămânță de ierburi prezintă unele particularități. Ignorarea lor nu face decât să pricinuiască importante pierderi și daune financiare. De aceea, considerăm necesar ca producerea de sămânță la ierburi să fie organizată, pe cât posibil, în unități specializate în care să se respecte cu cea mai mare strictețe tehnologia de cultură a fiecărei specii și care să țină o legătură permanentă cu specialiștii cu experiență în cultura ierburilor.

Ing. D. POPOVICI
șef laborator
la Stațiunea experimentală agricolă Suceava

AGENDA VETERINARĂ

INTOXICAȚIA CU SARE LA ANIMALE

Prezența clorurii de sodiu în rația animalelor este o necesitate stringentă a menținerii echilibrului acido-bazic al organismului, în desăvârșirea proceselor fiziologice vitale. Problema carenței sării în rație, cu repercusiuni asupra dezvoltării armonioase a organismului, a fost în mai multe rânduri abordată. Nu același lucru se poate spune despre excesul de sare din hrana animalelor, problemă mai puțin studiată în lume, dar care poate genera pierderi în masă, prin intoxicație. Acest fenomen a fost studiat în amănunțime de șeful catedrei de patologie medicală a Facultății de medicină veterinară din Cluj, prof. dr. docent Ion Adameșteanu, ale cărui studii, în această direcție, poartă girul unei premiere mondiale. Cercetările la care ne referim au permis stabilirea dozelor toxice de sare, care pot avea urmări cu totul nedorite în creșterea animalelor.

Dintr-o convorbire recentă cu autorul, am reținut câteva concluzii interesante, în legătură cu intoxicația provocată de clorura de sodiu.

Ionul de sodiu fiind hidrofili, în caz de exces de aport, poate deshidrata fiecare celulă, în primul rând celula nervoasă, formind în jurul acesteia un edem. Simptomele imită tabloul clinic manifestat în boala de Teschen sau în boala lui Aujeszky, diagnosticul putând fi precizat doar histopatologic. Intoxicația cu sare este mai gravă la porci și păsări. Semnele clinice sunt diferențiate, în funcție de specie și vîrstă. La purcel, fenomenele sunt mai evidente: refuzul consumului de apă, semne nervoase — dromomanie, pierderea cunoștinței și a echilibrului; evoluția bolii nu depășește 12 ore, iar dacă nu se intervine, sfîrșitul este letal. Intoxicația la grăsunii este mai puțin alarmantă, porcii mari salvîndu-se și singuri dacă au la dispoziție apă în cantități suficiente; aceasta și datorită faptului că trecerea sării din intestin în circulație se face mult mai lent decât în cazul purcelilor. Se mai constată alternanță de la somnolență la agitație. La păsări, simptomele sînt, de asemenea, mai alarmante la tineret. Puii prezintă o abatere profundă, somnolență, sînt căzuți în decubit lateral, creasta devine palidă, cianotică și își pierde turgescența. Apare diareea.

Prognosticul bolii este grav la tineret și favorabil la animalele adulte. Este defavorabil în intoxicațiile subacute și cronice. Animalele pot rămîne hipotrepice dacă nu se intervine la timpul oportun.

Tratamentul prompt aplicat, are șansa unei reușite depline.

La porci, se injectează parenteral ser fiziologic hipotonizat în doze de 100-500-600 ml în funcție de greutatea animalului. La păsări se administrează, pe cloc, 30-50 ml de apă de robinet sau aceeași doză de ser fiziologic hipotonizat, parenteral. Pasărea, ca de altfel și porcul, își poate reveni din intoxicație în 20 de minute sau într-un interval de timp apropiat. Dacă nu se respectă doza normală de sare (0,5 g la găini, 0,05-0,5 g la pui, 2-5 g la purceli și 10-30 g la porci la îngrășat) pot interveni fenomenele intoxicației. Pentru a înlătura eventualele intoxicații cu sare, este necesară omogenizarea minuțioasă a sării în amestecul de concentrate, controlul, sub raport salin, al făinii de pește, respectarea concentrației de sare din rațiile animalelor.

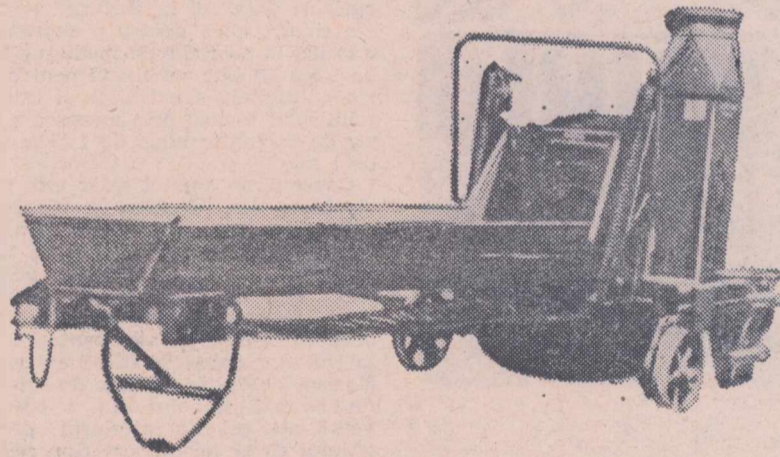
Controlul rațiilor constituie măsura esențială pentru evitarea intoxicației din efectivele de animale.

Pentru precizarea diagnosticului, se recoltează o porțiune din creier, din mai multe puncte, care se fixează în acetonă și se trimite de urgență la laborator pentru examenul histopatologic. Se va recolta o probă de singe de la animalul încă în viață și se va analiza sub raportul concentrației clorurilor. Dacă se stabilește că în rația animalelor a ajuns prea multă sare, care a generat fenomene de intoxicație, se trece de urgență la tratamentul indicat mai sus, pentru evitarea mortalităților.

Dr. Mihai MITEA

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj în agricultură

ÎNCĂRCĂTOR PNEUMATIC PENTRU SILOZ

Acest utilaj este destinat încărcării silozurilor turn, precum și transportării furajelor verzi sau uscate pe verticală.

CARACTERISTICI TEHNICE:

- Felul de acționare
  - a) de către un motor electric
  - b) de la priza de putere a tractorului

	Cînd refulează furaje uscate	Cînd refulează furaje verzi
— Productivitatea orară a încărcăturii	5000—7000 kg/h	20000—25000 kg/h
— Înălțimea de transport	cca 40 m.l.	cca 20 m.l.
— Lungimea de transport pe orizontală	cca 40 m.l.	—
— Puterea necesară acționării	12,5—20 CP	12,5— 30 CP
— Limitele de turație admise la rotorul transportorului pneumatic	550—880 rot/min	

CONSTRUCȚIE

Încărcătorul pneumatic pentru siloz este o construcție metalică imbinată prin sudură și montaj mecanic.

Se compune din următoarele părți principale:

- transportorul pneumatic, în carcasa căruia se află rotorul cu palete;
- șasiul pe care se află montată întreaga construcție;
- mecanismul de antrenare al transportorului cu racleți;
- transportorul cu racleți, care servește la transportarea furajelor în carcasa transportorului.

Încărcătorul pneumatic pentru siloz este executat de U.F.R.M.A. Arad.

Primul semestru marchează

Start promițător în zootehnia județului Bacău

S-a încheiat primul semestru din primul an al cincinalului. Prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute într-o jumătate de an, de analiză a modului în care s-au realizat sarcinile stabilite, de prefigurare a măsurilor care să asigure și să garanteze îndeplinirea, pe mai departe, și depășirea planului anual, baza materială pentru anul viitor, în vederea îndeplinirii prevederilor cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei. Strădanțiile crescătorilor de animale din fermele întreprinderilor agricole de stat și ale cooperativei agricole din județul Bacău — pe care încercăm să le consemnăm în cifre și fapte — s-au materializat în importante cantități de carne, lapte și ouă destinate consumului populației, în însemnate venituri. Planul producției zootehnice a fost îndeplinit și la o bună parte din indicatori chiar depășit.

Așa cum arăta ing. Chiriță Ghionea, director general adjunct cu problemele de zootehnie la Direcția generală județeană, în primul semestru, cele 98 de cooperative agricole au livrat la fondul de stat însemnate cantități de produse zootehnice, depășindu-și angajamentele contractuale cu 166,2 tone carne, 650 hl de lapte și peste 400 000 de ouă. De asemenea, efectivele de animale — 45 436 de taurine, din care 19 151 vaci și juninci, 9 759 porcine, din care 1 839 scroafe și scrofițe, 130 613 ovine și 66 490 păsări — sînt în creștere față de recensămîntul de la 4 ianuarie și depășesc chiar prevederile planului.

Discuții și cu alți specialiști din cadrul direcției generale județene, nu ne-a fost greu să găsim explicația rezultatelor obținute. Ele au la bază, în primul rînd, activitatea concretă desfășurată de crescătorii de animale, de specialiștii din unități, acolo unde se realizează producția. O contribuție importantă și-a adus-o însă și noul stil de muncă al direcției generale județene, mutarea centrului activității sale în unități, la ferme și brigăzi, urmărirea atentă și îndrumarea, pe faze, a întregului proces de producție, intervenția operativă, în funcție de caz.

Fără îndoială că rezultatele, în special în sporierea efectivelor, puteau fi și mai bune. O dovedește procentul destul de ridicat încă de mortalității, în unele cazuri chiar mai mari față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Și în producția zootehnică, există suficiente temeiuri să credem că rezultatele puteau fi și mai bune. Este suficient să ne referim numai la producția de lapte care s-a obținut în cooperativele agricole din Colonești, Huruiesti, Sănduleni și Vultureni. La toate cele patru unități, în primele șase luni, nu s-au muls decât 133—291 litri de lapte, în medie de la fiecare vacă, adică 0,7—1,2 litri zilnic!

„În special către asemenea unități, care ne trag înapoi — ne-a spus ing. Ghionea — își îndreaptă atenția direcția noastră. Le sprijinim îndeaproape, le controlăm și, în ultimă instanță, aplicăm și sancțiuni. În această ordine de idei, putem spune că ne mîndrim cu specialiștii ca ing. Eduard Bălan, președintele C.A.P. Fărăuani, ing. Dumitru Asaftei, președintele C.A.P. N. Bălcescu, Vasile Zamfirescu, ing. șef la C.A.P. Berești-Bistrița, Gheorghe Anghel, ing. șef la C.A.P. Glăvănești, dr. Emil Radu, șef de fermă la C.A.P. Cașin, dr. Emil Cristian de la circumscripția veterinară Pirjol, dr. Gheorghe Gologan, de la circumscripția veterinară Secuieni, dr. Eremia Lucaș de la circumscripția veterinară Gîrleni, dr. Victor Pirvu de la circumscripția veterinară Gura Văii și alții. După cum, din păcate, tot atît de deschis putem afirma că unii specialiști, ca ing. Maria Enache, șefa de fermă la C.A.P. Filipești, ing. Dragoș Chirlac, șef de fermă la C.A.P. Corbeasca, dr. Gabriel Șolea de la circumscripția veterinară Răchitișia sau dr. Fivia Oprîș de la circumscripția veterinară Corbeasca, nu onorează prin fapte diploma pe care o poartă în buzunar, titlul pentru care s-au pregătit. Așa cum aminteam, cadrele necorespunzătoare, indiscipline, le sancționăm.

O cotitură însemnată s-a înregistrat în județul nostru o dată cu înființarea celor 19 consilii intercooperatiste, care cuprind toate cooperativele agricole. Cu ajutorul acestor organisme eficiente, înregistrăm, de la o zi la alta, așa putea spune, rezultate deosebit de bune pe linia intrajutorării, cooperării și asocierii și, deosebit de important pentru noi, pe linia profilării, concentrării și specializării producției vegetale și animale.

La taurine, de pildă, specie cu mari perspective — de la 45 000 în 1971 se va ajunge la 60 000 în anul 1975 — creșterea vacilor de lapte va fi concentrată în 19 complexe a câte 550 vaci și 100 juninci care, amplasate în zonele preorășenești, în anul 1975 vor asigura 80 la sută din volumul producției-marfă a întregului județ.

În privința îngrășării taurinelor, aceasta se practică în destul de multe cooperative. Îngrășătorii mai mari au cooperativele din Sascut — 500 locuri, Tătăraști — 500 locuri, Traian — 300 locuri și Răcăciuni — 300 locuri. Pînă la sfîrșitul acestui an, la Sascut, Tătăraști și Găbești se vor încheia lucrările a încă trei îngrășătorii a câte 1 000 de locuri fiecare, iar în anul 1972, tot la Sascut, va intra în producție o îngrășătorie de 5 000 de locuri, tip baby-beef. În 1975 vom dispune de îngrășătorii organizate cu 10 000 locuri în C.A.P., 5 500 locuri în I.A.S. și 3 000 locuri în I.I.C., care vor putea îngrășa anual peste 22 000 de taurine tinere, față de 4 000 cit se îngrășa în prezent.

Sectorul porcin — prezent astăzi în 58 de cooperative, cu un plan total de 500 tone de carne — va fi concentrat în 10 cooperative în care se vor crește 1 000 de scroafe, cu destinația principală de a asigura purcelii pentru membrii cooperatori. Ponderea în producția de carne de porc o va deține I.A.S. N. Bălcescu unde se lucrează din plin la realizarea unui complex cu o capacitate anuală de 15 000 tone de carne de porc.

Creșterea ovinelor se practică, în prezent, în majoritatea cooperativei, în ferme mixte și așa se va proceda și în viitor. Ponderea efectivelor va fi deținută, totuși, de circa 10 unități. Ca unități specializate, la C.A.P. Răcăciuni s-a dat în exploatare o îngrășătorie de 15 000 de berbecuți, urmînd ca anul viitor capacitatea acesteia să se dubleze.

În avicultură, sarcina realizării producției de ouă revine unui număr de patru cooperative, care — cu sprijinul efectiv și prin cooperare cu I.A.S. — și-au modernizat sectoarele obținînd rezultate deosebit de bune. Tot prin cooperare cu I.A.S. alte patru cooperative vor crește și livra în acest an circa 100 000 pui de carne. Cooperarea cu I.A.S. s-a extins în județul nostru și în creșterea taurinelor și porcinelor.

Despre această acțiune am discutat și la cele două I.A.S. din Bacău. La prima întreprindere, cu ocazia vizitei, am constatat că angajamentul luat de directorul unității, ing. Valerian Negoiță, cu ocazia consfătuirii pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat — acela de a-și realiza în mod exemplar sarcinile de producție pe anul în curs — este respectat întocmai. În întreprinderea, deținătoare a circa 10 000 de taurine, din care mai bine de 4 200 vaci cu lapte și juninci, peste 15 000 de porcine, din care 1 300 scroafe și peste 30 000 de ovine, are un pronunțat caracter zootehnic.

Bilanțul semestrului demonstrează că, atît în privința efectivelor, cit și a producțiilor obținute, prevederile înscrise în plan au fost realizate și, la mulți indicatori, depășite substanțial. Să ogîndim cîteva din rezultate. Obținerea unei producții medii de 1 800 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, față de 1 552 litri cit s-a prevăzut, a permis unității să livreze statului 53 311 hl de lapte, cu peste 10 000 hl mai mult. În sectorul porcin, sporul mediu zilnic de creștere în greutate, realizat atît la crescătorii, cit și la îngrășătorii a permis livrarea a 229 tone mai mult față de plan, I.A.S. Bacău și-a depășit în această perioadă angajamentele contractuale și la carnea de bovină și de oaie.

Meritul unor asemenea rezultate aparține, fără îndoială, întregului colec-

tiv. S-au evidențiat însă, în mod deosebit, așa cum ne relatează directorul întreprinderii, fermele de vaci Sascut și Radomirești — șefi de fermă: ing. Dumitru Istrate și ing. Constantin Crețu — unde s-au realizat, în medie de la fiecare vacă furajată, cite 2 462 și, respectiv, 2 213 litri de lapte. Tot atît de meritorii sînt și rezultatele fermei de porcine Siretu, condusă de ing. Valerian Țau, unde s-a obținut un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 665 g.

Așa cum ne-a informat șeful sectorului economic, Constantin Vasile, rezultatele primului semestru au adus unității peste 9 milioane de lei venituri peste plan, fără depășirea cheltuielilor planificate.

O contribuție însemnată la producția zootehnică a județului Bacău și-o aduce întreprinderea avicolă de stat, cu sediul în imediata apropiere a orașului. Și în această unitate, cu un pronunțat caracter industrial, rezultatele sînt remarcabile. Producția totală de 17 832 000 ouă a întrecut cu peste o jumătate de milion prevederile, ca urmare a producției medii de 110 ouă pe găină furajată, față de 104 planificate. În unitate s-au mai realizat, de asemenea, 1 485 000 pui, mai mult decît dublu față de prevederi și 143, față de 93, tone de carne. Principalul produs, oul, a fost realizat cu un consum specific de 199 g, sub cel planificat.

Așa cum ne arăta ing. Petru Plîcintă, directorul întreprinderii, și Mihai Paraschiv, economist șef, în cadrul acțiunii de cooperare, s-au livrat pînă în prezent peste 28 000 pui de o zi. În același timp, întreprinderea asigură și asistență tehnică în cele 4 cooperative agricole cu care cooperează.

Și, ca o realizare deosebită a unității, la Brad funcționează o fermă de selecție și reproducție unde se lucrează la înmulțirea celor mai valoroase păsări pentru producția de carne și ouă.

Bilanțul semestrial al zootehniei băcăoane marchează, fără îndoială, un start promițător atît pentru anul în curs, cit și pentru viitorii ani ai cincinalului. Realizarea obiectivelor propuse, în special în cooperativele agricole, presupun însă un important salt calitativ în privința potențialului biologic și productiv al animalelor, în producția de furaje. Sînt probleme care, de altfel, stau în centrul atenției conducerii direcției generale județene, a unităților cooperatiste și de stat.

Ing. L. ROȘCA

Aclimatizarea de noi pești

În ultimii ani, în apele țării noastre s-au întreprins acțiuni susținute pentru aclimatizarea de noi specii de pești cu valoare economică. Este vorba de aclimatizarea așa-ziselor specii de pești din complexul chinezesc Ctenopharyngodon idella (Amurul alb sau crapul chinezesc), Hypophthalmichthys molitrix și Hypophthalmichthys nobilis.

Amurul alb își are locurile de baștină în apele Chinei. Se aseamănă cu crapul sălbatic din delta noastră și este înzestrat cu dinți faringieni, foarte dezvoltăți, încît poate consuma bine hrana formată din ierburi și plante acvatice. Acest pește de apă dulce are un ritm bun de creștere. La vîrstă de 1 an ajunge la 0,600 kg, la 2 ani — la 2—3 kg și poate atinge 112 cm lungime și 32 kg greutate. Exemplarele obținute au 50—60 cm lungime și 4—7 kg greutate. Hrana lui de bază o formează plantele acvatice din riuri, iazuri, heleștec, sau chiar ierburile cosite.

Hypophthalmichthys molitrix face parte, de asemenea din familia crapului, caracterizîndu-se printr-un cap mare și prin lamelele bronhiale lungi, capabile să rețină cel mai fin fitoplancton. Se hrănește, prin excelență, cu fitoplancton, zooplancton și cu nămol detritic. Organul de digestie, specializat pentru acest regim alimentar, este de 5,9—7,9 ori mai lung decît corpul. Răspîndit în apele din China și Coreea, acest pește poate ajunge, în unele bunuri piscicole, pînă la greutatea de 20 kg. El se hrănește la temperaturi destul de joase (4—5°C) încît perioada de furajare este mult mai lungă față de crap.

Hypophthalmichthys nobilis, spre deosebire de specia precedentă, are capul și mai mare, culoarea corpului mai închisă, iar tubul digestiv este de 3,2—5 ori mai mare decît lungimea corpului. Se hrănește, în principal, cu zooplancton, la care se adaugă viermii și fitoplanctonul. Ritmul de creștere este bun, la vîrstă de 2 ani puștii să cîntărească 0,750—1,950 kg, iar la 3 ani 3—4 kg.

Cercetările și experimentările privind aclimatizarea acestor specii de pești au început în țara noastră, în toamna anului 1959, la Stațiunea piscicolă Nucet; în 1962 s-au extins la baza experimentală Caraorman din Delta Dunării, iar un an mai tîrziu, într-o parcelă stuficolă de la Mal-luc, la Cefa și în alte heleștec și iazuri.

Ing. Ion ALEXANDRESCU
Centrala peștelui

Asigurarea facultativă

a animalelor

Se asigură următoarele animale sănătoase:

— bovinele (boii, taurii, vacile, bivoli și bivolițele), în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni;

— porcinele (porcii, vierii și scroafele), în vîrstă de 6 luni sau peste 6 luni;

— ovinele și caprinele (oile, caprele, berbecii și țapii), în vîrstă de un an sau peste 1 an.

Asigurarea se încheie pe termen de un an. La cerere, aceasta se poate încheia și pe o perioadă mai scurtă, dar cel puțin pe 6 luni.

Contractele de asigurare se încheie prin agenții de asigurare, responsabilii cu munca ADAS, cooperativele de credit, inspectorii de asigurare sau direct prin unitățile ADAS.

Caracteristica generală a actualului stadiu de dezvoltare a agriculturii de stat o constituie creșterea susținută și în ritm viu a potențialului său productiv, nivelul tot mai ridicat de dotare, îmbunătățirea continuă a structurii și metodelor de organizare și conducere a producției, profilul viitor fiind dat de întreprinderea de tipul complexului agro-industrial integrat — formă organizatorică specifică tehnologiilor moderne, intensive, cu pregnante caracteristici industriale, caracterizată prin indici înalți de valorificare a capacităților de producție,

Orientarea hotărâtă spre desfășurarea, în continuare, pe trepte calitativ superioare a procesului de intensificare a producției, de promovare a progresului tehnic, de concentrare și specializare a producției, spre realizarea unui nivel superior de mobilizare a resurselor și rezervelor de creș-

Ritm și corelații în dezvoltarea I.A.S.

zintă un nou și însemnat pas înainte pe calea înfăptuirii țelului major, fundamental, al agriculturii socialiste: acela de a produce din ce în ce mai mult, în condițiile creșterii productivității muncii, a dirimării investiției specifice și a reducerii cheltuielilor materiale pe unitatea de produs.

Pentru agricultura de stat, planul cincinal prevede fonduri de investiții superioare cu mai mult de 4 miliarde lei celor alocate în perioada 1966 — 1970. Astfel, dacă între anii 1966 — 1970 au revenit circa 8 300 lei pe hectarul agricol complex cultivat, în anii 1971 — 1975 volumul investițiilor va întrece nivelul respectiv cu peste 600 de lei. Creșteri de 100% sint prevăzute la amenajările pentru irigații, de 150% la construcțiile zooteh-

100 de lei investiții — incluzându-se și reînnoirea mijloacelor existente — se va ridica de la 55 la 62 de lei.

Pe măsura materializării investițiilor și pe temeiul desfășurării în proporții din ce în ce mai ample a procesului de intensificare, dinamica producției globale va cunoaște o evoluție continuu ascendentă, atât ca valori absolute față de perioadele anterioare, cât și ca valori relative, respectiv ca ritmuri de creștere. Numai în 1971, valoarea producției globale va fi cu peste 3 miliarde lei mai mare decât cea înregistrată în anul 1970. Valoarea producției marfă prevăzute ca sarcină pentru perioada 1971 — 1975 va fi cu mai bine de 50% superioară celei din perioada 1966 — 1970.

Cincinalul 1971 — 1975 marchează o nouă etapă în dezvoltarea fermelor și întreprinderilor agricole de stat nu numai în ceea ce privește sporirea producției marfă, ci, deopotrivă, și în ceea ce privește structura sa. Astfel, în ansamblul unei sporiri generale a contribuției unităților agricole de stat la fondul central, vor crește, absolut și relativ, producțiile de carne, lapte, ouă, lână — producțiile sectorului zootehnic devenind precumpănitoare. Pentru o mai bună edificare asupra dezvoltării potențialului productiv al unităților agricole de stat, redăm în graficul 1 dinamica corelată a producției marfă, subliniind că toate sporurile vor fi, în principal, consecința ridicării producțiilor medii.

Apar evidente creșterile însemnate, atât în ceea ce privește valoarea absolută anuală a producției-marfă, cât și în ceea ce privește valorile respective revenind pe 100 hectare de teren și pe salariat mediu scriptic.

Concomitent cu creșterea, în ansamblu, a producției marfă, cincinalul 1971 — 1975 va marca și însemnate sporuri în ceea ce privește producțiile medii. Astfel, la grâu, aceasta va crește de la 2 750

kg/ha în 1971 la 3 100 kg/ha în 1975, iar la porumb, de la 3 600 kg/ha la 4 520 kg/ha. La laptele de vacă urmează să se înregistreze o creștere de 300 litri de vacă furajată, iar la lână cu aproape 1,5 kg pe oaie.

Realizarea unei producții-marfă, cantitativ sporită și calitativ superioară, în condițiile aplicării unui susținut regim de economisire a muncii vii și materializate — pe temeiul urmăririi unei mai bune utilizări a forței de muncă, respectiv a ridicării productivității muncii și a unei mai bune gospodării a fondurilor de producție — va asigura un grad mai înalt de eficiență economică.

Graficul 2 sintetizează evoluția corelată a cheltuielilor pentru 1 000 de lei producție-marfă vîndută și încasată, respectiv creșterea beneficiului unităților agricole de stat.

În ansamblu, fiind seama atât de creșterea absolută a producției marfă, cât și de cea a beneficiului la 1 000 de lei producție marfă vîndută și încasată, în perioada 1971 — 1975 se va ajunge la o sporire de peste trei ori a beneficiilor totale revenind pe hectarul agricol complex cultivat, față de cele obținute în anii 1966 — 1970.

Calculul economic ne arată că, pentru prima oară, unitățile agricole de stat vor avea beneficii la toate sortimentele producției-marfă.

Dr. ing. Eugen JIANU

Perioada	față de media perioadei 1961-1965	față de perioada precedentă	ritm mediu de creștere	din care în sectorul	
				vegetal	animal
1961-1965	100	100	-	-	-
1966-1970	144	144	7,4	6,1	10,0
1971-1975	234	162	10,2	5,9	13,3

Dinamica producției globale pe ansamblu I.A.S. în perioadele 1961-1965, 1966-1970 și 1971-1975 (în %)

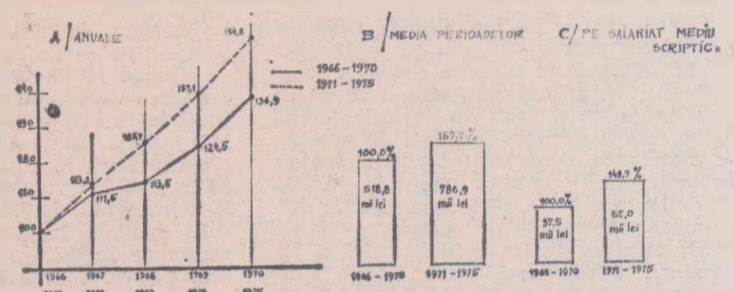
tere a producției, vor asigura ridicarea fiecărei unități agricole de stat la înălțimea unui centru modern de producție, adevărată fabrică de produse agro-alimentare, obținute în condiții de ridicată eficiență economică, în vederea satisfacerii, într-o măsură din ce în ce mai mare, a solicitărilor mereu sporite de bunuri agricole ale economiei noastre naționale.

Sarcinile noului cincinal — program al progresului, al transformărilor calitative, al dezvoltării ascendente la un nivel tot mai înalt al producției și de rentabilitate, în ansamblul armonios al creșterii economice generale — repre-

zintă o nouă etapă în dezvoltarea industrială din sectorul avicol, de 500% la producerea furajelor combinate și uscarea furajelor verzi etc. Linia continuu ascendentă a investițiilor ce vor fi efectuate în cincinal dovedește grija pentru dezvoltarea progresivă a bazei tehnice-materiale a fermelor și întreprinderilor agricole de stat.

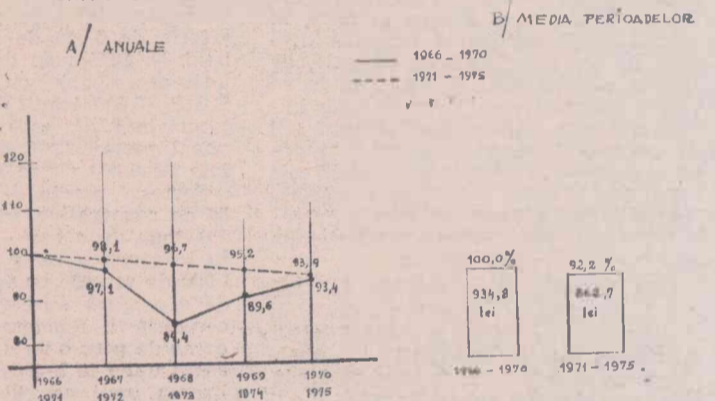
În ceea ce privește eficiența economică a investițiilor, notăm doi indicatori: valoarea producției globale revenind la 100 de lei fonduri fixe se va ridica, de la circa 66 de lei pentru media anilor 1966 -- 1970, la peste 72 de lei pentru anii 1971 — 1975, iar valoarea fondurilor fixe revenind la

DINAMICA COMPARATA A VALORII PRODUCȚIEI MARFĂ PENTRU 100 HA TEREN ARABIL ÎN 1966-1970 ȘI 1971-1975

GRAFIC 1

DINAMICA COMPARATA A CHELTUIELILOR PENTRU 1000 LEI PRODUCȚIE MARFĂ

GRAFIC 2.

AMPLU PROGRAM

(Urmare din pag. 1)

șinut a științei și culturii, ridicarea pe trepte tot mai înalte a nivelului de trai al întregului popor.

Toate acestea însă presupun, firește, și o largă acțiune pentru transformarea conștiinței oamenilor.

„Poporul — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să acționeze conștient pentru rezolvarea tuturor problemelor ce se ridică în procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, să-și făurească în mod conștient viitorul. Aceasta impune luarea tuturor măsurilor pentru intensificarea activității ideologice și educative, activitate care trebuie să aibă un rol tot mai important în formarea omului nou, în dezvoltarea conștiinței socialiste, în întreaga activitate de edificare a societății noastre noi”.

Relevind succesele importante dobândite de către poporul nostru, sub conducerea partidului, în toate sectoarele vieții materiale și spirituale, nu se poate trece cu vederea, totuși, existența unor deficiențe, a unor neajunsuri care s-au manifestat pînă în prezent în activitatea politico-ideologică și cultural-educativă, fapt ce s-a răsfrînt uneori asupra nivelului combativității revoluționare, asupra spiritului militant, partinic, a întregii activități de educație comunistă a maselor.

Avînd în vedere tocmai rolul deosebit de important pe care îl are procesul de ridicare continuă a conștiinței oamenilor muncii, conducerea partidului nostru, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, au întreprins o amplă analiză asupra activității politico-ideologice și cultural-educative desfășurate, propunînd înțelepte măsuri pentru îmbunătățirea acestei activități.

Hotărît în cadrul măsurilor preconizate este ridicarea rolului conducător al partidului în toate domeniile muncii politico-educative, creșterea răspunderii și exigenței organelor și organizațiilor de partid în îndrumarea întregii activități de edu-

care a maselor, desfășurată prin toate mijloacele de influențare politică și prin factorii de culturalizare de care dispune societatea noastră.

Un accent deosebit este necesar să se pună pe prezentarea marilor cuceriri obținute de poporul român, constructor al socialismului, pe sublinierea rolului conducător al clasei muncitoare, care își îndeplinește cu eroism și abnegație misiunea sa istorică în opera de edificare a noii societăți, pe cultivarea respectului față de muncă, față de producătorii bunurilor materiale ai societății noastre, pe educarea tuturor celor ce muncesc în spiritul patriotismului socialist, al dragostei nețărmurite față de patrie.

Neîndoielnic, ridicarea conștiinței maselor — și cu atât mai mult a celor din mediul rural — presupune acțiuni hotărîte, desfășurate pe multiple planuri. Este nevoie, înainte de toate, de o cunoaștere aprofundată a politicii interne și externe a partidului, în așa fel încît fiecare om al muncii să acționeze în deplină conștiință de cauză, considerînd activitatea-i proprie ca o parte integrantă a operei de construire a societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Munca politică trebuie să acționeze cu fermitate către formarea unei puternice opinii împotriva oricăror manifestări de indisciplină, de încălcare a normelor de conviețuire socială, de nerespectare a integrității avutului obștesc, a legilor țării și a ordinii publice. Este cunoscut faptul că și în unele unități din agricultură, industria alimentară, silvicultură și gospodărirea apelor se fac adesea simțite asemenea manifestări cu serioase repercusiuni asupra mersului producției. În combaterea unor astfel de neajunsuri, pe lângă organizațiile de partid și cele obștești, un rol important îl au conducerile unităților. Pe bună dreptate, secretarul general al partidului sublinia că tovarășii care conduc instituțiile și întreprinderile sint, în primul rînd, oameni politici și apoi specialiști, că menirea lor este nu numai să aplice

tehnologiile și tehnicile noi, ci să vegheze la înfăptuirea politicii partidului în unitățile respective, la educarea salariaților în spiritul respectului față de muncă, al unei înalte etici socialiste.

Un accent deosebit se cuvine să se pună pe educarea prin muncă și pentru muncă, prin mijloace cit mai variate, a tineretului, combătîndu-se cu hotărîre tendințele de parazitism de viață ușoară, fără muncă, ce uneori își mai fac loc în cadrul unor categorii de tineri. Cultivarea răspunderii și a datoriei de a munci în slujba patriei, a poporului, a societății socialiste, trebuie să stea neabătut în atenția organelor de tineret și sindicale, a conducerilor unităților economice, a tuturor factorilor de educare.

Sarcini importante în această privință revine învățămîntului de toate gradele, chemat astăzi să-și intensifice simțitor preocupările în domeniul educației, al ridicării conținutului ideologic al activității sale.

De asemenea, instituțiile de cultură — editurile, cinematografele, teatrele, căminele culturale, cluburile, casele de cultură și toate celelalte mijloace de influențare — au datoria să-și îmbunătățească radical activitatea, astfel încît contribuția lor la formarea omului nou să se facă pe deplin simțită.

Trebuie avută în vedere nu numai o creștere cantitativă a acestor activități, ci mai ales una de structură, de calitate, care să asigure muncii cultural-educative un conținut adecvat, pătuns de spiritul ideologiei marxist-leniniste, de învățătura partidului nostru.

Propunerile de măsuri prezentate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu privire la îmbunătățirea activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, ca și profunda analiză efectuată în cadrul consfătuirii de lucru, primate cu deosebit interes de întregul nostru popor, vor marca cu certitudine un moment important în lichidarea rămănelor în urmă manifestate în acest domeniu, vor contribui la transformarea conștiinței comuniste a maselor într-o uriașă forță revoluționară a societății noastre socialiste.

INALTA OBLIGATIE PATRIOTICA

(Urmare din pag. 1)

Angrenat cu tot sufletul în sfera procesului de formare a omului nou, a tinerilor specialiști necesari agriculturii noastre socialiste, mă voi strădui, pe linia preocupărilor ce-mi revin, ca indicațiile acestui important document să prindă viață, sarcina învățămîntului fiind aceea de a forma oameni înzestrați cu un înalt nivel de combativitate ideologică, militanți activi pentru progresul societății noastre.

Ansamblul de măsuri preconizat de conducerea partidului oferă o imagine clară asupra complexului de acțiuni legate de educația comunistă și patriotică a tineretului. Personal, voi depune eforturi susținute ca studenții mei să devină specialiști de înaltă calificare, dar în același timp și buni patrioți, cetățeni demni ai societății socialiste.

Între sarcinile ce ne revin, la loc de cinste stă intensificarea muncii educative și de pregătire politică a studenților. Pe această linie știm că mai avem multe de făcut; rezultatele obținute pînă acum ne dau însă certitudinea că sămînța bună cade pe un teren fertil, că eforturile noastre în această direcție vor fi încununete de succes.

O atenție deosebită consider că trebuie acordată, în continuare, formării și afirmării plene a personalității tineretului nostru. Prin aceasta vom crea un fundament solid pe care va crește și va fructifica umanismul socialist și combativitatea revoluționară.

Mi se pare că este deosebit de important ca noi, profesorii, să muncim astfel încît tineretul studios din facultățile cu caracter agronomic să aspire spre țeluri cit mai înalte, pregătirea în profesie să nu constituie singurul mijloc de punere în valoare a personalității.

Responsabilitatea ce ne revine în această importantă activitate constituie pentru noi o obligație patriotică, pe care ne angajăm s-o traducem în viață cu entuziasm și neclintită hotărîre.

În acest cincinal, în ramura Industriei alimentare se vor face importante eforturi financiare pentru dezvoltare, în vederea satisfacerii tot mai bune a cerințelor oamenilor muncii. Practic, în anul curent, în industria alimentară vor intra în funcțiune 32 capacități noi de producție industrială, dintre care amintim:

- abatorul din orașul Galați cu o capacitate de 28 000 t/an carne, 1 400 t/an conserve de șuncă, 2 000 t/an salam de Sibiu și alte preparate din carne;
- fabrica de preparate din carne București, cu o capacitate de 80 t/zi preparate din carne și 6,5 t/zi șuncă;
- fabricile de conserve de carne Constanța și Suceava;
- antrepozitul frigorifer Suceava;
- fabrica de produse lactate Arad;
- secția de brânzeturi Tg. Secuiesc;
- dezvoltarea fabricii de bere „Berea Sibiului”;
- fabrica de utilaje pentru industria alimentară Chitila;
- amenajarea piscicolă Dunavăț II din Delta Dunării etc.

Important este ca toate aceste obiective să intre în funcțiune nu oricând, ci tocmai în perioadele cind materia primă este furnizată din abundență sau cind cererea de consum este maximă. În mod normal, noile fabrici de conserve trebuie să-și înceapă lucrul în trimestrele al II-lea și al III-lea, odată cu recoltarea legumelor și fructelor, fabricile de bere în trimestrele al II-lea și al III-lea, cind cererea de consum este maximă, fabricile de produse lactate în trimestrul al II-lea, cind virful de preluări la lapte solicită prelucrarea lui rapidă, iar amenajările piscicole la finele trimestrului I, cind încep lucrările de repopulare cu puiet. O asemenea eșalonare determină un plus de eficiență economică. Dimpotrivă, planificarea majorității capacităților de producție în trimestrele al II-lea și al IV-lea ale anului determină o serie de probleme care se cer rezolvate simultan, fapt ce dispersează eforturile beneficiarilor și executanților și conduce la depășirea scadențelor fixate.

Bazați pe această realitate, în anul 1971, în industria alimentară planificarea intrării în funcțiune a capacităților de producție s-a făcut mai judicios, astfel:

Total capacități	Tr. I	Tr. II	Tr. III	Tr. IV
32	7	8	15	2

Eșalonarea corespunzătoare este, desigur, doar una din premisele realizării în

bune condiții a investițiilor. Intrarea lor la timp în funcțiune, după cum a arătat de atâtea ori experiența, este condiționată de modul în care a fost pregătită investiția, de buna organizare a activității pe șantier, de calitatea documentațiilor tehnice, de procurarea din vreme a utilajelor necesare montajului și, nu în ultimul rind de asigurarea cadrelor necesare, în stare să pună în valoare capacitățile de producție realizate.

Trebuie să urătăm că, în ultimii ani, în industria alimentară termenele de punere în funcțiune au fost, în general, respectate. Astfel, la 1 iunie a.c., în industria

rențele ivite în execuție în prima perioadă a realizării investiției. La aceasta au contribuit și unele omisiuni din proiecte sau predarea cu întârziere a unor detalii de către proiectanții noștri.

O situație similară s-a creat în prezent la Fabrica de produse lactate din orașul Arad, unde întreprinderea de construcții din cadrul Ministerului Construcțiilor Industriale a realizat, în primele 6 luni, doar 10% din planul anual.

În alte cazuri, rămânerea în urmă se explică prin analiza superficială a condițiilor reale de execuție a unei investiții, pe baza căreia s-au planificat termene

FIECARE NOUĂ CAPACITATE DE PRODUCȚIE INDUSTRIALĂ — ÎN FUNCȚIUNE LA SCADENȚA FIXATĂ !

alimentară nu exista decît un singur obiectiv restant — Fabrica de preparate din carne — București. Restul de puneri în funcțiune a obiectivelor din anul 1970 și 1971 planificate pînă la această dată au fost realizate integral.

Analizînd însă cauzele întîrzierii la Fabrica de preparate din carne — București, se desprind următoarele: acest modern obiectiv destinat să asigure Capitalei, în condiții igienice, sortimente de calitate superioară, a avut o perioadă de realizare de peste 30 de luni. Durata aceasta era mai mult decît suficientă pentru desfășurarea lucrărilor pe șantier și pentru intrarea în funcțiune la timp. Totuși, datorită faptului că în anul 1969 și în trimestrul I al anului 1970 ritmul de execuție a fost sub cel prevăzut de graficele de execuție, unitățile de construcții ale Ministerului Construcțiilor Industriale nu au mai putut recupera întîrzierile. Frecvențele analize pe șantier, lucrul în două și trei schimburi nu au mai putut compensa ca-

imposibil de realizat. La dezvoltarea fabricii de bere din Sibiu, de pildă, nu s-a ținut seama că o serie de obiective vor putea fi realizate numai condiționat. Aici, clădirea noii secții de fermentare a berei nu se poate ataca decît după terminarea și punerea în funcțiune a noii secții de îmbutelire a berei. Aceste elemente trebuiau analizate mai realist, pentru ca elaborarea graficului de execuție și stabilirea termenului de punere în funcțiune să se facă corect.

La alte obiective, intrarea în funcțiune cu întîrziere sau sub capacitatea planificată se datorește necorelării judicioase a livrărilor de utilaje. Astfel, lipsa unor mașini unelte la Fabrica de utilaje și piese de schimb din Chitila, nerepartizate de M.I.C.M., va condiționa punerea integrală în funcțiune a acestui obiectiv (practic se va atinge numai 50 la sută din capacitatea proiectată).

Realizarea ritmică, conform planului, a Investițiilor, intrarea la timp în funcțiune

a unităților de industrie alimentară influențează direct volumul de produse alimentare destinate consumului intern și exportului, orice zi de întîrziere producînd dificultăți în prelucrarea materiilor prime furnizate de agricultură. Nu peste tot s-a înțeles însă însemnătatea economică a respectării scadențelor de dare în folosință. Adeseori se încearcă să se dea în folosință obiective care „teoretic” sînt gata, dar la care mai sînt totuși de făcut o serie de lucrări apreciate ca fiind de importanță secundară. Se uită că un obiectiv industrial, la care se execută toate lucrările prevăzute în documentația tehnică, va realiza în mai bune condiții și mai repede parametrii proiectați decît cele care intră în funcțiune cu provizorate și lucrări incomplete. Este edificator în acest sens cazul Fabricii de amidon din Tg. Secuiesc, unde s-au devansat termenele de punere în funcțiune, unde a existat o exigență deosebită pentru calitatea lucrărilor și pentru terminarea lor completă. Aici parametrii proiectați au fost îndepliniți, în totalitate, în 6 luni (cu 6 luni mai devreme decît se planificase).

Este încă acreditată, din păcate, ideea că, efortul suplimentar și analizele frecvente în perioada din preajma termenului de punere în funcțiune pot determina intrarea în funcțiune la timp a capacităților de producție. Viața a arătat că, în condițiile unor durate de execuție mult reduse față de perioadele anterioare, fiecare zi de întîrziere în predarea documentațiilor tehnice, în asigurarea utilajelor sau în execuție, atrîne greu în finalul realizării investiției, că întîrzierile din perioadele anterioare nu mai pot fi recuperate în preajma termenului de punere în funcțiune, cu toate eforturile ce se depun, fără a mai vorbi de implicații asupra calității lucrărilor.

Realizarea punerii în funcțiune a tuturor obiectivelor solicită o preocupare permanentă din partea tuturor factorilor ce răspund de desfășurarea investițiilor — beneficiari și titulari de investiții, proiectanți și executanți. O colaborare mai strînsă și permanentă între aceștia este condiția recuperării restanțelor, garanția dării la termen în folosință a noilor capacități de producție, în interesul tot mai bune aprovizionări a populației cu produse alimentare.

Ing. Nicolae MITULESCU
director
Direcția investiții-dezvoltare
Departamentul Industriei
Alimentare

PRIN MARKETING — la o eficiență economică superioară

Despre necesitatea și oportunitatea cercetărilor de marketing, despre posibilitățile de aplicare a metodelor și tehnicilor proprii marketingului în activitatea economică a întreprinderilor noastre există, la ora actuală, un consens general.

În socialism, aceste tehnici pot fi lesnicios aplicate. Ele slujesc ca pirghii de îmbunătățire a activității economice și de satisfacere în condiții superioare a nevoilor populației de orientare a cererii de consum în acord cu interesele generale ale ridicării nivelului de civilizație al societății.

În legătură cu importanța și aplicabilitatea marketingului în exportul de produse agroalimentare, în economia agricolă în general, pentru valorificarea produselor cu eficiență superioară și satisfacerea deplină a cerințelor beneficiarilor, ne-am adresat tov. ȘTEFAN MIȘU, secretar permanent al Asociației Române de Marketing, care ne-a relatat următoarele:

— Dezvoltarea impetuoasă a producției, în contextul revoluției tehnico-stiințifice, a determinat creșterea confruntării în desfacerea produselor, a dus treptat la modificarea raportului între vânzători și cumpărători pe piețele interne și externe. Faptul că astăzi o firmă cumpărătoare are posibilitatea să aleagă produsul între numeroase oferte, face ca vânzarea produselor, menținerea clienților și piețelor să constituie probleme vitale pentru întreprinderile producătoare și exportatoare. În prezent, clienții sînt căutați și

păstrați; pentru aceasta, producătorii și vânzătorii se străduiesc să facă din produs, preț, ambalaj, servicii etc. un ansamblu de factori care să-i atragă pe cumpărători, să le confere certitudine și satisfacție.

În aceste condiții, marketing-ul nu reprezintă altceva decît strategia unei întreprinderi în condițiile existenței „pieței cumpărătorului”, arta de a atrage clienții, de a descoperi noi piețe, de a menține și cultiva piețele tradiționale. El presupune, înții de toate, cunoașterea profundă a exigențelor și tendințelor pieței și, pe baza ei, orientarea producției în conformitate cu structura și dimensiunile cererii, stabilirea unei strategii de preț, de distribuție, utilizarea unor instrumente eficiente de promovare a produselor, estimarea posibilităților de vânzare a unui produs înainte de lansarea lui în fabricație etc.

Principalele cerințe ale marketing-ului sînt comune tuturor grupelor de produse, deci și celor agroalimentare; același lucru se poate spune și despre principalele tehnici folosite în activitățile de marketing. Ceea ce facilitează însă succesul în comercializarea unui produs este selecția acelor procedee de prospectare, promovare, distribuție etc. care corespund naturii produsului comercializat.

Intrucît, în acest domeniu, gama de materii prime este relativ restrînsă și constată sub aspect sortimental, industria alimentară are misiunea de a asigura diversificarea produselor, corespunzător exigențelor consumatorilor. Deși

producția multor produse agricole are un caracter sezonier, practic s-a demonstrat că, pentru cîștigarea și menținerea unei piețe, este necesară o ofertă pe cît posibil continuă.

Dacă pentru marea majoritate a produselor industriei construcțiilor de mașini, metalurgice etc., ambalajul are, aproape în exclusivitate, rolul de a proteja marfa, pentru produsele agroalimentare, el a devenit o componentă a calității și un instrument promoțional eficient; pentru aceste produse, oferirea lor într-o fază avansată de ambalare, tranșare, îmbutelire etc. nu numai că permite contactarea consumatorului final, dar asigură și o eficiență sporită.

Enumerarea unor asemenea particularități poate continua; identificarea și luarea lor în considerație țin tocmai de spiritul și esența marketingului. Menționez că în programul AROMAR sînt prevăzute acțiuni care vizează direct și sectorul agroalimentar. După seminarul internațional, care a avut loc recent la Timișoara, Asociația Română de Marketing pregătește un seminar consacrat problemelor pe care le ridică utilizarea ambalajelor în practica unui comerț modern; seminarul, care va fi organizat în colaborare cu M.A.I.A.S.A. și M.I.U., va consacra o întregă secțiune dezbaterilor referitoare la ambalarea produselor agroalimentare.

Referitor la marketing, un alt interlocutor — economistul ION MLADIN, șef al Ser-

viciului studii, plan și coordonarea desfacerii cu amănuntul, din M.A.I.A.S.A. ne-a spus:

— Ținînd seama că Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor îi revine o sarcină de mare răspundere privind satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale populației cu produse agroalimentare, într-o gamă cît mai variată de sortimente și de o calitate corespunzătoare, precum și de faptul că produsele agroalimentare sînt căutate pe piața externă și pot avea, prin urmare, o pondere importantă în exportul țării, considerăm că conceptul de marketing își găsește o largă aplicare în activitatea noastră.

Tehnicile de marketing sînt numeroase, variate. Nu este locul să ne oprim aici pe larg asupra lor. Vom insista însă asupra posibilităților de îmbunătățire a cadrului organizatoric de desfășurare a unei activități susținute în acest domeniu. În cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor funcționează o rețea proprie de unități de desfacere și de magazine de prezentare și desfacere a produselor agro-alimentare, care dețin un rol important în ansamblul comerțului interior.

Ținînd seama de rolul acestor magazine, precum și de faptul că, în prezent, activitatea de studiere a cererii, de promovare a produselor agroalimentare, de informare permanentă a unităților productive nu se ridică la un nivel corespunzător, avînd un caracter sporadic, considerăm oportun ca întreprinderile de prezentare, ce tutează aceste magazine, să fie astfel organizate încît să aplice, cu rează folos, tehnici de marketing. În acest scop, este indicată — după părerea mea — înființarea unor servicii de specialitate cum ar fi: studiul pieței-previziuni, servi-

ciul de promovare produse-lor etc.

Practica a demonstrat că, de multe ori, este mai ușor a produce, dar mai greu a vinde. Iată de ce este necesar ca întreprinderile productive să se preocupe și ele direct de găsirea celor mai corespunzătoare mijloace și căi de aplicare în activitatea lor a conceptului de marketing — aceasta cu atît mai mult cu cît o mare parte au în subordine magazine de prezentare și desfacere a produselor proprii — avînd deci un cadru organizatoric creat pentru a întreprinde asemenea acțiuni.

Pe aceeași linie pot acționa departamentele și centralele. Ele pot să inițieze, prin rețeaua proprie de desfacere, studii de marketing. La fel, institutele de studii și cercetări din subordinea M.A.I.A.S.A. ar putea să aducă un aport mai mare pe linia proiectării de produse noi, de largire a gamei de sortimente, de îmbunătățire calitativă a acestora — urmărind totodată modul în care aceste produse satisfac cerințele consumatorilor.

Evident, pentru aplicarea tehnicilor de marketing este necesar să fie acordată o deosebită atenție pregătirii cadrelor, în care scop este util ca, la toate nivelele — prin formele organizate de perfecționare a pregătirii profesionale — să fie studiate și probleme de marketing. Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a prevăzut în planul de școlarizare un număr de specialiști care vor urma cursurile postuniversitare de marketing.

Este nevoie, deci, de o opți-că nouă în considerarea raportului produs-piață și mai ales de o acțiune promptă la diferitele nivele, pentru ca marketingul să intre în activitatea cotidiană a întreprinderilor producătoare sau valorificatoare.

Ing. V. STANCU

Îmbunătățiri funciare

În județul Ilfov

Mai multă atenție amenajărilor locale la desecări și irigații

S-au scurs șase luni din acest an, timp în care atît lucrările de irigații cît și cele de îndiguiri și desecări executate din resurse locale au înregistrat un ritm destul de slab. Bilanțul primului semestru în județul Ilfov, bunăoară, unde aceste lucrări au o pondere însemnată, consemna zilele trecute amenajarea unei suprafețe pentru irigat de 1979 ha din 3600 ha cît prevede planul pe acest an și desecări terminate pe 1200 ha din 1450 ha. Raidul nostru întreprins recent prin mai multe cooperative agricole de producție din județul amintit, a scos la iveală o serie de aspecte care îngreunează executarea și darea la termen în folosință a amenajărilor.

La COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN VIDRA, din 4200 ha cite are gospodăria. 980 ha sînt amplasate în luncă. Din acestea, 800 de hectare sînt frecvent inundate de revărsările Dunării sau afectate de precipitațiile abundente căzute în unii ani. Întrucît în această parte a județului există și un canal de desecare colector, lung de circa 5 km, ce poate fi folosit la drenarea apei, cooperativa s-a angajat să execute lucrări pentru evacuarea excesului de umiditate pe o suprafață de 650 ha. În vederea amenajării acestei suprafețe s-a apreciat că trebuie excavată circa 45000 mc. de pămînt din care, pînă la data vizitei noastre, se realizaseră doar 20000 mc. Volumul lucrărilor, ca de altfel și ritmul de execuție, pot fi apreciate ca nesatisfăcătoare. De ani de zile pe 132 ha bălțește apa, alte 150—170 de hectare fiind afectate de excesul de u-

miditate; în acest timp, cooperativa agricolă amintită abia a decolmatat o porțiune de 1 km de canal.

„Curățirea și darea în funcțiune a canalului colector ce se va vărsa în Dunăre prin vechea albie a riului Vedea, ne înfrumusează Iulius Saboi, inginerul șef al cooperativei, se fac cu mare încetineală. În primăvară, o draglină a excavat pămîntul din acest canal colector pentru a-l aduce la cota normală, fiindcă numai așa poate fi folosit la desecare. Pe o porțiune de 1000 de metri,

deși pentru aceste lucrări secția de mecanizare ce deservește cooperativa agricolă dispune de utilaje.

De ce nu au fost atacate aceste lucrări încă din primăvară și au fost lăsate pentru a doua parte a anului? Numai simplul fapt că profilarea canalului colector nu s-a făcut corespunzător nu constituie o justificare.

„Poposim într-o altă unitate, COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN COPĂCENI. După ce au drenat excesul de apă de pe 600 ha pe trupul „Varlam“

● Este necesar să fie terminat întregul volum de lucrări atacate ● Deficitul de forță de muncă poate fi acoperit prin folosirea rațională a mașinilor

pe teritoriul cooperativei agricole Malu, lucrarea a fost executată corect. Canalul a fost adîncit la 2,5—3 m. Pe restul de 4 km s-a executat doar o lucrare superficială de decolmatare, fapt ce nu permite încă drenarea apei. În prezent, draglina a fost mutată la I.A.S. Giurgiu, iar lucrarea temporar abandonată.

Rămînerea în urmă cu desecările la cooperativa agricolă din Vidra are și alte cauze peste care tovarășul inginer șef a trecut cu destulă ușurință. Una dintre ele este nefolosirea la capacitatea maximă a draginei, cu care s-au excavat lunar, în medie, 3000 mc de pămînt în timp ce se putea realiza un volum mult mai mare de lucrări. O a doua cauză este neexecutarea canalelor de drenare pe o suprafață de circa 200 ha,

unde s-au executat un canal colector și 7 canale secundare în lungime totală de 10 km — cooperativii de aici și-au propus să amenajeze în acest an, peste plan, încă 40 ha. „În 10—12 zile, ne declara Victor Buliga, inginerul șef al cooperativei, vom realiza întreaga lucrare. Dispunem pentru aceasta de un plug de deschis canale, primit de la S.M.A. Vidra.“

La numai cîțiva kilometri de această unitate se află COOPERATIVA AGRICOLĂ DIN COMUNA „30 DECEMBRIE“, care deși la 15 iunie a.c. avea scoasă din circuitul agricol o suprafață de 70 de ha pe care apa băltea, nu a întreprins nimic pentru evacuarea ei. Și în alte unități se impune intensificarea ritmului de execuție al lucrărilor de desecări; așa stau lucrurile

la cooperativele din Radovanu, Fierbinți, Girbovi etc. Acest lucru este imperios cerut și de volumul mare de lucrări ce a mai rămas de executat pentru a doua parte a anului în curs.

Irigațiile prin mijloace locale constituie o altă categorie mare de lucrări ce se cer materializate pînă la sfîrșitul acestui an. Am vizitat două șantiere realizate prin cooperare; la cel de la DRIDU-MOVILĂ-ÇOȘERENI, lucrările de terasamente erau terminate, iar lucrările de artă (podețe, stăvilare, căderi de apă), realizate în proporție de 60 la sută. După cum ne relatea Ion Micu, subinginer la O.I.F. Ilfov, acest șantier dispune de mijloacele materiale necesare pentru ca lucrarea să poată fi terminată încă înainte de încheierea acestui an. Al doilea șantier reunește COOPERATIVELE „9 MAI“ GIURGIU, OINACU ȘI REMUȘI. Acest sistem, conform graficelor de lucrări, trebuia terminat încă în 1970; cu toate acestea, la sfîrșitul primului semestru al acestui an, din restanța de 362 ha fuseseră realizate 160 ha. Pe lîngă unele lucrări de artă aici mai sînt de realizat și deschideri de canale.

Ce se întreprinde pentru recuperarea rămînelor în urmă? Aproape nimic! Un ultim proces verbal întocmit la ședința consiliului intercooperatist consemna lipsa forței de muncă la toate cele trei cooperative. Folosind acest pretext, cooperativa agricolă din Oinacu încerca să justifice nerealizarea umpluturii din cele două rambleuri, de circa 10000 mc de pămînt, și excavarea altor 14000 mc pentru deschiderea canalelor. Creditele primite pentru amenajările locale de irigații, care depășesc 3,7 milioane de lei precum și cele circa 2 milioane de lei fonduri proprii de care a dispus asociația — îi puteau permite să termine lucrarea în timpul indicat. Mai ales că S.M.A. Giurgiu, care deservește cooperativele amintite, dispune de suficiente utilaje, ce pot acoperi în mare parte deficitul de forță de muncă.

C. STĂNESCU

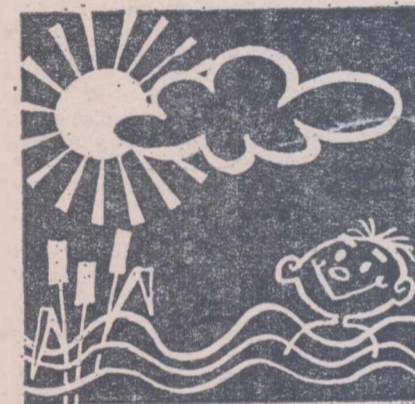
BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZA:

În intervalul 7—13 iulie, deși în general frumoasă, vremea a fost răcoroasă, exceptînd ultimele două zile cînd s-a încălzit ușor, în toate regiunile țării. Din evoluția regimului termic diurn rezultă că, în general, temperaturile medii din zonele agricole au oscilat între 17° și 23°. În stratul de sol de la 2 la 20 cm, temperaturile medii oscilau în ultima zi între 26° și 29° în cîmpurile din sudul și vestul țării și între 21° și 27° în restul zonelor. Temperaturile maxime din aer înregistrate la 13 iulie, au fost cuprinse între 25° (în depresianile din estul Transilvaniei) și 33° (la Răuți și Sînnicolau).

Precipitațiile căzute în prima parte a intervalului, mai ales în jumătatea de est a țării, au fost reduse cantitativ (sub 10 mm). Pe zone mai restrînse, în estul Transilvaniei, sudul Moldovei și bazinul Argeșului, s-au însumat între 10 și 30 mm. În restul teritoriului, nu s-au semnalat decît cu totul local precipitații neînsemnate.

În prima parte a intervalului, datorită vîntului puternic și ploilor abundente, în sudul și estul țării, culturile au fost pe alocuri înclinate și chiar culcate. Ameliorarea vremii din ultimele zile a creat condiții favorabile vegetației; starea culturilor menținîndu-se în general bună în majoritatea zonelor agricole din țară. Ca urmare a condițiilor meteorologice de la începutul lunii iulie, rezervele de umiditate ale solului sînt favorabile în jumătatea de est a țării, creînd astfel premise deosebite de bune pentru culturile duble.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 15—21 IULIE

În prima parte a intervalului, vremea va fi ușor instabilă și se va răci în aproape toate regiunile țării. Vor cădea ploi locale și sub formă de averse, însoțite de frecvente descărcări electrice.

Vremea se va încălzi apoi treptat, cerul va fi variabil, mai mult senin în Muntenia și Dobrogea unde posibilitățile de ploaie vor fi reduse. În celelalte regiuni vor cădea ploi locale.

Vîntul va prezenta intensificări trecătoare la începutul intervalului.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7° și 17°, iar maximele între 20° și 30°, mai ridicate spre sfîrșitul intervalului.

Amplourea nemaiîntîlnită pe care o iau acțiunile de îmbunătățiri funciare din țara noastră, necesitatea realizării unor obiective hidroameliorative cu parametri funcționali superiori, ridică în fața realizatorilor viitoarelor sisteme probleme de o deosebită complexitate. Printre acestea se numără și cele legate de geotehnică și fundarea diferitelor construcții. În aceste privințe, la cea de a doua conferință de geotehnică și fundații, desfășurată nu de mult în Capitală, au fost abordate unele teme de actualitate și de perspectivă, un aport prețios la elucidarea acestor probleme aducîndu-l și cercetătorii din țara noastră care lucrează în domeniul îmbunătățirilor funciare. Iată de ce am socotit oportun să reliefăm cîteva din rezultatele și direcțiile noi de activitate în aceste domenii cu mari implicații pentru economia națională.

Ținînd seama de importanța acțiunilor de îmbunătățiri funciare, atît pe plan mondial cît și național, cercetarea tinde din ce în ce mai mult spre adîncirea unor probleme privind studiul pămîntului pe care se amplasează diferitele construcții hidrotehnice, spre găsirea celor mai potrivite mijloace și metode de fundare a acestora. Se poate afirma că în aceste domenii știința și practica din țara noastră au obținut rezultate demne de reținut, punînd la dispoziția celor ce activează pe vastele șantiere de îmbunătățiri funciare soluții adecvate. Merită relevate, în această privință, lucrările de infrastructură, realizate în ultimii ani, ca, de exemplu, fundațiile pe cheoane cu aer comprimat la marile stații de pompare ale sistemului de irigații Cara-Su, din Dobrogea, soluții de fundare adoptate pentru construcțiile hidrotehnice aferente sistemelor de irigații amplasate pe terenuri sensibile la umezire, realizarea

GEOTEHNICA și studiul fundațiilor construcțiilor hidrotehnice

unor stații de pompare în chisauri, sub protecția filtrelor vacuumate și altele.

Studiile și cercetările sînt îndreptate, în măsura din ce în ce mai mare, și spre adoptarea celor mai potrivite sisteme de realizare a infrastructurilor. Atît la noi în țară cît și pe plan mondial se afirmă tot mai mult astfel de sisteme, unele aflîndu-se încă în faza experimentală, altele cu perspective de aplicare în practica curentă a hidroamelioratorilor. Este vorba, bunăoară, despre diferitele sisteme de fundare de suprafață sau prin intermediul piloților, în cazul construcțiilor amplasate pe loess-uri, de consolidare a versanților instabili prin elemente de rezistență realizate prin coloane formate sau piloți prefabricați, introduși în pămînt prin batere etc. Printre lucrările de acest fel care se execută pe unele șantiere ale Departamentului de îmbunătățiri funciare, cu participarea directă a cercetătorilor de la I.S.C.I.F. se numără și executarea unui perete de rezistență, mulat în teren și ancorat, realizat sub protecția noroiului bentonitic. Este prima oară la noi în țară cînd s-a aplicat în construcțiile hidrotehnice o astfel de operație la bazinul de aspirație al stației de pompare Poarta-Albă, din cadrul complexului de irigații Cara-Su. O nouă dată o constituie și studiul întreprins de cercetare pentru introducerea pe șantierul de irigații a piloților cu „bulb“, sau cu baza lărgită,

adaptare necesară mării capacității lor portante.

O deosebită importanță o prezintă pentru realizarea marilor sisteme de irigații pe terenuri sensibile la umezire, combaterea unor alunecări de terenuri, folosirea de mijloace moderne de prospectare. Printre acestea din urmă își fac din ce în ce mai mult loc fotogrammetria, folosirea de inclinometre sau diferite tipuri de traductori introduși în masivele de terenuri supuse alunecărilor și așa mai departe.

În întreaga lume se constată, în ultima vreme, o preocupare susținută pentru diversificarea metodelor de prospectare geotehnică, pentru obținerea de noi informații privind comportarea diferitelor construcții, inclusiv cele cu caracter hidrotehnic. Se folosesc mai multe căi, fie încercările pe diferite modele, la scară foarte mare, fie observațiile directe asupra construcțiilor propriu-zise.

Un loc din ce în ce mai însemnat în preocuparea specialiștilor, a celor ce activează în domeniul construcțiilor, implicînd al celor hidrotehnice, îndeosebi la proiectarea fundațiilor, îl ocupă îmbunătățirea permanentă a metodelor de calcul, de ușurare a operațiunilor respective. Unele din metodele amintite au un caracter teoretic, altele au fost introduse în practică. În orice caz aria de aplicabilitate a acestor procedee este destul de largă: este vorba de evaluarea ca-

pacității portante a piloților cu diametru mare sau a piloților prefabricați, calculul conlucrării construcției cu terenul deformabil de fundație, aprecierea tasărilor terenurilor sensibile la umezire, calculul construcțiilor așezate pe terenuri linear deformabile sau la starea limită etc. Folosirea calculatoarelor electronice prezintă, de asemenea, perspectivă, în problemele de geotehnică.

Aceste mijloace moderne joacă un rol tot mai important în verificarea stabilității digurilor și barajelor de pămînt, bunăoară, permițînd micșorarea de sute și chiar de mii de ori a timpului de calcul necesar. Totodată, în felul acesta se poate examina un număr mare de situații și variante periculoase pentru construcțiile hidrotehnice respective, îmbunătățindu-se sensibil eficiența tehnică a calculului. Mașinile electronice permit, de asemenea, ca în anumite cazuri să se renunțe la calculul infiltrațiilor prin corpul și terenul de fundație al construcțiilor hidrotehnice, efectuat prin modelare analogică. Înlocuirea calculului analogic simplifică, pe de o parte operațiile necesare, în cazurile respective, mărînd, pe de altă parte, precizia operațiilor. Tot calculatoarele electronice permit introducerea în măsură sporită a așa numitelor metode bazate pe descompunerea corpurilor în elemente finite, pe această cale putîndu-se rezolva probleme de o deosebită complexitate, cum sînt cele privind starea de eforturi și deformații în construcții hidrotehnice cu forme și situații în încărcări complicate, pentru care metodele de calcul uzuale sînt prea puțin eficiente. O parte din aceste metode și procedee de lucru se aplică cu rezultate bune la Institutul de studii și cercetări pentru îmbunătățiri funciare.

Ing. N. FLORIAN

silvicultură

Specialiștii din producție
pot contribui mai activ la

VALORIFICAREA SUPERIOARĂ A MASEI LEMNOASE

Astăzi, în condițiile intensificării producției silvice, amplasarea corectă a masei lemnoase și punerea ei în valoare, în condiții optime, constituie lucrări de stricte actualitate. Pe aceste probleme a avut loc recent, în județul Argeș, un instructaj — schimb de experiență republican la care au participat inginerii care răspund de fondul forestier în cadrul inspectoratelor, specialiștii din Departamentul silviculturii și de la I.C.S.P.S. Vizitele făcute la ocoalele silvice Curtea de Argeș, Șuici și Mușetești, precum și discuțiile purtate în cadrul schimbului de experiență au reliefat o serie de aspecte, unele cu caracter inedit, legate de valorificarea superioară a masei lemnoase. Despre câteva din concluziile cu caracter de generalizare în producție, desprinse cu acest prilej, ne vorbesc, în rîndurile de față, doi specialiști din direcția fondului forestier a Departamentului silviculturii.

Reguli binecunoscute, dar insuficient respectate

„Se cunoaște că amplasarea masei lemnoase — ne-a relatat primul nostru interlocutor, ING. ION PAVELESCU — constituie una din cele mai grele operațiuni de tehnică silvică, deoarece specialistul trebuie să aleagă varianta optimă care să satisfacă toate cerințele silviculturale și economice. Experiența cotidiană a unităților silvice arată că de importanță sînt pregătirea și executarea acestei lucrări, astfel ca anumite greșeli, care de cele mai multe ori nu mai pot fi îndreptate, să fie de la bun început evitate.

Să începem, bunăoară, cu modul de amplasare a masei lemnoase. S-a constatat că masa lemnoasă nu se reparatizează în mod uniform în toate U.P. accesibile din grupa a II-a, cazuri înțelinite mai frecvent la inspectoratele silvice Brașov, Botoșani, Bistrița, Satu Mare și altele, ceea ce atrage după sine fărâșirea exagerată a unor unități de producție. Alteori se solicită așezarea unor parchete în afara S.P.I., fără ca aceasta să fie întotdeauna bine justificată. O altă observație desprinsă din constatările de pe teren, subliniată și cu prilejul recentului schimb de experiență, o constituie neamplasarea peste tot a răriturilor, la nivelul sarcinilor date. Unele inspectorate silvice, contrar instrucțiunilor în vigoare, justifică nerealizările de plan prin faptul că unitățile de exploatare refuză preluarea materialului lemnos, fie din motive organizatorice, fie din cauza unor indici de recoltare prea mici la hectar, așa cum s-a semnalat pe raza inspectoratelor silvice Alba, Bihor, Hunedoara, Sibiu etc. De asemenea, în parchete nu se stabilesc încă de la amplasare drumurile (1 m—2,5 m) necesare scoaterii produselor respective.

Se mai întimplă, uneori, ca unitățile silvice să acorde o atenție insuficientă amplasării la tăiere a arboretelor slab productive din clasele a IV-a și a V-a de producție, deși acestea se găsesc răspândite pe suprafețe mari, în majoritatea județelor. În această privință pot fi date drept exemplu inspectoratele silvice Bacău, Caraș-Severin, Mehedinți, Maramureș etc. Alteori, în practica curentă se mai procedează și așa: lucrările de amplasare a masei lemnoase se execută formal, din birou, și nu sînt verificate la fața locului; datorită acestui procedeu dăunător, uneori se amplasează parchete cu tăieri definitive acolo unde regenerarea naturală nu este asigurată și se amină tăierile pe suprafețele unde acest proces este declansat, în felul acesta semințișul devenind inutilizabil. Astfel de lucrări au fost găsite la unele ocoale silvice din județele Harghita, Arad, Dîmbovița etc. Și, în sfîrșit, să mai amintim de faptul că uneori nu se ia întreprinderilor forestiere sau C.E.I.L. acceptul în scris pentru lucrările de amplasare executate de ocoalele silvice.

Am relatat aceste constatări din dorința de a sublinia necesitatea ca în viitor, ocoalele și inspectoratele silvice să acorde mai multă grijă respectării principiilor și instrucțiunilor în vigoare privind lucrările de amplasare a masei lemnoase, să colaboreze mai strîns cu unitățile de exploatare, astfel ca sarcinile să fie repartizate cît mai uniform pe unități de producție, ținîndu-se seama de regenerarea naturală a

arboretelor, de dezvoltarea în perspectivă a patrimoniului forestier. Doresc să atrag în mod deosebit atenția asupra punerii în valoare a masei lemnoase provenite din doborîturile de vînt, în special la arboretele de rășinoase, punîndu-se accent pe prevenirea pierderilor provocate de aceste calamități care au afectat o mare parte din pădurile noastre“.

Un nou procedeu experimentat în județul Maramureș

După cum se știe, actele de punere în valoare reprezintă documentele care stau la baza contractării masei lemnoase. Găsirea unor procedee mai perfecționate, puțin costisitoare, care să simplifice cît mai mult lucrările de punere în valoare a masei lemnoase preocupă nu numai pe cercetători, ci și pe numeroși specialiști silvici din producție. Este un fapt îmbucurător care demonstrează încă o dată dorința inginerilor silvici — și nu numai a lor — pentru autoperfecționare. Despre aceste aspecte ne-a vorbit ING. AL. GEORGESCU.

„Așa cum a reieșit și din lucrările schimbului de experiență de la Argeș, în ansamblu, specialiștii din producție tind să împartă lucrarea propriu-zisă de punere în valoare în două faze: executarea, în cazul răriturilor, a marcării arborilor de extras, și revenirea pe aceeași suprafață cu scopul culegerii datelor necesare estimării, adică măsurării diametrelor și înălțimilor și stabilirii calității, pe picior a arborilor. Printre astfel de procedee se numără și cele preconizate de inginerii silvici Radu Ichim, de la Stațiunea experimentală Cimpulung Moldovenesc, aparținînd I.C.S.P.S., Petraru Octavian, de la Ocolul silvic Agăș, județul Bacău, Vasile Lucus, ing. șef al Inspectoratului silvic Arad etc. Deosebit de interesant, cu aplicabilitate în practică, ni se pare procedeu preconizat de ing. Valentin Bolea, șeful Ocolului silvic Baia-Mare. Iată câteva detalii despre această metodă:

Pe teren, un inginer sau un tehnician silvic, ajutat de brigăzler sau pădurar, alege arborii destinați regenerării naturale. Un muncitor înseamnă arborii respectivi cu un inel întrerupt (din 4 segmente) de vopsea, gros de 2 cm. Se aleg 80—250 arbori la ha, în funcție de tratamentul și felul tăierii. Următoarea operațiune constă în împărțirea parcelei sau subparcele în postaje de punere în valoare, urmîndu-se să se separe cît mai fidel diferențierile ce se constată la consistență, regenerare naturală, înălțime medie a arboretului etc. Se constituie postaje mai mici la primele tăieri și mai mari la cea definitivă. Este indicat să nu se facă postaje mai mici de 400 de arbori. Delimitarea postajelor se face de un colectiv format dintr-un inginer sau tehnician al ocolului silvic și delegatul sectorului de exploatare, folosindu-se o schiță la scara de 1:10 000 sau 1:5 000, ținînd seama de aprecierea de ansamblu făcută cu ocazia parcurgerii parcelei cînd s-au ales arborii necesari regenerării. O dată constituite, postajele se materializează pe teren prin inele cu grosimea de 2 cm, de culoare albă, vopsite pe arborii limitați, și prin numere de ordine scrise pe părțile interioare ale arborilor destinați regenerării, situați la schimburile de direcții.

Se inventariază apoi arborii de extras, pe postaje, de echipe formate dintr-un șef de echipă (inginer, tehnician sau brigadier silvic) și un muncitor la clupă. La primele tăieri, echipa este completată cu un muncitor înzestrat cu ciocanul de marcare. Nu se fac cooplaje la 1,30 m și nu se numerotează arborii de extras. Elementele dendrometrice măsurate se înscriu prin punctare directă în cartele speciale de teren, cu liniatura pe categorii de diametre și clasa de calitate. Se folosesc cartele diferite pentru arboretele pluriene cu număr mare de arbori subțiri (categ. 8, 12, 16) și separat pentru arboretele echiene. Pe fiecare postajă se măsoară înălțimi (cîte 5—10 pentru fiecare specie), arborii respectivi fiind numerotați și însemnați cu vopsea roșie. Calculele necesare se pot face pe postaje sau pe parcele, respectiv subparcele, în care caz se determină înălțimea medie ponderată pentru părțile componente.

Avantajele acestei metode sînt multiple. În primul rînd, ea ajută la mai buna aplicare a tratamentelor, asigurîndu-se o bună măsurătoare a elementelor dendrometrice, ținînd seama că șeful echipei nu este absorbit de alegerea arborilor de extras, aceasta făcîndu-se în prima fază. De asemenea, în felul arătat sînt antrenăți într-o măsură mai mare la lucrările de teren inginerii și tehnicienii ocoalelor silvice, asigurîndu-se o precizie sporită a estimării. Totodată, se elimină efectuarea cooplajelor la înălțimea de 1,30 m, precum și numerotarea arborilor. În sfîrșit, se elimină operațiunea de despicare a cartetelor de teren, iar cunoașterea volumelor, pe postaje, permite eliberarea de autorizații de exploatare parțiale, precum și o mai bună organizare a procesului tehnologic.

Verificarea lucrărilor de pe teren efectuate prin acest procedeu se face prin reinventarierea tuturor arborilor dintr-o postajă. De menționat că acest procedeu urmează să fie aplicat experimental, timp de cel puțin un an, la două ocoale silvice din județul Maramureș“.

F. NICOLAE

Noul canton pastoral dat în funcțiune la Vlădeni, județul Brașov

Foto: I. BRAGHEȘ

Noutăți de la I. C. S. P. S.

În cadrul activității complexe desfășurate la Institutul de cercetări, studii și proiectări silvice, un loc important îl ocupă și lucrările legate de selecția și ameliorarea arborilor. Această acțiune se încadrează într-un amplu program, inițiat de Departamentul silviculturii, împreună cu institutul amintit, program menit să concure la dezvoltarea patrimoniului forestier, la ridicarea potențialului productiv al pădurilor țării. Iată câteva din ultimele noutăți în domeniul selecției și ameliorării speciilor forestiere.

METODE MODERNE DE PRELUCRARE, SORTARE ȘI PASTRARE A SEMINTELOR

Recent a fost terminată la Cimpulung-Moldovenesc construirea unei uscătorii moderne al cărui scop este prelucrarea conurilor de rășinoase; semințele rezultate vor fi sortate și păstrate în mod corespunzător. În cadrul acestei unități se va amenaja un depozit pentru conservarea unei părți din semințe și se va organiza, la scară pilot, producerea intensivă a puieților de molid, din semințe selecționate, de proveniență autentică, după tehnologii avansate (în paturi nutritive protejate cu folii de plastic etc.). Această uscătorie va putea prelucra aproximativ 1/3 din întreaga cantitate de conuri ce va fi recoltată în țară.

Prin intrarea în funcțiune a acestei unități cu profil complex și cu caracter experimental se va putea intensifica activitatea științifică, începînd de la recoltarea materialului semincer și pînă la livrarea puieților.

CREȘTEREA RANDAMENTULUI DE UTILIZARE A SEMINTELOR

Prin folosirea cu randament maxim a semințelor forestiere se înțelege, în limbaj științific, obținerea unui număr cît mai mare de puieți, apți pentru plantare, dintr-un kilogram de sămință. În această privință s-au executat cercetări pentru stabilirea corelației dintre facultatea germinativă determinată în laborator, și răsărirea semințelor, exprînată în procente, în urma sondajelor făcute pe teren. Totodată, s-au studiat și factorii de mediu principali care influențează raporturile corelative dintre facultatea germinativă și răsărire. În 1970 s-au încheiat cercetările privind cultura molidului și a pinului silvestru, stabilîndu-se ecuații de regresie cu ajutorul cărora, cunoscîndu-se valoarea facultății germinative date de buletinele de analiză eliberate de laboratoarele de controlul semințelor forestiere, se pot calcula valorile probabile ale răsării. Aceste valori servesc la stabilirea unor norme raționale de semănare a semințelor în pepiniere, norme care în ultimă instanță determină volumul consumului de semințe. Cercetările continuă, urmînd a se stabili corelații pentru douglas, pin negru, stejar, gorun, salcîm, frasin și paltîn.

SELECȚIE TIMPURIE, ÎNCA DIN PEPINIERE

Potrivit unei colaborări internaționale, se studiază, în cadrul anumitor dispozitive experimentale, caracteristici privind creșterile și însușirile lemnelor la pinul negru. Sînt incluse în experimente 64 de proveniențe de pin negru, reprezentînd arealul natural de răspîndire a speciei forestiere amintite. Scopul acestor lucrări este evidențierea celor mai bune proveniențe, sub aspectul creșterilor și al calității masei lemnoase, urmîndu-se, la noi în țară, în perspectiva anilor viitori, introducerea acestei rășinoase și în zona pădurilor de foioase.

Rezultatele obținute pînă acum la puieții de 3 ani au demonstrat deosebiri semnificative în ceea ce privește înălțimea puieților și densitatea lemnelor. Întrucît se știe că însușirile privind creșterile și calitatea lemnelor se păstrează în decursul vieții arborilor, rezultatele dobîndite de cercetători sugerează posibilitatea aplicării unei selecții timpurii, încă din faza de pepiniere.

PRIMELE PLANTAJE AU ÎNCEPUT SĂ FRUCTIFICE

În anul trecut s-a încheiat prima etapă a programului de creare a plantațelor pentru producerea semințelor genetice ameliorate, adevărate baze semnologice moderne, științifice întemțate și exploatare.

Potrivit programului amintit s-au realizat 230 ha de plantațe pentru producerea semințelor ameliorate, din specii rețede crescătoare, cu valoare economică ridicată: douglas, larice, pin strob, pin silvestru, pin negru, molid de rezonanță și salcîm. Primele plantațe instalate au început să înflourească și să fructifice, dînd semințe cu însușiri silvoproductive superioare.

Se prevede ca în următorii 15 ani să se realizeze încă 750 ha de noi plantațe unde ponderea cea mai mare o va avea molidul (400 ha).

probleme sindicale

Ce obiective urmăriți în activitatea cultural-educativă?

Cine străbate țara, vizitând unități agricole, ale industriei alimentare, ale silviculturii și șantiere pentru gospodărirea apelor, are prilejul să constate un ritm de muncă febril, entuziast, îndreptat spre realizarea și depășirea obiectivelor incluse în planurile de producție. Exemple numeroase se pot da cu privire la inițiativele luate pentru ridicarea producțiilor, pentru sporirea productivității muncii și realizarea unor economii importante. Totuși, faptele arată că în unele unități se mai fac simțite rutina, necunoașterea a ceea ce este valoros în sectorul respectiv, lipsa de exigență pentru calitate, indisciplină.

Un rol deosebit de important revine sindicatelor în vederea mobilizării masei de salariați la realizarea sarcinilor de producție, în primul rând, și înlăturarea deficiențelor încă existente. Dar cum anume pot ele acționa?

În propunerile de măsuri prezentate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU și adoptate în cadrul ședinței Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din 6 iulie 1971 ca și în Expunerea la consfățuirea de lucru a activului de partid din domeniul ideologic și al activității politice și culturale educative, s-a subliniat, între altele, că alături de toate organizațiile de masă și obștești din patria noastră, sindicatele au datoria să desfășoare o intensă și variată muncă politico-ideologică și cultural-educativă, de popularizare și explicare a politicii partidului și statului nostru, de antrenare a salariaților în acțiuni destinate ridicării nivelului profesional, de întărire a ordinii și disciplinei, de respectare a avutului obștesc și creare a unei înalte conștiințe patriotice.

Am stat de vorbă, în aceste zile, cu numeroși președinți ai comitetelor sindicater din ramură. Cu toții sunt unanimi în a recunoaște necesitatea îmbunătățirii muncii cultural-educative. În cele de mai jos vom nota doar unele din aspectele problemei ce comportă, nu ne indoim, o cit mai amplă discuție.

— Lucrez la sistemul de irigații Je-gălia — ne spune mecanicul Ștefan Blebea, președintele comitetului sindicatului din această unitate — și n-aș putea spune că în privința activității de instruire și educare am făcut tot ce ne stă în putință. Dispunem de un club bunșor, dotat cu televizor și aparat de radio — asemenea aparate sînt și la cele 4 puncte de lucru — am amenajat o gazetă de perete căreia i-am dat titlul „Hidroamelioratorul”. Responsabila problemelor cultural-educative, Eugenia Porumb, ajutată și de alți membri ai comitetului sindicatului și delegați ai conducerii, scoate decadal o foaie volantă, în care sînt trecute în revistă realizările noastre; aici sînt punctate și unele deficiențe, se dau îndrumări pentru lucrările ce urmează a fi executate.

Totuși, ne dăm seama că ce am întreprins pînă acum e puțin, îndeosebi în vederea cunoașterii de către salariații noștri a hotărîrilor de partid, a documentelor elaborate de Congresul U.G.S.R., a legilor și decretelor adoptate de stat și chiar a celor ce trebuie soluționate urgent în cadrul șantierului. Iată de ce, fără să neglijăm alte aspecte ale muncii cultural-educative, ne-am propus să organizăm în cel mai scurt timp o serie de expuneri cu privire la explicarea principiilor ce stau la baza politicii externe a statului nostru, explicînd poziția partidului în diferite probleme ale vieții internaționale, aprecierile sale asupra proceselor și fenomenelor ce au loc în lumea contemporană. Ne propunem să facem astfel de informări cel puțin de două ori pe lună, în adunările sindicale și la club, urmate de întrebări și răspunsuri care să înlăesnească cunoașterea și aprofundarea documentelor de partid. Sîntem încredințați că atunci cînd oamenii adîncesc principiile noastre socialiste, ei sînt stimulați să muncească mai eficient în fiecare loc de activitate.

— La Uzina de fabricații, reparații și montaj Botoșani — ne arată Dumitru Lupu, președintele comitetului sindicatului al acestei întreprinderi — munca cultural-educativă este axată în cea mai mare măsură pe nevoile reale ale producției. După Congresul U.G.S.R.,

am analizat, între altele, rezultatele activității comisiei cultural-educative, ulterior procedîndu-se la fel și în ce privește munca responsabililor cu această problemă din cadrul grupelor sindicale. Dispunem de o brigadă artistică de agitație, de o bună bibliotecă — ce cuprinde peste 2.000 de volume — ținem la zi gazeta de perete. Ne-am gîndit însă să sprijinim în mai mare măsură, prin acțiuni concrete educative, procesul de producție. Astfel, ne deplasăm în diferite secții ale uzinei cu aparatul de fotografiat și „prindem” pe viu instantanee pozitive sau, dacă e cazul, negative; „deci, pe de o parte oameni conștiincioși, absorbiți de lucrul lor zilnic, sau invers, lucrători neglijenți și delăsători. Fotografiile sînt publicate săptămînal la gazeta de perete și au un efect vădit stimulator asupra oamenilor, întrecerea devine mai vie, se imprimă lucrul un ritm mai susținut.

De asemenea, în scopul mobilizării lucrătorilor noștri spre a se perfecționa, sindicatul a organizat unele concursuri, cum au fost „Cine știe meserie, câștigă” (unde pe primul loc s-a situat strungarul Petre Luca) sau „Nici un gram de metal în plus, nici un gram pierdut” câștigat de frezorul Dumitru Prodan. Tot astfel, sindicatul are grijă să fie prezentate în „vitrina reburilor”, toate piesele sau utilajele găsite necorespunzătoare la controlul de calitate.

Ne dăm seama că putem amplifica mult activitatea cultural-educativă. Intenționăm să organizăm un punct de consultație și documentare, unde să punem la dispoziția salariaților diferite materiale pe teme politice și ideologice, ziare și reviste, și unde să colectăm, printr-o cutie poștală, întrebări ale lucrătorilor din diferite secții, cu privire la problemele economice, sociale și științifice, cărora să le răspundem operativ.

Stăm de vorbă cu Ion Mureșan, președintele sindicatului de la S.M.A. Nușfalău, județul Sălaj.

— Printre primele acțiuni inițiate anul acesta, în scopul intensificării muncii cultural-educative și creșterii contribuției grupelor sindicale la dezvoltarea conștiinței socialiste a tractoriștilor — ne spune interlocutorul — am

organizat biblioteci volante în fiecare secție, îngrijindu-ne ca lunar cărțile să fie împrăștiate din fondul de peste 1.000 de volume de care dispunem la centrul stațiunii. Scoatem și o foaie volantă lunară, în care se dezbate diferite probleme ale producției, evidențiindu-se mecanizatorii vrednici ori criticîndu-se cei neglijenți și nedisciplinați. Acum, conform planului de muncă al comitetului sindicatului, vom organiza sistematic, în cadrul secțiilor, dezbateri pe teme politico-ideologice, vom discuta diferite aspecte ale atitudinii mecanizatorilor față de muncă, față de ordine și disciplină, urmărind prin aceasta să ridicăm stacheta exigenței lucrătorilor, a conștiinței fiecărui salariat față de îndeplinirea riguroasă a sarcinilor reparate.

— În ultimele luni — subliniază inginerul Gheorghe Ilieși, președintele comitetului sindicatului de la Inspectatul silvic Neamț — pe lângă alte forme ale muncii cultural-educative, ne-am axat activitatea pe pregătirea profesională a șefilor de ocoale și a pădurarilor, organizînd lectorate în cadrul cărora am insistat asupra lucrărilor de întreținere și refacere a pădurilor, asupra noutăților în materiale tehnice și altele. În acest fel, pădurarii, tehnicienii și specialiștii sînt puși la curent cu tot ce oferă tehnologiile moderne. La fiecare ocol silvic sînt amenajate și gazețe de perete unde sînt prezentate cele mai urgente probleme de producție, analizîndu-se atent munca oamenilor, făcîndu-se propuneri judicioase în scopul îmbunătățirii procesului de producție.

Ne-am propus, la indicația consiliului sindical județean, să inițiem extinderea unor metode bune de muncă, la fiecare ocol silvic — cum sînt, de pildă: „Controlul și autocontrolul asupra calității produselor livrate” sau „Fiecare produs cu cheltuieli materiale cît mai mici”. Ne-am gîndit să organizăm și o serie de expuneri în problemele creșterii rentabilității, apărării avutului obștesc, întăririi răspunderii fiecărui lucrător pentru realizarea sarcinilor de producție. În luna septembrie, vom iniția schimburi de experiență la ocoalele Tarcău, Gîrcina și Tg. Neamț, spre a se dezbate toate noutățile ivite în realizarea culturilor în pepiniere.

— Dispunem de condiții bune pentru a desfășura o susținută activitate cultural-educativă — ne arată Elisabeta Mozeș, membră a comitetului sindicatului de la Fabrica de conserve și preparate de carne din Sibiu. Mă refer la bibliotecă — de unde numeroși salariați împrumută cărți tehnice și beletristice — la gazeta de perete, unde se dezbate cele mai urgente probleme de producție, și la cea satirică, unde sînt criticate neglijențele și lipsa de disciplină. Cred că ar trebui reactivizate formația artistică și orchestra care în ultima vreme aproape au dispărut din cîmpul nostru vizual. Formația artistică ar putea atrage numeroși tineri și femei, punînd în dezbateri, sub forma monologelor și a versurilor satirice, unele deficiențe ce mai frînează bunul mers al producției. De asemenea, cred că ar trebui chibzuit de către comitetul sindicatului nostru spre a găsi acele forme de activitate cultural-educativă, prin care să fie popularizată frunțașii în producție; mă gîndesc la scurte programe în pauze, unde sub o formă instructivă și plăcută s-ar putea populariza cele mai bune metode de muncă, accentuîndu-se asupra vredniciei oamenilor care își depășesc sarcinile zilnice.

Sînt numai o serie de realizări și proiecte. În alte unități, firește, sindicatele utilizează multe alte forme ale activității cultural-educative. Ne propunem ca, pentru popularizarea lor, să mijlocim prin coloanele revistei un larg schimb de experiență și de opinii. Îi invităm, deci, pe activiștii sindicali să-și spună cuvîntul în spirit critic și autocritic în vederea îmbunătățirii activității cultural-educative.

AI. RAICU

POSTA REDACȚIEI

Iancu MUNTEANU — Galați :

Personalul tehnic-administrativ din cadrul întreprinderilor și stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii se încadrează țînînd seama de nomenclatorul și indicatorul de stagiu și studii, ca și de gradul de organizare a unității din care face parte.

În cazul dumneavoastră, întrucît după expirarea celui de al doilea an de stagiatură, ați fost încadrat ca șef de sector de reparații, încadrarea trebuia să vi se facă la nivelul de bază, potrivit nomenclatorului și gradului unității, valabil de la 1 ianuarie 1971.

Gh. NINU, Bacău :

Problema ridicată de dumneavoastră se află în studiul organelor de resort.

Cooperativa agricolă „16 Februarie”, comuna Măgurele, județul Prahova :

Stabilirea drepturilor convenite personalului tehnic-administrativ la sfîrșitul anului, în raport cu realizarea planului se face pe baza prevederilor cuprinse în instrucțiunile de retribuire a muncii în cooperativele agricole de producție, elaborate de fostul Minister al Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, în anul 1970 (pagina 7, aliniat c).

Dacă drepturile convenite personalului tehnic-administrativ la sfîrșitul anului, calculate la valoarea realizată a unei norme convenționale, este mai mare decît avansul acordat în cursul anului, se plătește diferența convenită. În cazul unității dumneavoastră, personalul tehnic-administrativ nu poate fi retribuit la sfîrșitul anului cu o altă valoare a unei norme convenționale, decît restul cooperativelor.

Ing. Sandu ALEXA, ferma pomicolă Preutești a I.A.S. Suceava :

Salariații care se transferă în interesul serviciului sau în condițiile în care își păstrează vechimea neînteruptă în unitate, în aceeași funcție sau într-o funcție echivalentă, cu același nivel de salarizare, își mențin dreptul la păstrarea gradatîilor.

Atunci cînd transferarea în funcție are un nivel de salarizare superior se consideră promovare, iar celui transferat i se poate acorda o creștere a salariului tarifar echivalentă cu una sau două clase de salarizare.

Ing. Dumitru FĂTU, cooperativa agricolă Crișeni, județul Cluj :

Instructajul introductiv general în problemele protecției muncii se efectuează la angajarea salariatului în prima zi, cu o durată de minimum 8 ore, instruirea la locul de muncă urmînd să aibă loc în ziua sau în zilele următoare.

Instruirea periodică se efectuează atît cît este necesar. Așadar, nu e vorba de vreo obligativitate de instruire de 16 ore în aceeași zi. Interpretarea dată de dumneavoastră legii este eronată.

În cooperativele agricole este necesară o instruire în problemele de protecție a muncii ori de cîte ori se schimbă locul de muncă al oamenilor, durata de instruire periodică urmînd să fie apreciată de către inginerul-șef al unității.

Vasile TĂTARU — Sighetul Marmației, județul Maramureș :

Salariul de 1.600 lei nu corespunde nivelului de bază sau vreunei gradatîi în funcția de tehnician principal la laborator.

Pentru a vă putea da indicațiile cerute, vă rugăm să ne precizați exact ce încadrare ați avut la Laboratorul veterinar.

În principiu, în cazul în care ați fost transferat într-o funcție inferioară, vi se poate acorda un număr de gradatîi care să corespundă vechimii în specialitate, precum și calităților și aptitudinilor profesionale, fără ca prin aceasta să se depășească salariul tarifar de încadrare în funcția deținută anterior.

Un grup de muncitori de la I.A.S. Valea lui Mihai, județul Bihor :

Departamentul agriculturii de stat, care a cercetat cele arătate în scrisoarea pe care ați trimis-o redacției, în urma verificărilor efectuate, a stabilit că o parte din cele cuprinse în sesizare sînt juste. Ca urmare, au fost luate următoarele măsuri: economistul fermei nr. 1 Balc, Vasile Pustai, a fost sancționat cu diminuarea salariului cu 5 la sută pe timp de două luni; salariații Iosif Bella și Coriolan Porțan au fost sancționați cu retragerea unei gradatîi pe timp de o lună, tehnicianului Lucian Scurtu i s-a retras o gradatîie pe timp de două luni, imputîndu-i-se și suma de 1.631 lei (contra-valoarea a 115 kg de piersici și a transporturilor cu mijloacele fermei, încasate și nedecontate). Pentru faptul că a prezentat acte ilegale în justificarea sumei de 1.631 lei, acesta a fost, totodată, deferit organelor de procuratură din Oradea.

Carnet de protecția muncii

Ca de trăznet și foc...

Obişnuim adesea să spunem, atunci cînd stătuim pe cineva să se pună la adăpost față de anumite pericole: „să te ferești ca de trăznet și foc!”. Deși expresia e arhicunoscută, sînt totuși destul de puțini cei care nu l-au pătruns pe deplin înțelesul, ignorînd pericolul grav pe care îl prezintă trăznetul și focul. O dovadă accidentele destul de multe produse în ultima vreme, ca urmare tocmai a neglijării măsurilor de protecție ce se cuvin a fi respectate atunci cînd se produce descărcări electrice sau cînd se lucrează în prezența unor substanțe inflamabile.

În ziua de 8 iunie 1971, bunăoară, muncitorul Gheorghe Voicu, de la I.A.S. Panciu, județul Vrancea, a fost surprins, în vreme ce lucra în cîmp, de o ploaie însoțită de descărcări electrice.

Deși era cu totul conștient, el a găsit cu cale să se adăpostească sub un stejar. Un trăznet cîzînd asupra pomului, l-a accidentat mortal (om de 39 de ani, tată a 3 copii).

Un accident similar, datorat aceleiași neglijări a normelor de protecție a muncii, s-a produs, în ziua de 4 iunie, la I.A.S. Dumbrăveni, județul Sibiu. Victime au fost muncitorii Maria Sheller și Maria Cartman, care lucrau în plantația de hamei.

Alte accidente au la bază ignorarea unor reguli tot atît de elementare, referitoare de astă dată la atitudinea față de substanțele inflamabile.

În ziua de 10 mai a.e., lenjeresea Maria Mihai, de la Școala profesională de mecanici agricoli din Titu, județul Dimbovița, femeie de 41 de ani, mamă a 2 copii, spîndindu-și halatul cu benzină, a vrut să vadă dacă s-a curățat, apropiîndu-se cu el de gura sobei. Momentul de imprudență a costat-o viața. Așa cum, prin viața unui om și schilodirea altor doi s-a soldat și accidentul produs în ziua de 24 mai, la Întreprinderea Antefrig-București, din cadrul Departamentului industriei alimentare, cînd unul din salariați și-a aprins o țigară într-o încăpere unde erau vapori inflamabili.

Atenție, deci, cu trăznetul și focul nu e de glumă!

Structura profesională

Analiza celor circa 5 000 de teste reliefează modul serios și sincer în care inginerii șefi consultați au tratat problemele supuse judecății lor, maturitatea profesională și politică cu care au răspuns la întrebări.

Răspunsurile ne îndrituiesc să facem o primă apreciere de sinteză: în agricultura noastră cooperatistă activează un corp de conducători tehnici ai proceselor de producție și economice care pot asigura modernizarea rapidă a tehnologiilor, înlăturarea programelor adoptate prin documentele de partid și de stat, pentru ridicarea continuă a eficienței sale tehnico-economice spre nivelele cele mai avansate.

De la început a ieșit în evidență hotărârea acestor specialiști de a munci cu întregul devotament pentru perfecționarea permanentă a cunoștințelor, în concordanță cu cerințele tehnice, tehnologice și organizatorice ale unei agriculturi moderne, de mare randament.

Trecând în revistă structura profesională a inginerilor șefi, precizăm că 85% sînt absolvenți ai facultății de agricultură, 9% ai celei de horticultură, 3% ai facultății de zootehnie și 3% ai celei de economie agrară. Cum se vede, predomină în această funcție, de altfel ca și în agricultura noastră, numărul inginerilor specializați în cultura mare, ca urmare a faptului că învățămîntul superior a pregătit mult timp cadre cu un profil mai larg.

Desigur, inginerii șefi, deși în marea majoritate specializați în producția vegetală, se preocupă totuși permanent și de celelalte activități productive din cooperativă agricolă. De altfel, în sondajul privind latura profesiei care îi pasionează, cei mai mulți au indicat sectoarele cu dezvoltare intensivă: viticultura și pomicultura precum și unele probleme de bază ale producției agricole ca irigarea culturilor și chimizarea.

Una din constatările scoate în evidență că pe loturile demonstrative, organizate în 58% din cooperativă agricole de producție, se urmăresc teme legate de utilizarea erbicidelor, densitatea optimă a culturilor, compararea în condiții specifice unităților a diferitelor hibrizi și soiuri noi de plante, îmbunătățirea potențialului productiv al solului, îndeosebi aplicarea amendamentelor etc. De asemenea, la laboratoarele agricole (organizate deocamdată numai în 16% din unitățile cooperatiste) se execută în special determinări legate de puritatea și germinația semințelor, reacția solului, combaterea bolilor și dăunătorilor plantelor cultivate.

Reținem și faptul că, în urma intenselor schimburi de experiență organizate la diferite nivele, specialiștii au folosit în unitățile lor metode moderne de lucru, aplicând îngrășăminte și substanțe fitosanitare în doze optime, intensificând irigarea culturilor, trecînd la cultura intensivă a legumelor.

Dintre concluziile care se pot trage din sondajul întreprins, se desprinde și atenția sporită ce se acordă ramurii creșterii animalelor, atît în pregătirea și instruirea periodică a cadrelor, în tematica schimburilor de experiență, cît și în activitatea ce se desfășoară în laboratoarele agricole din C.A.P. în problemele respective. Totodată, s-a putut constata că în acest sector mai sînt încă multe lucruri de făcut, avînd în vedere sarcinile deosebite care stau în fața lucrătorilor din zootehnie în anii actualului cincinal. De asemenea, în politica de promovare a cadrelor, aplicată de organele locale, ar fi de dorit să se acorde mai multă grijă în repartizarea inginerilor zootehniști și a medicilor veterinari la conducerea directă a producției, în unitățile cu profil zootehnic pronunțat.

Sondajul a subliniat că, deși mulți specialiști din cooperativă agricole nu dispun de întinse cunoștințe economice, ei au acumulat în schimb o traică experiență în problemele respective ale unităților unde activează. De asemenea, a reieșit că procentul celor care lucrează în aceeași unitate de 4 și peste 4 ani este de peste 50%, ceea ce demonstrează stabilitatea acestor conducători ai agriculturii noastre cooperatiste.

Perfecționarea continuă a cunoștințelor

O altă constatare: majoritatea inginerilor șefi lucrează de peste 10 ani în producție, timp în care tehnica, tehnologiile și teoria agriculturii au făcut importanți pași înainte. În aceste condiții, perfecționarea pregătirii, specializarea cadrelor se relevă ca o problemă de primă însemnătate. Aproximativ 70% dintre inginerii șefi și-au manifestat dorința de a se specializa în domeniul în care lucrează, 22% în alte domenii, iar 8% sînt preocupați de cercetarea științifică. Dar numai 1% dintre ei sînt înscrși la cursurile postuniversitare sau doctorantură și doar 11% au lucrări ști-

ințifice personale și activitate publicistică. De aceea, organizarea unui sistem încheiat, unitar, de instruire asupra noilor coordonate ale agriculturii, de reciclare a cunoștințelor tuturor specialiștilor din agricultură, la o scară superioară, se înscrie ca un deziderat major pentru continuă dezvoltare a agriculturii.

Focare puternice de răspîndire a noului în agricultură le constituie casele agronomului, organizate în fiecare județ. Frecvența specialiștilor din C.A.P. la casele agronomului nu este însă la nivelul posibilităților. Deși testul arată că majoritatea inginerilor apreciază pozitiv activitatea acestor instituții, rolul lor de necontestat în sprijinirea informării și documentării specialiștilor din producție, totuși, numai 14% din aceștia frecventează casa agronomului din proprie inițiativă, restul așteptînd să fie convocați.

Fără îndoială, activitatea desfășurată

poate fi lăsată la o parte, oricare ar fi tema tratată.

În rîndurile specialiștilor agricoli s-a manifestat opinia efectuării unui număr mai mare de schimburi de experiență, în cadrul unităților agricole cu rezultate deosebite. Lucru firesc, de altfel, dacă avem în vedere că în cadrul schimburilor de experiență pot fi cunoscut „pe viu” și însușite soluțiile tehnico-economice cele mai bune, care apoi pot fi aplicate în condițiile fiecărei unități.

Inginerii șefi au cerut cu insistență ca stațiunile experimentale să sprijine mai intens activitatea din cooperativele agricole. Legătura între specialiștii din producție și cei din cercetare se cere a fi făcută tot de casele agronomului. Prin mijloacele de care dispun, acestea pot organiza întîlniri permanente între specialiștii din producție și cadrele din cercetare și învățămîntul superior.

O atenție deosebită vor trebui să

lor în viață. Lucrătorii ogoarelor au vizionat în iarna trecută un ciclu de teorie-lectii organizat de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, pe teme privind cele mai importante probleme ale producției noastre agricole. De asemenea, au fost luate măsuri pentru tipărirea și difuzarea largă a tehnologiilor moderne pentru fiecare cultură și specie de animale, a instrucțiunilor și normativelor de organizare a producției și a muncii, astfel ca toți specialiștii să fie informați și documentați asupra direcțiilor spre care se tinde în dezvoltarea și modernizarea agriculturii noastre.

Revistele de specialitate — factori de răspîndire și generalizare a noului

În acțiunea de difuzare a tehnologiilor moderne un aport substanțial îl aduc revistele de specialitate, editate de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor. Din cercetarea opiniei specialiștilor asupra conținutului publicațiilor agricole reiese că acestea pot să-și sporească contribuția la informarea și documentarea cadrelor din agricultură, prin abordarea, îndeosebi, a unor aspecte pe care le ridică zi de zi producția agricolă. În acest sens, sînt solicitate mai multe materiale de prezentare a tehnologiilor moderne. Se cere continuată și aprofundată tratarea principalelor probleme ale modernizării agriculturii: chimizarea, irigațiile, mecanizarea, organizarea științifică a producției și a muncii. De asemenea, propunerile se referă la cuprinderea în paginile revistelor a rezultatelor cooperativelor agricole fruntașe.

Se știe că rentabilizarea producției agricole nu se rezumă numai la aplicarea unei tehnologii noi, la cultivarea unui nou soi sau creșterea unor animale din anumite rase. Astăzi, cînd specialistul agricol răspunde direct de producțiile realizate — deciziile lui fiind obligatorii în sectorul pe care-l conduce — informarea trebuie să fie permanentă și axată pe problemele pe care acesta trebuie să le rezolve zi de zi la locul de muncă: folosirea noilor tipuri de mașini, utilizarea corectă a noilor soiuri și hibrizi de plante, sortimente de îngrășăminte, produse fitofarmaceutice, furaje combinate etc.

Un principal aspect în tratarea diferitelor teme tehnice, asupra căruia s-a solicitat mai multă preocupare, este eficiența economică. Această problemă preocupă în cel mai înalt grad pe fiecare specialist din producție. În unele cooperative agricole, de exemplu, sectorul zootehnic este încă nerentabil, iar în multe unități legumicultură nu asigură beneficii corespunzătoare. O analiză economică ne va convinge că una din cauzele principale ale rezultatelor economice slabe, în aceste două sectoare, este nivelul încă ridicat al cheltuielilor de producție. Descoperind cauzele adevărate ale acestor rezultate, specialistul este în măsură să le înlăture și, în consecință, să obțină rezultatele scontate. De aceea pe bună dreptate, inginerii șefi din C.A.P. consideră de o deosebită importanță ca, în materialele publicate în revistele de specialitate, aspectele tehnice să fie însoțite de calcule economice.

Perfecționarea organizării și conducerii agriculturii, introducerea rezultatelor cercetărilor științifice implică adoptarea unor noi măsuri, unor noi forme și soluții, a căror aplicare în practică trebuie să se facă diferit, în raport de condițiile existente. Și în acest domeniu, al alegerii soluțiilor se cere ca revistele agricole să sprijine mai eficient activitatea specialiștilor din producție.

Specialiștii care au răspuns la ancheta întreprinsă și-au manifestat anumite păreri și cu privire la diversificarea genurilor publicistice. Revistele au publicat, bunăoară, unele anchete și debateri pe teme importante, care interesează producția. Acestea au fost apreciate de cititori. De aceea, ei au sugerat ca astfel de forme gazetărești să fie mai frecvente, iar la organizarea lor să fie antrenat un număr mare de specialiști. Diversitatea temelor ce pot fi abordate este indicată de însăși activitatea din agricultură, de aria largă de probleme ale acestei ramuri de producție.

Ne-am referit, doar la câteva aspecte reieșite din ancheta social-profesională întreprinsă de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, în rîndul inginerilor-șefi din cooperativele agricole. Alături de problemele care vizează perfecționarea pregătirii profesionale și generalizarea noului, despre care am vorbit, alte teste au avut ca obiect probleme de natură socială privindu-i pe specialiștii din agricultură. O sinteză a acestora însă, într-un număr viitor al revistei.

OPINII ALE SPECIALIȘTILOR

ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA UNEI ANCHETE SOCIAL-PROFESIONALE ÎNTREPRINSE ÎN RÎNDURILE INGINERILOR ȘEFI DIN C. A. P.

Dr. ing. Teodor MARIAN

director în M.A.I.A.S.A.

În întreaga lume, sondajul social se impune tot mai mult ca mijloc de investigare pus în slujba producției. Elementul fundamental al forțelor de producție — forța de muncă — prin coordonatele sale biologice, sociale și profesionale, necesită studii atente, care să stabilească potențialul uman din diferite ramuri ale economiei naționale.

În conceptul agriculturii moderne, unde procesul productiv implică o dirijare competentă, în ultimul timp și-a făcut tot mai mult loc recunoașterea sociologică a rolului deosebit, de prim ordin, al specialistului agricol, al dirijorului tehnic capabil să conducă și să integreze într-un circuit unic întregul proces tehnico-economic al producției materiale, de la organizare și aprovizionare, la livrarea producției direct la consumator.

Ansamblul de măsuri adoptat de conducerea partidului nostru pentru îmbunătățirea radicală a activității din agricultură a determinat înlăturarea unui complex de acțiuni tehnico-organizatorice, printre care și o revizuire a încadrării cu specialiști și tehnicieni.

Investigarea problemelor, întreaga activitate a specialiștilor din C.A.P., cunoașterea directă a preocupărilor acestora, atît pe linie de producție și social-culturală, cît și a aspirațiilor lor spirituale, a intrat în stilul de muncă al conducerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Pe lângă constăturile operative de lucru cu specialiștii, pe lângă consultări intense și asistență tehnică permanentă, cu prilejul constăturilor organizate de ministere cu inginerii șefi din cooperative au fost elaborate teste de sondare informativă, cuprinzînd întrebări referitoare la munca și viața acestora, colaborarea cu ceilalți factori de răspundere din zonele lor de activitate, solicitîndu-le, totodată, propuneri și opinii privind organizarea producției și a muncii, a tehnologiilor și a vieții din agricultură.

pină în prezent de casele agronomului este și ea susceptibilă de îmbunătățiri substanțiale. În primul rînd, este necesar a informare și o documentare permanentă a specialiștilor, instruirile și consfăturile atîngîndu-și scopul numai în cazul cînd materialele prezentate conțin noutăți de mare interes și utilitate pentru producție. În acest context, problemele irigațiilor, ale chimizării și mecanizării în cultura plantelor, pe de o parte, iar pe de altă parte metodele moderne de creștere și exploatare a animalelor se înscriu ca elemente de bază cu privire la care specialiștii din unități simț nevoia unei documentări temeinice.

În acest scop, se impune organizarea și dotarea bibliotecilor caselor agronomului cu cele mai noi lucrări de specialitate. Aici, specialistul agricol trebuie să găsească o sursă largă de informare și o documentare în diferitele probleme pe care i le ridică producția. De asemenea, este necesar ca fiecare casă a agronomului să fie înzestrată cu laboratoare bine utilitate, cu întreaga gamă de aparate și instrumente, și cu mijloace moderne audio-vizuale de instruire. Organizarea producției și a muncii, în condițiile concentrării și specializării, presupun adoptarea și aplicarea de către specialiști a unui complex de măsuri fundamentate economic, pentru a se putea realiza o sporire a producției în condiții de maximă rentabilitate. În această privință, caselor agronomului le revine sarcina deosebit de importantă de a sprijini permanent și efectiv nu numai „specializarea specialiștilor” ci, paralel, și îmbogățirea cunoștințelor de economie agrară.

Se știe că orice decizie tehnică este urmată de o consecință economică. Competența specialistului și certitudinea deciziilor lui se reflectă deci, corespunzător, în efectele economice. Așa dar, instruirile și consfăturile axate numai pe probleme tehnice ar constitui o treabă făcută doar pe jumătate. De aceea, în dezbaterile diferitelor probleme ale producției agricole, abordarea aspectelor privind eficiența economică nu

acorde aceste instituții de propagandă, în lumina noilor sarcini stabilite de conducerea partidului, problemelor vizînd conținutul politico-ideologic al instruirilor care se organizează, în vederea ridicării nivelului conștiinței socialiste a celor ce le frecventează.

Sînt doar cîteva din problemele de larg interes ce trebuie înscrise pe agenda fiecărei case a agronomului. Reușita activității acestor unități de propagare a noului în agricultură este însă condiționată de permanența acțiunilor întreprinse. De aceea, este nevoie ca direcțiile generale județene să înțeleagă mai bine rolul caselor agronomului, să le sprijine în activitatea lor, pentru ca acestea, la rîndul lor, să servească perfecționării profesionale a specialiștilor agricoli și a celorlalte cadre din agricultură.

Inginerii șefi simt nevoia — așa cum demonstrează testele — de instruire mai multe, mai concrete, care să aprofundeze problemele, să aducă lucruri noi, aplicabile. Tot mai multe sînt cererile ca la instruire să nu se mai prezinte aspecte cunoscute, ci să se dezbătă metode de organizare a producției și a muncii, tehnici și tehnologii din cele mai noi, la nivelul cel mai avansat, cu mijloace metodologice adecvate, dintre cele mai moderne, în așa fel încît instruirile să mobilizeze gîndirea specialiștilor, să-i îndemne la acțiune.

Propaganda tehnică prin metode audio-vizuale este unanim apreciată de specialiștii pentru eficiența sa, pentru calitățile sale de mobilizare a percepțiilor, pentru posibilitățile pe care le oferă de a prezenta cele mai importante noutăți. În acest sens, s-a propus, printre altele, organizarea prin intermediul televiziunii, a unor lecții, în cadrul cărora specialiștii cu înaltă pregătire profesională să prezinte cele mai importante realizări din agricultura țării noastre și pe plan mondial, să se producă un număr mai mare de filme documentare și diapozitive cu conținut agricol.

Propunerile făcute au fost analizate și s-au luat măsuri pentru traducerea

CALEIDOSCOP

FRUMUSEȚILE PATRIEI

...CÎȘTIGĂ PRIN CONTRIBUȚIA OMULUI

Șoseaua alpină care pleacă din localitatea Novaci pentru a ajunge la Sebeș, străbătând Carpații, urcă la o altitudine de 2125 m, cea mai înaltă cotă atinsă de șoselele carosabile din România.

Comuna Novaci așezată pe Gilort, se află la sud de munții Paringului, la 504 m altitudine. Ieșind din această comună, în scurt timp șoseaua începe să urce în serpentine, străbătând zona de pădure deasă.

După ce înconjoară vârful Cerbu, la stîna Cerbu șoseaua iese la golul alpin și după ce mai ocolește câteva virfuri ajunge la cabana Rînea. De aici urcă lent pe sub vârful Corneșul Mare, apoi prin serpentine dese, pe sub vârful Păpuș, pînă în șaua Păpușii, de unde se deschide o panoramă frumoasă spre valea Latoriiței. Dincolo de această vale se ridică munții Bora și Purul. Trecînd de vârful Păpuș, șoseaua coboară în serpentine dese la obirșia văii Latoriița, după care începe să urce pieptiș pe muntele Cărbunele.

De pe muntele Cărbunele, șoseaua coboară în valea Lotrului, pe care o urmează pînă la cabana Obirșia Lotrului de unde începe din nou să urce, mai întii lin apoi în serpentine pînă în pasul Tărtărau și o dată cu aceasta ajunge la izvoarele Sebeșului.

Pentru a ajunge în lunca Sebeșului, drumul coboară, serpuind trece dincolo de baza Tărtărau. După ce trece de Valea Frumoasă, șoseaua se angajează în niște chei strimte și cu multe cotituri.

După cabana Oașa, șoseaua urmează cînd pe dreapta, cînd pe stînga riul Sebeș, străbătînd locuri sălbatice și strimte, uneori îmbliznîte de mina omului. La un moment dat și valea și drumul scapă din strînsămintele muntelui, semn că orașul Sebeș este aproape.

Vasile SENCU

PLANTELE — LABORATOARE DE FITONCIDE

În afară de rolul estetic, spațiile verzi îndeplinesc și deosebitul rol igienico-sanitar. Astăzi, se știe că plantațiile și spațiile verzi combat căldura, zgomotul etc. înlătură noxele — gazele, fumul, praful — și aduc omenirii foarte multe foloase din care unele cu efecte apreciable economice.

Cercetări mai noi au arătat că toate spațiile de agrement joacă un rol foarte important în viața oamenilor prin substanțele fitoncide ce le emană în mod permanent. În scopul evidențierii acestui rol este bine să se știe că fitoncidele omoară microbii și purifică atmosfera, că arborii și arbuștii sînt un vast laborator de fitoncide, că aceste substanțe stimulează oamenii și le mărește imunitatea, precum și ce măsuri se impun ca puterea fitoncidelor să fie folosită în mod rațional în folosul omenirii.

Progresele științelor naturii au descoperit că arborii, arbuștii și plantele secretă acele substanțe pe care le-au numit fitoncide și care au puterea să omoare microbii, bacteriile, unele viermuitoare inferioare, microorganismele etc., dăunătoare omului, care trăiesc și se înmulțesc în atmosfera înconjurătoare. De aici

s-a tras concluzia că plantațiile, fie ele de agrement, de apărare, consolidare, protecție îndeplinesc cel mai mare rol igienico-sanitar, avînd și cea putere bactericidă a fitoncidelor pe care le emană, permanent din frunze și lăstari.

Științifice s-a confirmat că fitoncidele sînt substanțe care se găsesc în stare volatilă sau lichidă în organele unor specii de arbori, arbuști și plante, fie în fructe, frunze și lăstari tineri, fiind emantate și răspîndite în aerul din jur. Însă nu toți arborii și arbuștii au însușirea să producă fitoncide. Între arborii cu putere mare fitoncică se enumeră: brațul, chiparosul de baltă, ienuperul, pinul, tisa, apoi arțarul, carpenul, castanul, mesteacănul, stejarul, salcîmul și multe alte genuri și specii.

Cercetări recente au dovedit că pe lângă acțiunea bactericidă, fitoncidele mai sînt servite totodată și ca un stimulent și măresc și imunitatea corpului omenesc la diferite boli. Într-o localitate cu multe conifere și într-un spațiu verde care are mulți arbori cu putere fitoncică un om în 24 ore ar introduce în corp prin acțiunea inspirației circa 3—5 mg din aceste substanțe.

Ing. Eugeniu LUBAN

PE SCURT

Despre broaște și... glasul lor

În țara noastră, în lacuri, prin mlaștini și pe terenurile umede trăiesc numeroase specii de broaște. „Concertele” lor sînt îndobîțite cunoscute, dar știți să le deosebiți vocea? Vă propunem mai jos o transcripție fonetică pentru identificarea simpaticelelor sălătore.

Broasca de pămînt. Ambele sexe emit un sunet distinct, care poate fi redat prin co-co-co sau cot-cot-cot..., asemănător cu chemarea unei cloști. Acest sunet puternic emis de masculii se aude în apă în perioada de reproducere; el este repetat de trei ori, urmează o pauză, după care chemarea reîncepe.

Broasca rîloasă brună. În perioada de reproducere, masculii emit în apă sunete care se pot reda prin öök-öök-öök, repetate la intervale mari, încet, metallic ca un lătrut.

Broasca rîloasă verde. Masculii emit în apă un tril neîntrerupt, clar, metallic care poate fi transcris astfel: ürriiirrii-ürriiirrii-ürriiirrii.

Broștelul. Are o voce puternică pe care o putem auzi în tot timpul anului. În perioada de reproducere corurile de broștel produc un zgomot asurzător după asfințitul soarelui. Sunetele se pot reda prin: ghek, ghek sau ep, ep, ep, sau crac, crac, crac.

Broasca de lac. Cea mare face: uorr... uorr... uorr... Cea mică: bre-ke-ke și croax, croax.

Broasca de baltă, de mlaștină. Sunetele emise de ambele sexe pot fi redată prin: ulg-ulg-ulg, care se repetă la intervale scurte.

Broasca roșie de pădure. Cu toate că îi lipsesc sacii vocali, emite sunetele ko-ko-ko sau go-go-go, într-o succesiune foarte rapidă.

OAMENI, LOCURI, FAPTE

TAM-TAM-UL ȘI FRAȚII SĂI

„Tobe sînt bătăile de inimă ale Africii” — spun adesea călătorii europeni care străbat „continentul negru”. Dar toba nu este numai un instrument muzical nelipsit din „orchestrele” băștinașilor, ci și un mijloc original de comunicare.

În Africa se cunosc câteva zeci de tipuri de tobe și cîteva sute de variante, începînd cu cele mici, al căror diametru nu are decît cîteva centimetri și pînă la uriașele „ngoma” cu diametrul depășind uneori doi metri. Femelele lor sînt și ele variate, unele fiind chiar triumphiulare ori pătrate. Uneori se întrebunțează tobe cilindrice mici, altele ele au forma de ladă.

Cu ajutorul acestor tobe se răspîndesc știri de tot felul, fie „oficiale”, fie rituale sau se fac comunicări „particulare”. Prin intermediul lor se poate transmite orice mesaj formulat în cuvinte.

Sunetul tobelor străbate în mod obișnuit pînă la o depărtare de 30 km, iar pe vreme bună și peste fluvii liniștite ajunge pînă la 60 km. Prin „releu”, comunicări-

le pot fi însă transmise la distanțe mult mai mari, întrecînd, uneori, în rapiditate chiar mijloacele moderne de informare.

Exploratorii Nives și Lumby povesteau că apropiindu-se de un sat din Nigeria, populația era de mult anunțată de sosirea lor prin sistemul tobelor. „Veniți fără teamă în piață! A sosit omul alb și vrea să vă vorbească!”. Acest semnal, care putea fi auzit în toată regiunea, era repetat din cînd în cînd. La sfîrșitul secolului trecut, cînd răsculații din Sudan au ocupat orașul Khartum, alungînd trupele engleze, știrea s-a răspîndit cu iuțeală în fiecare sat. Sunetele tam-tam-ului au zburat peste savane și jungle și vestea a ajuns în aceeași zi în Sierra-Leone, țară aflată la sute de kilometri depărtare de Sudan, pe țărmul golfului Guineii.

O problemă care a preocupat mult pe specialiștii a fost modul cum poate fi înțeles acest limbaj sui-generis, de triburi și populații care vorbesc limbi diferite. O statistică recentă, de pildă, arată că în

Africa se vorbesc — nici mai mult nici mai puțin — decît 800 de limbi! La început s-a presupus că se folosește un cod asemănător semnalelor Morse. Dar semnalele Morse nu pot fi utilizate decît în cazul în care există o scriere. Or, multe triburi nu dispun de nici un fel de sistem de scriere, ceea ce nu le împiedică să înțeleagă mesajele tobelor. Se pare că limbajul tobelor a adoptat un sistem acustic, constînd din sunete și ritmuri speciale, care au pentru toți aceeași semnificație. „Cînd m-am familiarizat cu codul tobelor — scria cercetătorul englez K.W. Todd — mi-am dat seama că și la noi în Anglia există un sistem acustic care nu folosește litere și totuși transmite mesaje: e vorba anume de semnalele de trompetă din armată...”

În țările eliberate din Africa, limbajul tobelor este încă la mare cinste. Multe posturi de radio, cum sînt cele din Accra și Conakry, transmit și un program de știri la „tobe”. În multe țări africane, limbajul tobelor face parte nu numai din programa de învățămînt a școlilor elementare ci și a celor superioare.

Pe lângă limbajul tobelor, în Africa mai sînt utilizate și alte sisteme de semnalizare acustice: fluierături, sunete de flaut sau cele scoase de cornuri de animale sau cochilii de scoică. Dar peste toate domnește, în primul rînd, tam-tam-ul.

MAGAZIN SPORTIV

„Întrecerile de înotare”

Sîntem în plină vară cînd strandurile sînt extrem de căutate. Priicj pentru a sta de vorbă cu MHAÏ CONSTANȚIN, secretarul general al Federației de natație.

— Cînd au fost semnalate primele inițiative privind practicarea organiza-tă a înotului în țara noastră?

— În ultimele două decenii ale secolului trecut. În 1880 s-a deschis la București bazinul și școala de înot a Societății „Tirul”. Bazinul era captușit cu... lemn și avea dimensiunile de 30/15 m. El este același bazin de azi de la strandul Libertății, bineînțeles modernizat. Primul concurs dotat cu premii s-a desfășurat în 1880. În orașele de provincie încă nu există o activitate organizată de înot. În 1899 s-a înființat la Timișoara o secție de natație la „Clubul Atletic”. Mai tîrziu, în 1911, apar secții la AMEFA-Arad, în 1923 la „Vulturii”-Lugoș, apoi la „Chinezul”, „Rapid” și „I.L.S.A.”-Timișoara. De asemenea, cu ocazia tradiționalelor re-gate militare de la Constanța se desfășurau „întreceri de înotare”. În București, la serbările date la alte noi bazine — băile Eforie, băile Meltzer — se organizau probe de înot „sub apă”, înot de „iuțeală”, „prin fundul apei” etc. Apoi au apărut o serie de acțiuni în diferite orașe mari din Transilvania, precum și la Galați, Brăila, Constanța, între care, în 1912, prima ediție a concursului de fond pe Dunăre, între Măcin-Gheceț (13 km), concurs care după primul război mondial a devenit tradițional.

Începînd din 1919 la F.S.S.R. a existat permanent o comisie de înot. Din 1923, înotul și jocul de polo încep să se răspîndească rapid la Cluj, Oradea, Tg. Mureș, Arad și Timișoara. La Băile Felix, de lângă Oradea, a avut loc un „concurs național de înot” cu probe pentru copii, juniori, bărbați și femei, sărituri și polo. De altfel, în 1923, jocul de polo a figurat în programul majorității concursurilor.

O etapă nouă de dezvoltare a înotului și jocului de polo a marcat anul 1929, cînd disciplinele sportive respective s-au maturizat, la Cluj avînd loc prima ediție a campionatelor, universitare. Ulterior, disciplinele sportive respective au cunoscut o puternică dezvoltare.

— În prezent de cîți antrenori dispunem?

— De 58 pentru înot, 16 pentru polo și 6 pentru sărituri.

— Dar centre de înot?

— Dispunem de 13 bazine acoperite și 102 în aer liber. Centre bine organizate se află la București, Sibiu, Oradea, Cluj, Reșița, Ploiești, Galați, Brăila, Timișoara și Arad. Sînt organizate și peste 200 centre pentru copii, majoritatea în mediul rural, unde se amenajează locuri de înot îngrădite în lacuri și riuri.

— În cît timp învață copiii înotul?

— Noi preconizăm 21 de zile, cu lecții de o oră zilnic, dar sînt și unii copii talentați care învață în numai 12 zile. Anul trecut, în cadrul acțiunii pe care am denumit-o „Defin'70” au învățat să inoate și au primit diploma de absolvenți 60.000 de copii, căci acest înot și frumos sport a fost introdus și în numeroase școli din țară.

AI. IANCU

ȘTIȚI CĂ...

„În lipsa fotbalului masculin, aflat în vacanță, duminica trecută s-au desfășurat în București mai multe jocuri cu balonul rotund, cu participarea unor echipe feminine? Trofeul pus în joc — „Cupa Unirea Tricolor” — a fost cîștigat de formația „Flacăra roșie” care a dispus cu scorul de 6—0 de „Teșătoriile reunite”, cu 2—0 de „Uzina de medicamente” și a terminat la egalitate (1—1) cu „Unirea Tricolor”. E drept că fiecare meci n-a durat decît 30 de minute (fără pauză), dar unele jucătoare au dovedit un real talent și multă eficacitate în fața porții. Astfel, jucătoarea Florica Ștegaru de la „Flacăra roșie” a marcat nu mai puțin de 7 goluri în 90 de minute de joc!

...pentru călătoria de la Santos la Rio, pe care Pelé o va face la 18 iulie cu prilejul ultimei lui partide în echipa națională a Braziliei (contra Iugoslaviei) celebrului jucător i se va pune la dispoziție un tren special compus din 6 vagoane? Trenul va opri în fiecare stație spre a înlesni numeroșilor admiratori ai lui Pelé să-l întîmpine festiv. De notat că trenul respectiv va fi boțezat cu numele lui Pelé. Totuși, autoritățile braziliene se declară nemulțumite de intenția „perlei negre” de a se retrage din echipa națională. Ministrul Jarbas Passarinho, care conduce activitatea sportivă a Braziliei, a sugerat să i se înmîneze premiile oficiale lui Pelé, abia peste trei ani.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 18 — 24 iulie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00 4.00; 5.00; programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 17.00; 20.00 **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.0; 5.00 programul II: 9.30; 14.00; 17.00; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; Programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00 **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON

DUMINICĂ: programul II: 19.15 — Teatru scurt: „Barbu lăutarul”. Cîntecul de Vasile Alecsandri.

LUNI: programul I: 20.25 — „Despot-Vodă” de Vasile Alecsandri.

MARȚI: programul III: 20.30 — „Millo director” sau „Mania posturilor”, comedie de cîntece de Vasile Alecsandri.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Fintina Blanduziei” de Vasile Alecsandri.

VINERI: programul II: 9.45 — Matineu teatral „Ovidiu” de Vasile Alecsandri; 17.05 — „Tăcerea” de W. Sokorski.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 13.30; 16.00; 19.15; 20.40; programul II: 14.05; 19.00; programul III: 18.10. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.05; 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 16.00; 19.15; 21.25; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.00; 9.00; 10.15; 13.00; 15.35; 17.05; 18.43; 19.41; 20.35 21.27; 23.40.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 9.35; 11.30; 14.05; 15.20; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.35; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 22.30; 23.00 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.20; 12.15; 12.50; 15.00; 19.05; 20.30.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.03; 11.05; 12.00; 12.30; 14.34; 17.30; programul II: 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 20.05; 23.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 13.27; 15.05; 15.40; 16.30; 21.40; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.30; 13.15; 15.30; 17.50; 19.05; 20.50; 22.00; 22.50.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.15; 17.30; 21.00; programul II: 9.35; 14.05; 15.40; 17.05; 20.00; programul III: 20.05; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 16.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.42; 11.30; 11.45; 12.15; 13.15; 15.00; 16.15; 19.05; 21.30; 22.00; 23.45; programul III: 21.00; 22.30.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 17.30; 14.40; 16.30; 20.40; programul II: 9.35; 11.00; 14.05; 17.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.25; 17.30; 20.05; 21.30; 22.30; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.42; 11.30; 11.45; 12.15; 13.15; 15.00; 16.15; 19.05; 21.30; 22.00; 23.45; programul III: 21.00; 22.30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.05; programul II: 9.35; 11.42; 12.15; 14.05; 15.45; programul III: 18.44. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.30; 16.30; 20.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 22.50; programul III: 19.40; 21.00.

SIMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.05; programul II: 9.15; 10.50; 12.18; 17.05; 19.40; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.35; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 20.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.20; 11.30 12.30; 15.05; 17.50; 19.05; 22.50; 23.05; programul III: 19.35.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.30 — Sport și sănătate; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — VIAȚA SATULUI: ● Secvențe de campanie. Culturi duble pe un milion de hectare; recoltatul griului și transportul la bazele de recepție ● La poarta Maramureșului (bogata viață spirituală a locuitorilor satului Mesteacăn, conștiința socialistă a țărânilor cooperatiste, factor de accelerare a progresului economico-social al comunei) ● Medicul din Deltă (reportaj despre activitatea medicului Matei Marin de la Măliuc) ● Cîntece și dansuri populare maramureșene; 11.15 — Concert Beethoven; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — În reluare, la cererea telespectatorilor: „La

poalele Semenicului”; 13.00 — Emisiune în limba maghiară; 14.30 — Postmeridian: Sport. Concurs internațional de gimnastică artistică; Înregistrare de la Sofia; Campionatele mondiale de slalom nautic. Înregistrare din Italia; 16.30 — Televacanța; 17.00 — Magazin; 18.10 — „Planeta gigantilor”. Film serial pentru tineret; 19.00 — Vetre folclorice (Interviziune); 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportajul săptămîinii. Șaizeci de mii (Acei oameni care gîndesc navele); 20.20 — Film artistic: „Fata lui Bube”. O producție a studiourilor italiene. În rolul principal Claudia Cardinale; 21.45 — Interpreți de muzică românească; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.15 — Telesport. Programul II: 20.00 — Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii; 20.30 — Reportaj TV; Unde sînt nituritorii?; 20.50 — „Directorul de scenă”. Comedie muzicală într-un act de W. A. Mozart; 21.30 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.35 — Săptămîna culturală bucureșteană; 21.50 — Film serial: „Planeta gigantilor” (I). Reluare, la cererea telespectatorilor.

LUNI: 18.00 — Cîntă corul ansamblului „Rapsodia” din București; 18.15 — Ecran. Emisiune de informare și critică cinematografică; 18.45 — Șoap-cașu; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Satioterapie; 20.25 — Roman toneton; „Roșu și negru” (I). Producție franco-italiană, cu Gerard Philippe, Danielle Darrieux și Antuocana Luaidi; 21.10 — „Aici a fost cîndva un golf”; 21.25 — Pablo Casais; 22.25 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.35 — Telesport.

MARȚI: Programul I: 18.00 — Patriei. Emisiune de versuri; 18.15 — Steaua polara — cabinet de orientare școlară și profesională; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — „Poetul care cîntă a patriei marine”, spectacol organizat cu prilejul aniversării a 150 de ani de la nașterea marelui scriitor patriot Vasile Alecsandri; 21.46 — „Lumini de poziție”; 22.00 — Desene animate; 22.10 — Film documentar; 22.30 — Reîntîlnire fără vîrstă. Pagini alese din muzica ușoară românească (Interviziune); 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.00 — Ancheta TV. La închiderea stagiunii muzicale; 20.30 — Bucureștii necunoscut; 21.15 — Universitaria; 21.30 — Blocnotes, de Eugen Mandric; 21.40 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.45 — Cronica literară; 22.00 — Film serial: „Atragem focul asupra noastră”. O producție a televiziunii sovietice.

MIERCURI: 18.00 — Universal șotron. Enciclopedia pentru copii; 18.25 — „Mult e dulce și frumoasă”; 18.40 — Confruntări; 19.10 — Tragerea pronooexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — Seara televiziunii poloneze: ● Film artistic ● Wrocław (film documentar) ● Desene animate ● Cîntă Violeta Villas; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară: Azi: județul Covasna; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Tîmp și anotîmp în agricultură: ● Prime urgențe: recoltarea cerealelor paioase în zonele a doua și a treia de cultură ● Colaborare: acțiuni comune ale I.A.S. și C.A.P. din județul Argeș în domeniul zootehniei ● Consultanțe economice: Elemente științifice în conducerea unităților agricole; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — 15 minute despre sănătatea dv. Cura heliomarină; 20.25 — Anchetă-dezbateri: Turneul teatral; 21.10 — Antologia umorului; 21.35 — Cadran internațional. Comentarii documentare, reportaje din actualitatea internațională; 22.20 — Interpretul săptămîinii: Dorina Drăghici; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.10 — Punct-contra-punct; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.05 — Film artistic: „O zi ca leii” — producție a studiourilor italiene.

VINERI: 17.00 — Cupa vacanței. Cicluri sportive pentru școlari; 18.00 — CAMINUL: Din cuprins: ● La Scărișoara, piinea e fierbinte! Reportaj despre brutăriile din județul Olt ● În atenția gospodinelor — „Emailul Roșu” ● Modă; 18.50 — Lumea copiilor; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — Film artistic: „Pădurea spinzuraților”. O producție a Studioului „București”; 21.45 — Selecțiuni din Concursul național de creație și interpretare de muzică ușoară românească — Mamaia 1971; 22.30 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂȚĂ: 16.15 — Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ. Sport; 20.10 — Tele-enciclopedia; 21.10 — Primul film serial realizat de Televiziunea romană: „Urmărirea”. Episodul I: „Cursa de șoareci” (serial în șapte episoade); 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.10 — Săptămîna sportivă; 22.25 — Selecțiuni din concursul național de creație și interpretare de muzică ușoară românească — Mamaia 1971.

ÎNTRERINDEREA DE CONSTRUCȚII-MONTAJ A JUDEȚULUI ARAD

din Arad, str. Dobrogeanu Gherea nr. 14

ANGAJEAZĂ URGENT

următoarele categorii de muncitori calificați în meseriile

- ZIDARI
- DULGHERI
- MONTORI PRODUSE PREFABRICATE
- FIERARI BETONIȘTI
- MUNCITORI NECALIFICAȚI CU POSIBILITĂȚI DE CALIFICARE LA LOCUL DE MUNCĂ

Plata muncii se va face în acord, întreprinderea asigurînd cazare gratuită în dormitoarele comune, masa contra cost la cantina unității.

De asemenea, unitatea recrutează ucenici pentru calificare în meseriile de zidari, betoniști, montatori produse prefabricate, fierari betoniști, mozaicari și faianțari. Condiții: vîrsta maximă pînă la 18 ani. Să fie absolvent a 8 clase elementare, se acordă indemnizații legale de ucenicie. Școala posedă cămin și cantină pentru candidați. Cererile se vor înainta direct Serviciului de organizare și salarizare al întreprinderii.

Informații suplimentare se pot obține la telefonul nr. 1.61.70 de la același serviciu.

TRUSTUL DE CONSTRUCȚII INDUSTRIALE TIMIȘOARA

B-dul Republicii nr. 25

(îngă Gara mare Timișoara)

Telefon 2 25 73

ANGAJEAZĂ URGENT

următoarele categorii de muncitori calificați:

- zidari
- dulgheri
- betoniști
- muncitori necalificați pentru calificarea la locul de muncă prin cursuri de scurtă durată fără scoaterea din producție.

Informații suplimentare precum și cererile le veți adresa direct serviciului organizare și salarizare al unității noastre.

OCOLUL SILVIC BUCUREȘTI

Bulevardul Dinicu Golescu nr. 3, sector 7 — București, telefon 13.10.77

OFERA SPRE VINZARE

unităților socialiste și particularilor, la prețuri convenabile:

- araci legume și vie
- turti pomi
- lemn construcție rurală
- grămezi de cracă

Valorificarea se face la sediul ocolului, în numerar sau prin virament.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

VIITORUL — OBIECT DE CERCETARE

Incintătorul oraș Piatra-Neamț a găzduit săptămîna trecută o reuniune de specialitate, a cărei rezonanță puțin obișnuită nu poate să nu atragă atenția: Simpozionul național cu participare internațională „Cercetarea viitorului și planificarea pe termen lung”.

În esență, simpozionul, care a reunit oameni de știință și experți de diferite, chiar foarte diferite specialități — această diversitate pare a fi una dintre caracteristicile forțelor care scrutează astăzi viitorul — și-a propus să pună în lumină contribuția cercetării viitorului la perfecționarea activității de planificare pe termen lung și prognoză, precum și metodele și tehnicile în cercetarea viitorului și implicațiile lor economice și sociale.

E de la sine înțeles că diversitatea de aspecte și unghiuri de vedere, definitorie pentru simpozion ca și pentru însăși cercetarea viitorului, ne împiedică să abordăm lucrurile în chip exhaustiv și ne obligă să reținem numai ideile esențiale și pe cele care privesc, direct sau indirect agricultura și pe slujitorii ei, idei formulate în cursul dezbaterilor sau în convorbirile pe care le-am avut cu participanții la lucrări.

Ceea ce trebuie consemnat cu precădere, pentru că a fost subliniat ca un mod fundamental de a privi tot ceea ce se referă la cercetarea viitorului, este caracterul prospectiv al materialismului dialectic, profunzimea și vigoarea științifică pe care își baza Karl Marx concepția despre lume și societate, despre socialism și comunism. Astăzi, socialismul a transformat anticiparea într-o metodă curentă a practicii sociale.

Cu precădere au fost subliniate importante măsuri adoptate în ultima vreme de conducerea partidului și statului, măsuri care derivă din largile lor preocupări de perspectivă, prognoză, de planificare socială pe termen lung. Ca o strălucită exemplificare a acestor preocupări a fost scoasă în relief crearea Comisiei Centrale de partid și de stat pentru elaborarea prognozelor de dezvoltare economică și socială a României. De altfel, chiar în aceste zile, a avut loc ședința de constituire a Comisiei, care are ca președinte pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În activitatea ideologică desfășurată în țara noastră s-a pus în valoare esența prospectivă a teoriei marxist-leniniste a dezvoltării. În acest proces general se inseră, pe lângă tradițiile planificării de stat și numeroase inițiative între care au fost citate elaborarea metodelor cibernetice cu largă semnificație de prognoză pe termen lung ale economiei noastre socialiste, orientarea activă și previzională a cercetării sociologice marxiste etc.

Angajarea neclintită în promovarea nou-

lui — releva profesorul dr. Pavel Apostol, unul din principalii animatori ai simpozionului — investeste activitatea teoretică și practică a Partidului Comunist Român cu acel incontestabil și îndrăzneț spirit prospectiv care transformă faptele prezentului în generatoare ale viitorului.

Pentru prof. Mihai Botez, directorul Laboratorului de cercetări prospective al Universității din București, „dezvoltarea întregii societăți socialiste este legată de activitatea permanentă, desfășurată pe baze științifice de către partid și exorimată prin multiple forme de manifestare

Insemnări de la un simpozion național cu participare internațională

cum sînt documentele Congresului al X-lea, planul cincinal, programele naționale”.

Concentrîndu-ne atenția asupra laturii economice a problemelor dezbătute la simpozion am reținut cîteva din ideile formulate de ing. G. Lazaride, consilier în Comitetul de Stat al Planificării, care a relevat, între altele, că în viitorii 30 de ani, cea mai importantă mutație în structura populației ocupate în Republica Socialistă România, va fi fără îndoială descreșterea ponderii în agricultură și creșterea în ramurile neagricole. Ținînd seama de comparațiile cu alte țări, care au condiții materiale asemănătoare cu cele din țara noastră, de evoluția din trecut a ponderii populației ocupate în agricultură la noi și în alte părți, apare foarte realistă estimarea făcută că, după 20 de ani, această pondere nu va depăși în țara noastră 20%. Extrapolînd această tendință pînă la finele secolului, am putea aprecia că un număr de 3,5—4 milioane de persoane din agricultură vor putea fi trecute în ramurile neagricole ale economiei.

Ocupîndu-se de creșterea productivității sociale a muncii, ing. G. Lazaride a subliniat că „schimbările de structură în populația ocupată pe ramuri ale economiei, ținînd seama de faptul că productivitatea socială a muncii în agricultură este de 2,5 ori mai mică decît în medie pe economie și de circa 6 ori mai mică decît în industrie, dacă structura populației ocupate în anul 1970 ar fi cea pe care am estimat-o pentru anul 2000, păstrînd nivelurile productivității muncii din anul 1970 pe fiecare ramură, am obține pe ansamblul economiei

o productivitate socială a muncii de aproape 1,5 ori mai mare decît cea realizată cu structura reală din 1970”.

Specialiștii tinere discipline a prospective sînt de acord, îndeobște, asupra faptului că ea reprezintă un mod de a evalua viitorul. Și, în această evaluare amplă și diversă, așa cum e firesc, un loc important îl ocupă agricultura și, în general, problemele alimentației, ale mediului, ale dezvoltării.

Problemele agriculturii sînt felurite. La fel și situațiile date, la fel și opiniile.

Pentru specialistul francez Lucien Geradin, soluționarea problemelor pe care le ridică agricultura în țările Europei occidentale a pornit pe un drum greșit. Pentru profesorul suedez Stephan Schwarz, viitorul alimentației rezidă în produsele sintetice, iar țările cu cele mai mari perspective alimentare sînt cele... bogate în petrol. Exprimînd un punct de vedere mai consistent pe planul agriculturii viitorului, din punct de vedere social, economic și tehnic, profesorul danez Arne Sørensen, secretarul general al Comitetului societăților de cercetare a viitorului ne-a împărtășit credința sa că, „în viitor, agricultura Danemarcei va ajunge la soluții asemănătoare cu cele adoptate de țările socialiste, întemeindu-se pe existența unor ferme mari de stat și cooperative mari. Acest punct de vedere îl exprimă fermierii atunci cînd discutăm cu ei, în cursul anchetelor prospective pe care le efectuăm”.

Evident, pentru fiecare dintre marile categorii de țări, problemele agriculturii se pun în alt chip. În ceea ce privește țările în dezvoltare, expertul italian Valerio Selan, director adjunct al Institutului de cercetări de economie aplicată (grupul Futuribili) consideră că evoluția ei s-a oprit la nivelul atîns cu sute de ani în urmă, ca efect al colonialismului. O dată cu semnarea existenței acestei probleme, în ultimii 20-25 de ani, a început elaborarea unor planuri care vizează găsirea și aplicarea de soluții corespunzătoare. „Cercetarea viitorului va fi aceea care, fără îndoială, va oferi o gamă de posibilități aplicabile” afirmă expertul italian.

Referîndu-se la un cadru mai larg, acela al nevoilor și preocupărilor omului, profesorul Rudi Supek, de la Facultatea de filozofie din Zagreb (R.S.F. Iugoslavia) afirmă: „Dată fiind accelerarea ritmului dezvoltării științei și tehnicii, creșterea complexității vieții moderne, apariția unor probleme și necesități noi — explozia demografică, valorificarea mai largă a resurselor naturale, raporturile dintre om și mediu — sîntem obligați să adoptăm o atitudine rațională față de existența noastră efectivă, să ne construim viitorul pornind de la date concrete, prin procedee științifice și judicioase”.

Este unul dintre marile obiective pe care și le-a fixat cercetarea viitorului, o disciplină tinăra la ai cărei pași de început am fost martori, urmărind lucrările simpozionului de la Piatra Neamț.

Adrian COSTA

O DELEGAȚIE A M.A.I.A.S.A. LA EXPOZIȚIA „AGRA 1971”

Intre 1—8 iulie, o delegație a Ministerului Agriculturii, Industrii Alimentare, Silviculturii și Apelor a vizitat expoziția „Agra 1971” de la Leipzig (R.D. Germană).

Delegația, condusă de ing. Gh. Moldovan, adjunct al ministrului, a fost formată din ing. Dima Burlacu, director general în minister și ing. Nicolae Bologan, director tehnic în Centrula industrială pentru fabricații, reparații și montaj în agricultură.

UN GRUP DE SPECIALIȘTI SOVIETICI VIZITEAZĂ ROMÂNIA

În aceste zile se află în vizită în țara noastră un grup de 26 de specialiști sovietici în domeniul creșterii și îngrășării animalelor.

Grupul este condus de Nikolai Markianovici Artiuh, directorul sovhozului — combinat „Kuznețovskii”, din apropierea Moscovei.

Specialiștii sovietici studiază experiența dobîndită de țara noastră în tehnologia creșterii și îngrășării bovinelor și porcinelor.

La începutul vizitei în România, grupul de specialiști a fost primit de ing. Angelo Miculescu, ministru — secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industrii Alimentare, Silviculturii și Apelor.

INIȚIATIVA DIN CHONSANRI

Inițiativa luată cu aproximativ un deceniu în urmă de sătenii din Chonsanri (R.P.D. Coreeană), și care a căpătat numele comunei, este o metodă activă de lucru care îmbină activitatea politică cu cea economică, controlul în muncă cu sprijinirea celor care sînt chemați să rezolve problemele pe bază științifică. Datorită acestei inițiative, în viața cooperativelor de la Chonsanri s-au produs schimbări radicale. S-au terminat lucrările de irigație și electricitate. La fiecare 100 cîmboi de pămînt cultivat revin cîte 15 tractoare (calculat în unități de 15 c.p.). Mecanizarea complexă a tuturor lucrărilor agricole se execută cu tractoare și cu cele peste 800 de mașini cu remorci.

An de an crește cantitatea de îngrășăminte chimice și microelemente introduse în sol. Utilizarea pe scară largă a erbicidelor și altor produse chimice creează o posibilitate largă de apărare a culturilor împotriva bolilor și dăunătorilor, de stimulare a creșterii recoltelor.

În felul acesta, la Chonsanri crește an de an producția de cereale. În decurs de zece ani, ea s-a mărit de 2,3 ori. Iar concomitent au sporit beneficiile gospodăriilor și veniturile țăranilor.

EFORTURILE INDIEI PENTRU MĂRIREA PRODUCȚIEI DE LÎNA

India își intensifică eforturile în direcția creșterii producției de lînă, pe baza cooperării internaționale și bilaterale. Proiectele de dezvoltare a acestui sector de producție sînt susținute atât de guvernul țării, cit și de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, atîngînd în momentul de față un buget total în valoare aproape de 10 milioane de dolari. Amînitetele proiecte sînt aplicate în nouă state indiene.

Obiectivul primordjal al guvernului Indiei în acest domeniu este creșterea producției de lînă în următorii cîțiva ani de la 35 milioane de kilograme la aproximativ 50 de milioane de kilograme.

BRAZILIA IMPORTĂ BUMBAC

După ce a exportat o cantitate record de bumbac în 1969, în anul trecut Brazilia a fost silită să recurgă la import. Guvernul țării a anunțat în mod oficial, nu de mult, că are intenția să cumpere 40 000 de tone de bumbac din Statele Unite sau din alte țări. Situația a fost provocată de o puternică secetă, în nord-estul țării.

PRODUCȚIA MONDIALĂ DE SEMINȚE DE ÎN

...s-a cifrat, pentru ultimul an agricol, la 4 milioane de tone, cu 12 % mai mult decît în anul precedent, constituînd cea mai ridicată producție din 1956 încoace.

La această creștere au contribuit rezultatele obținute în mod deosebit în Canada, India și U.R.S.S., producția acestor ultime două țări sporind cu cîte 76 000 de tone. Recoltele obținute în Statele Unite și Argentina, precum și într-un număr de alte țări mai mici producătoare a scăzut în raport cu anii precedenți.

„România e o țară în care dezvoltarea e foarte evidentă”

DECLARAȚIILE D-LUI C. F. PENNISON
SUBDIRECTOR GENERAL AL F.A.O.

La încheierea vizitei pe care a făcut-o în țara noastră, ca invitat al Comitetului național F.A.O., dl. C.F. PENNISON, subdirector general al F.A.O., șeful Departamentului administrativ și financiar al organizației, a avut o convorbire cu un redactor al revistei noastre. În cursul acesteia, oaspetele și-a împărtășit opinii cu privire la conlucrarea dintre România și F.A.O. și impresii culese în cursul vizitei în țara noastră.

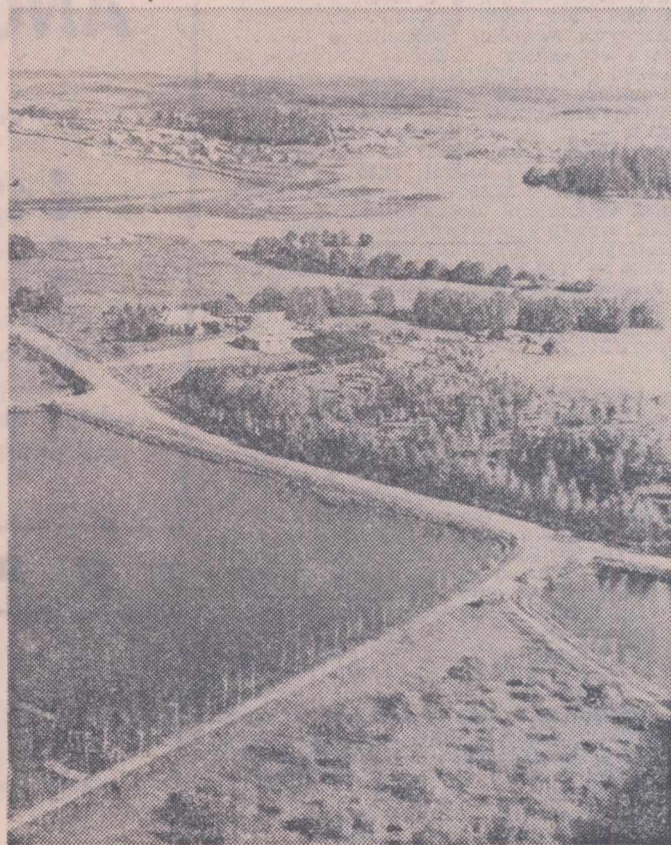
Autoritățile române — a relevat dl. C.F. PENNISON — arată cea mai mare bunăvoință în conlucrarea cu F.A.O. în direcția sprijinirii țării în curs de dezvoltare. Am discutat, de altfel, despre posibilitățile de participare la această acțiune a unor instituții pe care le-am vizitat și care au ajuns — am putut s-o constat deși șederea mea în România a fost scurtă — la un grad înalt de eficiență și la un stadiu tehnic admirabil. Ele contribuie la creșterea unui cadru cu adevărat favorabil conlucrării noastre.

România, în drumul dezvoltării pe care l-a parcurs,

a avut de soluționat adesea același gen de probleme cu care sînt confruntate astăzi multe țări în dezvoltare. Iată de ce experiența dv. este mult mai utilă, din acest punct de vedere, decît cea a altor țări, iată de ce mult mai mulți tineri ar trebui să vină să studieze în România.

În același timp, Comitetul național F.A.O. s-a dovedit a fi un organism foarte eficient în dezvoltarea colaborării dintre România și F.A.O. care, în ansamblul activităților sale, și-a fixat ca obiectiv esențial vehicularea unei mase importante de informații științifice, utile dezvoltării agriculturii.

Împărtășindu-și impresiile în urma vizitei în țara noastră, dl. C.F. PENNISON a subliniat: România este o țară în care dezvoltarea e foarte evidentă. Am văzut multe unități agricole și industriale noi, instituții mari complexe turistice, construcții noi în sate — semne vizibile ale progresului. Este, de asemenea, limpede că România a făcut mari progrese și în domeniul agriculturii.

Peisaj tipic din Polesia bielorusă, unde s-au executat lucrări de asanare. Pe locul fostelor mlaștini se întind acum cimpuri, pășuni și au fost create așezări omenești.

Foto: A. P. N.